111 ISSN 0772-6384
XXXVIIIe jaargang - 2

ten

ten mandere

heemkundige periodiek voor izegem, emelgem en kachtem

ontwerp & layout: yves debaes

dr. Jean-Marie Lermyte

75 jaar IZEGEMSE BOUWMAATSCHAPPIJ

75 jaar IZEGEMSE BOUWMAATSCHAPPIJ

ten andere

dr. Jean-Marie Lermyte

Verantwoordelijke uitgever: Jean-Marie Lermyte,
Kortrijksestraat 323, 8870 Izegem
Elke auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn bijdrage en ontvangt 15 overdrukken.
Voor gehele en gedeeltelijke overname is de voorafgaande toestemming van de heemkundige kring en de auteur vereist.
Bankrekeningnummer: 712-0700260-03

ALG. NUMMER 111, 38STE JG. NR. 2 (SEPTEMBER 1998)

HET BESTUUR VAN TEN MANDERE

Voorzitter :
Dr. JEAN-MARIE LERMYTE
Kortrijksestraat 323, 8870 Izegem
tel. 051/30 39 99

Ondervoorzitter :
ANTOON VANDROMME
Blauwhuisstraat 52, 8870 Izegem
tel. 051/30 31 35

Secretaris : ROBERT LEROY
Boomforeeststraat 49, 8870 Izegem
tel. 051/30 10 56

Ere-Penningmeester : ALBERIC DEPREZ
Ommegangstraat 69/1, 8870 Izegem
tel. 051/30 28 48

Penningmeester : ANDRE MISTIAEN
Hondekensmolenstr. 24, 8870 Izegem
tel. 051/30 36 69

Archivaris : ANDRE DEMEURISSE
Baronielaan 33, 8870 Izegem
tel. 051/30 46 58

Hoofdredacteur : BART BLOMME
Europastraat 13, 8770 Ingelmunster
tel./fax. 051/30 03 67

Leden :
LUC BILLIOUW
Ter Beemden 16, 8870 Izegem
tel. 051/30 12 23

FREDDY SEYNAEVE
Elegastlaan 14, 8870 Izegem
tel. 051/30 58 31

RAF VANDENBERGHE
Meensesteenweg 77, 8870 Izegem
tel. 051/30 46 23

HENDRIK WILLAERT
Krommekeerstraat 3, 8755 Ruiselede
tel. 051/68 82 45

REDACTIE :

Bart Blomme
Jean-Marie Lermyte
Antoon Vandromme
Raf Vandenberghe

DE IZEGEMSE BOUWMAATSCHAPPIJ

Voorwoord, door minister Leo Peeters 4

Inleiding 5

De demografische explosie en de woningnood rond de Eerste Wereldoorlog. 7

Andere initiatiefnemers 9

De Izegemse Bouwmaatschappij 11

De bouwkundige realisaties van de Izegemse Bouwmaatschappij. 18

Het interbellum 18

231 huizen in acht jaar, voor het overgrote deel in de Kasteelwijk (1949-1956) 25

De Stichting Gillès de Pélichy (1956) 28

Tachtig huizen op de Negenhoek (1956-1958) 30

De Linde aan de beurt (1961-1966) 31

De wijk Klein Harelbeke wordt volgebouwd (1968-1976) 33

De Bosmolens aan de beurt in financieel moeilijke jaren (1976-1985) 38

De overgangsjaren (1986-1994) 42

De wind in de zeilen (1995-1998) 45

Projecten 49

De huurders en kopers 53

De architecten 56

Het bestuur 58

De voorzitters 58

De raad van bestuur 66

De commissarissen 70

De controlerende vennoten 71

Het personeel 72

De zaakvoerders 72

Het dienstpersoneel 75

Bibliografie 76

VOORWOORD

Met veel genoegen heb ik deze kroniek van 75 jaar Izegemse Bouwmaatschappij gelezen. Uit deze interessante getuigenis over het rijke Izegemse sociale verleden, samengesteld door de heer Jean-Marie Lermyte, dr. historicus en voorzitter van de Heemkundige Kring Ten Mandere, blijkt duidelijk dat in Izegem sociale huisvesting in het verleden geen loos woord is gebleven.

Izegem kan zonder meer prat gaan op een lange rij van sociaal bewogen bewindslieden. Het grote aantal sociale huur- en koopwoningen dat door de Izegemse Bouwmaatschappij de afgelopen 75 jaar werd gerealiseerd, is dan ook het tastbare resultaat van hun ongebreidelde strijd voor de verbetering van de leefomstandigheden van elke Izegemnaar.

De impact van het gevoerde beleid op de woningmarkt in Izegem kan ook niet genegeerd worden. Van de huidige ongeveer 11.000 bestaande woningen in de stad werden er bijna 1.200 gebouwd door de sociale huisvestingsmaatschappij: 909 woningen werden verkocht, 289 woningen behoren momenteel tot het sociale huurpatrimonium. Het principe van het recht op een degelijke woning wordt in Izegem duidelijk reeds lang gehuldigd, nog voor het in de grondwet werd ingeschreven.

Na een wat moeilijke periode werd de laatste jaren een nieuwe dynamiek in de maatschappij gebracht, die zich concreet vertaalde in tal van nieuwe sociale huisvestingsprojecten. In de zeer nabije toekomst zal het beoogde doel dan ook bereikt worden en de kaap van 300 sociale huurwoningen overschreden worden. Doch dit is maar een begin, geloof ik, want gezien de talrijke nog op stapel staande projecten qua renovatie en nieuwbouw, twijfel ik er niet aan dat er verder nog goed werk zal geleverd worden op sociaal huisvestingsgebied te Izegem.

De toekomst van de sociale huisvesting brengt nieuwe uitdagingen. De nieuwe regelgeving opgenomen in de Vlaamse Wooncode, die op 15 juli 1997 door de Vlaamse regering werd bekrachtigd, vergt meer en andere inspanningen van de lokale huisvestingsmaatschappijen. Ik ben ervan overtuigd dat de Izegemse Bouwmaatschappij ook deze kaap met succes kan ronden. Zo zullen de veranderende woningnoden in het aloude industriestadje Izegem ook tijdens de volgende eeuw op een succesvolle manier gelenigd kunnen worden.

Leo Peeters
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Stedelijk Beleid en Huisvesting

INLEIDING

Zicht vanuit de Kortrijksestraat op de Ast omstreeks 1950.

De Bouwmaatschappij is op 18 mei 1923 officieel gesticht en heeft dus de eerbiedwaardige leeftijd van 75 jaar gehaald. Een jubileum om bij stil te staan. Maar er is veel meer. De verwezenlijkingen van de Izegemse Bouwmaatschappij zijn niet meer weg te denken uit het stadsbeeld, naar de toekomst toe zelfs met inbegrip van Emelgem en Kachtem. Op 31 december 1997 bezat de Izegemse Bouwmaatschappij bijna 300 woongelegenheden in eigendom. Bovendien heeft de Bouwmaatschappij in de loop van haar bestaan meer dan 900 woningen verkocht. Dat slechts een klein gedeelte van het brede publiek weet heeft van die impact, is in de eerste plaats de schuld van de Bouwmaatschappij, die al te lang veel te bescheiden bleef. Met Didier Vandeputte, inmiddels oud-voorzitter, was dat anders. Daarom vroeg hij al in 1996 of Ten Mandere een nummer wou wijden aan de Izegemse Bouwmaatschappij. De toezegging was rap gebeurd. Dat u in dit nummer meer bladzijden krijgt dan de 56 die onze nummers gewoonlijk beslaan en dat rond dit nummer een speciale kaft kwam, nam de Izegemse Bouwmaatschappij er graag bij.

In Vlaanderen zijn er in 1945 138 van die lokale of regionale bouwmaatschappijen. Het maximum wordt bereikt omstreeks 1960 met 160. In Vlaanderen wordt in 1963 de laatste bouwmaatschappij erkend. Daarna daalt hun aantal voortdurend. Eind 1995 zijn er nog 105[1]. De Nationale, later Vlaamse Huisvestingsmaatschappij stuurt op fusies aan. Gemiddeld beheren al die bouwmaatschappijen in 1945 219 huurwoningen en eind 1995 1.120. Eind 1995 zijn er van de 105 bouwmaatschappijen vijf die minder dan 200 woningen verhuren en 44 die er meer dan 1000 verhuren[2]. Aangezien de Izegemse Bouwmaatschappij in 1945 nog maar 227 huizen heeft *gebouwd* en in 1996 slechts 257 woonsten verhuurt, is ook zij bedreigd. Ze ontsnapt ternauwernood, maar is nu actiever dan ooit te voren.

In dit nummer zal ook de nood aan de verdere bouw van sociale woningen in groot-Izegem blijken. Een onderzoek dat in 1994 en 1995 wordt gevoerd, openbaart dat er in Vlaanderen 11,8% slechte woningen staan, in West-Vlaanderen zelfs 16,5%. In het arrondissement Roeselare-Tielt zijn de cijfers nog slechter: tussen de 22,1 en de 30,8%. Voor groot-Izegem is het cijfer 22,65%. Op

[1] *Bouwstenen*, dl. I, p. 171, 183 en 172.
[2] *Bouwstenen*, dl. I, p. 183.

Rudy Maes (rechts), bediende sedert 1976, zaakvoerder sedert 1980, directeur sedert 1997. Links Carl Decaluwé, ondervoorzitter van de VHM.

Foto Terma

dit moment zijn er van de bijna 10.000 woningen in groot-Izegem, zo'n 2200 zonder klein comfort. Dat betekent dat ze geen stromend water, bad of douche of WC met waterspoeling hebben[3]. Didier Vandeputte relativeert de opvatting 'dat toch zoveel woningen in Izegem te koop staan'. Vooral slechte woningen, ja, want er is een duidelijk tekort aan sociale huurappartementen. Izegem haalt 0,74%, de provincie 1,23 en Vlaanderen 2,39%. Al heeft de Bouwmaatschappij op dat moment belangrijke projecten, ze zou zelfs dan nog maar aan 1,15% geraken[4]. Op 31 december 1997 staan trouwens nog 277 kandidaat-huurders ingeschreven.

We houden eraan onze oprechte dank te betuigen aan directeur Rudy Maes en zijn bedienden Sabine Baert en An Derluyn, die de auteur zoveel als mogelijk geholpen hebben. Helaas is een gedeelte van het archief verloren gegaan, soms omdat het slechts een bepaalde periode na de verkoop van de huizen bewaard werd. Daarom hebben we hier en daar gewoon aangebeld om gegevens in te zamelen of te elimineren. Dank aan wie ons te woord stond. Dank ook aan wie foto's beschikbaar stelde. Zoals zo vaak in dit tijdschrift zijn de meeste foto's genomen door Terma. Ze werden in opdracht van de Izegemse Bouwmaatschappij speciaal voor deze uitgave door Maurice Terryn gemaakt. Yves Debaes was bereid de lay-out op zich te nemen. Jan Bogaert is al een aantal jaren huisdrukker van *Ten Mandere*.

De huisnummers die in de loop van deze studie worden opgegeven, zijn de huidige nummers. Citaten zijn *cursief gedrukt*.

[3] *Het Nieuwsblad*, 28 mei 1997, op basis van officiële gegevens verstrekt door Didier Vandeputte.
[4] *De Weekbode*, 6 december 1996, met de tussenkomst van Didier Vandeputte in de Izegemse gemeenteraadszitting.

DE DEMOGRAFISCHE EXPLOSIE EN DE WONINGNOOD ROND DE EERSTE WERELDOORLOG.

Net vóór de Eerste Wereldoorlog zijn er in Izegem 3960 huizen en worden er jaarlijks gemiddeld 35 bijgebouwd. In die periode staan zelden huizen leeg. Tijdens de oorlog wordt er niet gebouwd, integendeel er worden 84 huizen door het oorlogsgeweld vernield[5].

Na de Eerste Wereldoorlog zijn er ten minste vijfhonderd woningen te kort in Izegem. De reden is niet zozeer de oorlogsschade, wel *de inwoners van de westerstreken van Rousselare en verder op, die hunne huizen missen die alhier alles betrokken hebben en niet een enkel huis hebben onbewoond gelaten*[6]. Bovendien ondergaat na de oorlog het aantal huwelijken een inhaalbeweging. In Izegem worden van 1913 t.e.m. 1918 respectievelijk 66, 42, 15, 35, 59 en 79 huwelijken gesloten. In 1919, 1920 en 1921 zijn dat er maar liefst 162, 196 en 166![7] Een andere factor is de volgende. In de eerste jaren na de oorlog worden slechts 53 huizen heropgebouwd, maar worden 'een aanzienlijk aantal' huizen omgevormd tot fabrieken of tot grotere huizen[8]. De lokale pers, en dan vooral het socialistische weekblad *De Ontwaking*, besteedt veel aandacht aan de woningnood. Ook de Katholieke Werkliedenbond bv. wijdt er een bijzondere vergadering aan, en een afvaardiging wordt ontvangen door het stadsbestuur[9].

In de pers vernemen we meer over de hoge huishuren die door zogenaamde huisjesmelkers worden opgelegd[10]. In sommige gevallen verdubbelen de pachten na de oorlog; sommige pachten bedragen in 1924 zelfs het zeven- tot achtvoudige! Ook de ongenadige uitdrijvingen van wanbetalers genieten de aandacht[11]. *De Ontwaking* raadt gedupeerden aan naar de vrederechter te trekken. *De strooperij MOET een einde nemen!*

Af en toe worden mensen uit hun woning gezet omdat ze de huur niet kunnen betalen. Een voorbeeld van februari 1922: *Als ik deze dagen in de Rousselarestraat voorbij ging en daar den huisraad op straat zag liggen van twee werkliedengezinnen bestaande, zoo 'k vernam, uit 17 personen en dit te midden de winter in een koud weder als deze dagen, 'k was er van getroffen.* Die mensen zijn nu *geherbergd in eene politiewacht terwijl hun huisraad op straat ligt te water en te winde*[12]. Ook *De Ontwaking* kaart de volgende dag deze uitdrijving aan:

VREEMDELINGEN HERBERGEN

Dit is een van de zeven werken van bermhertigheid.

De Iseghemnaars hebben verleden week best ondervonden, dat de rijke katholieken hun achterste vagen, aan deze werken van bermhertigheid; zelfs als het stadsgenooten geldt.

Twee families, eene van 10 personen en eene van 8 personen, werden door eene uitspraak van den vrederechter buiten gezet, midden de straat in het gure koude vriesweder, gevolg van het groote te kort aan werkmanswoningen.

Drie-vier dagen lang liepen deze families de stad af, om een onderkomen te vinden.

[5] SAI, Not. GR, 13 februari 1922.
[6] *Ons Iseghem*, 14 juni 1919.
[7] *De Iseghemnaar*, 23 oktober 1920; SAI, Not. GR, 13 febr. 1922.
[8] SAI, Not. GR, 13 februari 1922.
[9] Papieren Camiel Sintobin, Brief van voorzitter L. D'Hondt en secretaris M. Vandommele aan het stadsbestuur, 14 september 1920 en het antwoord van burgemeester Bral, 17 september 1920.
[10] *Ons Iseghem*, 12 juli 1919; *De Ontwaking*, 21 en 28 mei 1922, 24 augustus 1924, 11 en 18 januari, 8 februari 1925.
[11] *De Ontwaking*, 24 oktober, 14 november 1920, 19 augustus 1928, 13 december 1931; *De Iseghemnaar*, 11 februari 1922.
[12] *De Iseghemnaar*, 18 februari 1922. Elders in hetzelfde blad wordt Frederik Declercq bedankt omdat hij uit eigen beweging een deel van zijn fabriek voor deze mensen beschikbaar heeft gesteld.

De burgemeester wordt verweten dat hij geen leegstaande fabriek heeft opgeëist. De katholieken geven wel een briefje uit waarin een beroep wordt gedaan op het medelijden van de rijken, maar bijna al de harten zijn versteend. Uiteindelijk vindt het ene gezin een onderkomen in een oude machinekamer en wordt het andere opgenomen door een werkersfamilie, aldus het socialistische blad. In een ander artikel lezen we dat sommige socialisten geen brood durven kopen in de socialistische coöperatieve, uit vrees uit hun huis gezet te worden[13]. Volgens dezelfde bron moeten de pachters van brouwer Carpentier bij hem bier kopen, zo niet zal hij de pacht opzeggen[14].

De uitdrijvingen van de jaren 1930 hebben natuurlijk te maken met de felle economische crisis. Van een van die uitdrijvingen laat *De Ontwaking* een foto maken die wordt afgedrukt in zijn nummer van 20 december 1931. Krantenfoto's zijn in die tijd nog een grote zeldzaamheid.

Behalve een tekort aan kwantiteit is er ook een tekort aan kwaliteit. Er staan nogal wat ongezonde woningen in Izegem. Blijkbaar behoort een aantal barakken dat eigendom is van het Koning Albertfonds tot de ergste categorie, al weten we er niet veel over. In de gemeenteraadszitting van 1 februari 1924 deelt schepen D'Hondt mee *dat het Schepenkollege dagelijks bezoeken ontvangt om tusschenkomst te vragen voor het bekomen van barakken*. Dit fonds vraagt in 1927 of de stad ze missen kan of ze wil overkopen. De gemeenteraad beslist ze niet te kunnen missen *inziende den voortdurende woningnood* en machtigt het schepencollege om besprekingen i.v.m. de overname aan te vatten[15]. Eind 1931 wordt een kroostrijk gezin uitgezet. Het wordt ondergebracht in zo'n barak, waarvan *De Ontwaking* de volgende beschrijving geeft: *Ziehier hoe ze gehuisvest zijn: Een kant met twee schragen, de eene boven de andere moet dienen als bedden voor 6 personen, ernevens op 50 centimeter de stoof, ervoor het bed in in den anderen hoek de keukenkas, als men er stoelen inzet, kan de deur niet meer open, gevolg: in bed blijven, recht staan of buiten gaan*[16].

Eind 1937 oordeelt de gemeenteraad *Overwegende den slechten invloed door deze noodwoningen uitgeoefend in opzicht van zedelijkheid, samenleving en openbare gezondheid;*
Overwegende dat eene spoedige en algeheele verdwijning dezer noodwoningen beantwoordt aan eene sociale noodzakelijkheid; dat de gemeente zelf allereerst belang heeft bij deze verdwijning,
dat gezinnen die een huis bouwen of van een erkende bouwmaatschappij kopen, een stadspremie kunnen krijgen die 10% van de provinciale premie bedraagt, met een maximum van 500 frank. Eigenaars die aan dergelijke mensen een huis verhuren, kunnen gedurende vijf jaar op een stedelijke tegemoetkoming rekenen van maximum tien frank per maand. En artikel 3 bepaalt: *Het is verboden op het grondgebied der gemeente nieuwe noodwoningen op te richten of te laten bewonen. Door noodwoningen dient verstaan te worden: barakken, voornamelijk oorlogsbarakken, in welke materialen zij ook zijn gebouwd, onttakelde woonwagens, buiten dienst gestelde treinwagons en autobussen, verwezene stallingen en bergplaatsen, enz. enz.*[17]

[13] *De Ontwaking*, 26 februari 1922. Er wordt niet gespecificeerd of het om Izegem gaat. Zie ook *De Ontwaking*, 25 februari 1923.
[14] *De Ontwaking*, 22 februari 1925.
[15] SAI, Not. GR., 14 oktober 1927.
[16] *De Ontwaking*, 20 december 1931.
[17] SAI, Not. GR., 17 december 1937.

ANDERE INITIATIEFNEMERS

Wie deed wàt om de grote woningnood te lenigen? Op de stichting van de Izegemse Bouwmaatschappij gaan we in het volgende hoofdstuk in. Hier zijn andere initiatieven aan de orde.

In de allereerste plaats moet Eigen Huis vermeld worden. Deze kredietmaatschappij, gesticht op 30 maart 1893, *heeft uitsluitelijk voor doel geldleeningen te doen, bestemd tot het bouwen of het koopen van onroerende goederen geschikt voor werkmanswoningen* (artikel 4). Onder de aandeelhouders noteren we heel wat grondeigenaars, fabrikanten en handelaars, waaronder de baronnen Jean en Alexandre Gillès de Pélichy, burgemeester-notaris Henri de Mûelenaere, brouwer Valère Van den Bogaerde, brouwer Eugène Carpentier en notaris Alfred Roose. Van 1893 t.e.m. 1903 noteren we 44 aanvragen. Topjaren zijn: 1928 met 32, 1929 met 68, 1930 met 46, 1931 met 18, 1932 met 35 aanvragen en 1956 met 41, 1957 met 35 en 1958 met 38 aanvragen[18]. In het interbellum is Eugène Carpentier voorzitter van Eigen Huis én bestuurder van de Izegemse Bouwmaatschappij; hij is vóór en tijdens de Eerste Wereldoorlog burgemeester van Izegem.

Een andere kredietinstelling is het Woningfonds van de Bond der Kroostrijke Gezinnen van België (WBKGB), opgericht in 1927 en in 1984 omgevormd tot drie regionale instellingen, waaronder voor Vlaanderen het Vlaams Woningfonds.

We willen hier ook de oprichting in het najaar van 1919 vermelden van de maatschappij Iseghem Herop, die ervoor moet zorgen dat de leden zo vlug mogelijk voorschotten op hun oorlogsschade krijgen[19]. De statuten worden vastgelegd in de buitengewone algemene vergadering de eerste zondag van april 1920 in het Café Royal. Deze samenwerkende vennootschap wordt als afdeling van de Katholieke Burgersbond gesticht, maar staat voor alle gezindheden open. Daarom wordt het bestuur trouwens uitgebreid met mensen van andere gezindheden[20].

Een nationaal initiatief zijn de diverse huishuurwetten[21]. De huishuurwet wordt geregeld verlengd, herzien of aangepast, maar daar gaan we niet op in.

Al kort na de oorlog eist Henri Dewaele in de gemeenteraad en in *De Ontwaking* dat het stadsbestuur alle leegstaande gebouwen opvordert en bouwvallige huizen laat vermaken om de woningnood mee te helpen oplossen[22]. De socialisten zitten in de oppositie en klagen vanzelfsprekend 'de lakse houding' van het stadsbestuur aan. In de gemeenteraad zijn er voorstellen om leegstaande fabrieken als woning te laten gebruiken, maar volgens de burgemeester wil niemand verhuren, wel verkopen. De socialist Henri Dewaele stelt voor om de fa-

[18] Voor meer gegevens, zie Antoon VANDROMME, *Honderd jaar 'Eigen Huis' in Izegem, - Ten Mandere*, nr. 97 jg. 33/3, 1993, p. 25-34.

[19] De stichters zijn onderpastoor Georges Delaere die als proost fungeert, Emile Vanden Bogaerde die voorzitter is, François Bral, notaris Hubert Vandemoortele, Amand Vandenberghe, Camille Bourgeois, Cyriel Staes, Jules Crochon, Jacques Debusschere, Jules Grillet en Hector Loontjens, onderwijzer aan de stadsschool en zaakvoerder van Iseghem Herop.

[20] Voor meer gegevens verwijzen we naar Jean-Marie LERMYTE, *Een eeuw Middenstandsleven in Izegem*, Izegem, NCMV-Izegem, 1996, p. 43-44.

[21] Van de huishuurwet van 1922 beweert *De Iseghemnaar* van 11 februari 1922 dat er geen slechtere wet kan bestaan. De wet is volgens het blad zeker geen parel op de kroon van de socialisten, die er de ziel van geweest zijn. De uitvoering ervan laat effenaf te wensen over.

[22] *De Ontwaking*, 31 oktober 1920.

briek Paret te kopen voor de gevraagde 85.000 frank en om te bouwen tot vijftig woningen, maar zijn voorstel blijkt financieel geen haalbare kaart[23]. Op 15 september 1922 machtigt de gemeenteraad het schepencollege om te onderhandelen met Brackel van wie een huis leeg staat in de Slabbaardstraat. Het voorstel gaat uit van Henri Dewaele. Eerdere onderhandelingen zijn mislukt[24].

In de gemeenteraadszitting van 18 februari 1922 wordt een politiereglement goedgekeurd waarin het op politiestraf verboden wordt zonder de toestemming van het schepencollege woningen af te breken of een andere bestemming te geven. Overtreders zouden bovendien verplicht worden de woning in de oorspronkelijke toestand te herbouwen[25].

Op 5 mei 1922 keurt de gemeenteraad eenparig het voorstel van de burgemeester goed om een stadskrediet van 100.000 frank goed te keuren voor het bouwen van werkmanswoningen.

De Izegemse Bouwmaatschappij is niet de enige sociale bouwmaatschappij die werkzaam is in groot-Izegem. In Kachtem bouwt De Mandel, een Roeselaarse bouwmaatschappij die in 1920 wordt gesticht[26]. In Emelgem bouwt De Mandelbeek, een Ingelmunsterse bouwmaatschappij, opgericht in 1922[27]. In 1965 heeft deze maatschappij al 90 huizen gebouwd in Emelgem[28]. In 1995 wordt met beide bouwmaatschappijen een afspraak gemaakt.

In de sector van de Kredietverlening en Verkoop is de Huisvestingsmaatschappij voor Midden-West-Vlaanderen, vroeger de Kleine Landeigendom, actief[29]. Deze maatschappij biedt uitsluitend koopwoningen aan. De Nationale Landmaatschappij (NLM) wordt opgericht bij Koninklijk Besluit van 27 februari 1935 en werkt vooral op het platteland. Bij Koninklijk Besluit van 27 juli 1990 verdwijnen zowel de NLM als de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting (NMH). Voor het Vlaams gewest worden hun bevoegdheden overgedragen aan de nieuw opgerichte Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), die dus zowel voor de huur- als voor de koopsector bevoegd is.

Men mag niet denken dat alle Izegemse huizenblokken met gelijke woningen gebouwd zijn door de Izegemse Bouwmaatschappij. Het kan bv. gaan om huizen die door een privé-persoon zijn gebouwd. Vooral in de late 19e eeuw zien de 'huisjesmelkers' hierin een bron van inkomsten. Ook het OCMW is actief, denk maar aan de woningen in het Vijverhof in de omgeving van het rustoord en aan de serviceflats van de Rode Poort in de Slagmeersenstraat.

[23] SAI, Not. GR, 13 febr. 1922; *De Iseghemnaar*, 25 februari 1922.
[24] SAI, Not. GR., 15 september 1922.
[25] SAI, Not. Gr., 18 februari 1922.
[26] *Bouwstenen*, dl. 2, p. 125-126.
[27] *Bouwstenen*, dl. 2, p. 120.
[28] Jaarverslag over 1965.
[29] *Bouwstenen*, dl. 2, p. 145-146. Een realisatie van de Kleine Landeigendom in Izegem zijn de huizen in de Molstraat (1961).

DE IZEGEMSE BOUWMAATSCHAPPIJ

Emile Vanden Bogaerde, de eerste voorzitter (1923-1924).

Al in het najaar van 1920 wordt aan de oprichting van een bouwmaatschappij gedacht. Op 20 oktober wordt in de zaal van het vredegerecht, toen nog gevestigd in den Hert, door schepen Jean Coucke, Emile Vanden Bogaerde en dokter Eugeen Verhamme een vergadering belegd met 'de bijzonderste ingezetenen en fabrikanten van de stad'. Tijdens die vergadering wordt een voorlopig comité gesticht[30]. Op 23 november 1920 wordt in den Hert, op de hoek van de Marktstraat en de Gentsestraat, een nieuwe vergadering belegd, waar de heren Vons en Thielemans als woordvoerders worden aangekondigd. De eerste is toegevoegd secretaris van de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen, de tweede Vlaams voordrachtgever. *Wij drukken de hoop uit, dat de Gemeenteoverheid niet zal rusten tot soortgelijke maatschappij is gesticht. Een aantal huizen bouwen zal werk geven aan de ambachtslieden; het bemeubelen dier huizen zal nogmaals aan menigeen werk bezorgen, die ten slotte aan de algemeenheid ten goede komt*, schrijft de verslaggever van *De Volksmacht*[31]. Het blijft daar voorlopig bij, volgens *De Iseghemnaar* van 11 februari 1922 'omdat de geldschieters vrezen geen kroos van hun geld te zullen trekken'. In de gemeenteraadszitting van 18 februari 1922 wijst Henri Dewaele er nog maar eens op dat er een bouwmaatschappij nodig is die werkmanswoningen bouwt. Op zijn vraag hoever het daarmee staat, antwoordt de burgemeester dat er binnenkort waarschijnlijk goed nieuws zal zijn[32].

In juli 1922 vindt in het stadhuis een 'voorlopige vergadering' plaats van het 'Komiteit tot het stichten van goedkope woningen'. Aanwezig zijn burgemeester Cyriel Staes, de schepenen Alfons De Jan en Leopold D'Hondt, senator Emiel Allewaert, het socialistische gemeenteraadslid Henri Dewaele, pastoor Joseph Loosveld, Leon Van der Haegen (voorzitter van de neutrale

30 *De Iseghemnaar*, 23 oktober 1920.
31 *De Iseghemnaar*, 20 november 1920, *De Volksmacht*, 27 november 1920, SAI, Not. GR., 27 november 1920.
32 *De Ontwaking*, 26 februari 1922.

Middenstandbond), Amand Vandenberghe (voorzitter van de Katholieke Burgersbond), Georges Van Wtberghe, Emile Vanden Bogaerde, Robert Holvoet en Remi Vandeputte. De burgemeester deelt er mee dat de Samenwerkende Maatschappij zo'n 200 werkmanswoningen zou moeten bouwen. Emile Vanden Bogaerde en Robert Holvoet krijgen de opdracht om de statuten op te stellen. Namens de Middenstandsbond vraagt Leon Van der Haegen dat het werk in kleine loten zal verdeeld worden, zodat iedereen kan meedingen bij de aanbesteding, dat zoveel mogelijk de voorkeur zal gegeven worden aan kleine burgers en dat een deel van de woningen zal bestemd zijn voor kleine burgers[33]. In zijn volgende nummer wijst *De Middenstand* erop dat de woningnood van de (kleine) burgerij even nijpend is.

Op 19 augustus 1922 benoemt het ACW als bestuurders van de Bouwmaatschappij hun boegbeelden Henri D'Artois en Emiel Allewaert, hun schepen Leopold D'Hondt en Adolf Samyn, die de voorzitter is van het christelijk schoenmakerssyndicaat Recht en Plicht[34]. Wellicht gaat het om twee effectieven en twee plaatsvervangers, want Samyn wordt nooit bestuurder en Allewaert pas in 1927, als opvolger van D'Hondt.

Anderhalve maand later deelt het Voorlopig Komiteit via de pers mee dat met de ingezamelde fondsen al tachtig huizen kunnen worden gebouwd, zonder de toezeggingen die nog moeten gestort worden[35]. De week nadien deelt het blad mee dat de werklieden niet uit het oog mogen verliezen dat de voorkeur zal worden gegeven aan de inschrijvers van ten minste vijf aandelen[36]. Ons Eigen Brood, de coöperatieve van het Christen Werkersverbond, beslist op 27 september 1922 in te schrijven voor twintig aandelen[37]. Elk aandeel kost 250 frank. Enkele weken later roept *De Ontwaking* de werklieden nogmaals op om zoveel mogelijk aandelen te kopen[38]. Op 27 oktober 1922 beslist de gemeenteraad bij te dragen door 560 aandelen te kopen en namens de stad burgemeester Staes af te vaardigen. Het Bureel van Weldadigheid en de Burgerlijke Godshuizen tekenen elk voor veertig aandelen in. Niet het hele kapitaal moet ineens worden gestort en dat hoeft ook niet onder de vorm van geld te zijn. Tot afbetaling van de vereiste 20% van hun aandelen staat het Bureel van Weldadigheid bouwgrond af langs de Roeselaarsestraat (Sectie D, nr. 84g en delen van 82 en 85a). De Burgerlijke Godshuizen doen dat met een stuk bouwgrond *gelegen te Iseghem langs den steenweg van Iseghem naar Lendelede* (Sectie B, deel van nr. 532a en Sectie C, deel van nr. 277b). Navraag bij het kadaster bracht aan het licht dat het niet gaat om grond in de Lendeleedstestraat, maar wel om twee stukken grond in de Kortrijksestraat, met name op de hoek met de Vlasbloemstraat en de grond waarop twee jaar later de huizen nr. 291-317 zullen worden gebouwd. Ook het stadsbestuur stort zijn 20% onder de vorm van bouwgrond, gelegen tussen de Krekelstraat en de Dweersstraat (Sectie A nr. 461g en 462a)[39].

Op 18 mei 1923 is het dan helemaal zover, als de notariële akte in de zaal van het vrederecht wordt verleden door Paul Schotte, notaris uit Ingelmunster[40]. De samenwerkende maatschappij Izegemse Bouwmaatschappij wordt gesticht voor een periode van dertig jaar, maar verlenging met maximum dertig jaar is telkens mogelijk. De

[33] *De Middenstand*, 29 juli 1922.
[34] Archief ACW, Verslagboek Uitvoerend Bureel & Middenraad Christen Werkersverbond, 15 augustus 1922.
[35] *De Middenstand* en *De Iseghemnaar*, 30 september 1922.
[36] Dat bericht al in de ACW-beheerraad van 12 augustus 1922.
[37] Henri D'ARTOIS, *Dertig jaren bestuur*, p. 101.
[38] *De Ontwaking*, 15 oktober 1922.
[39] SAI, Not. GR., 27 oktober 1922. Ook gestipuleerd in artikel 6 van de statuten.
[40] De statuten worden in elk lidboekje afgedrukt en verschenen ook in het *Belgisch Staatsblad* van 9 juni 1923, nr. 6701.

doelstelling wordt in artikel 3 omschreven:

De maatschappij beoogt uitsluitend het bouwen, aankoopen, verbeteren, verkoopen en verhuren van goedkoope woningen en woonvertrekken, het aankoopen van gronden welke tot woningbouw dienen aangelegd of tot dit doel voortverkocht ofwel voor het inrichten van tuinwijken of werkmanstuinen bestemd.

In de rest van dat artikel wordt die doelstelling nader omschreven.

De Izegemse Bouwmaatschappij is al op 8 februari 1923 erkend door de Nationale Maatschappij voor Goedkoope Woningen en Woonvertrekken. Deze NMGWW wordt in 1920 opgericht (bij wet van 11 oktober 1919) en moet via plaatselijke erkende vennootschappen zorgen voor de bouw van goedkope woningen ten behoeve van gezinnen met lage inkomens. Het kapitaal van de NMGWW komt voor de helft van de Staat en voor de andere helft van de negen provincies[41]. In 1956 zal de maatschappij omgedoopt worden tot Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

In het totaal schrijven 122 personen of instellingen in voor 2800 aandelen van elk 250 frank, dus voor een bedrag van 700.000 frank (artikel 6). We vernoemen hier wie op tien of meer aandelen inschrijft. Al deze personen of verenigingen zijn in Izegem gevestigd, tenzij anders aangeduid of klaarblijkelijk.

De Belgische Staat	560
De provincie West-Vlaanderen	560
De stad Izegem	560
De Naamloze maatschappij "Caisse commerciale de Roulers"	50
Het bureel van Weldadigheid van Izegem	40
De Burgerlijke Godshuizen van Izegem	40
Provincieraadslid, brouwer en eigenaar Eugeen Carpentier-Hamman	40
De Naamloze Maatschappij "Crédit foncier d'Anvers"	40
De Naamloze Maatschappij "Desmet et Cie"	40
Grondeigenaar Alexandre baron Gillès de Pélichy (Brugge)	40
Lijnwaadfabrikant Edward Holvoet-Van Outryve	40
Grondeigenares Sidonie Laleman, weduwe van Jules Vandekerckhove	40
De Naamloze Maatschappij "Huileries Vandemoortele"	40
Grondeigenaar Emile Vanden Bogaerde-De Brouwer	40
Nijveraar Georges Vanwtberghe-Descheemaecker	40
De maatschappij Gebroeders Sintobin	30
De Vrije Maatschappij Kristen Werkersverbond Izegem	20
De maatschappij "D. Decoene et Cie"	20
De Samenwerkende Maatschappij "Ons Eigen Brood"[42]	20
De maatschappij De Gebroeders Vandenberghe	20
Bouwkundige Jules Vercoutere	20
Bouwkundige Walter Vercoutere	20
De maatschappij Eugene en Albert Verstraete	20
De maatschappij Staes en Werbrouck	15
Houthandelaarster Maria Dalle, weduwe van Jules Callens	10
Bankbeheerder Jules Crochon-Verhamme	10
Lijnwaadfabrikant Robert Holvoet	10
Pastoor Joseph Loosveldt	10
Nijveraar Lucien Neyrinck-Vandevoorde	10
Grondeigenaar André Van den Bogaerde-Raemdonck	10
Handelaarster Pauline Decaestecker, weduwe van Alidor Vandewalle	10
Nijveraar Julien Vanwtberghe-Franchomme	10
Nijveraar Marcel Vanwtberghe	10
De maatschappij Gebroeders Verstraete	10

[41] *Bouwstenen*, dl. I, p. 86.
[42] In 1979 gaan die aandelen over naar het ACW.

De Izegemse Bouwmaatschappij wordt aanvankelijk beheerd door negen leden die telkens voor drie jaar worden aangeduid of gekozen. De Staat, de provincie, de gemeente, het Weldadigheidsbureel en de Burgerlijke Godshuizen krijgen elk één mandaat toegewezen; de overige vier mandaten zijn voorbehouden aan de andere inschrijvers (artikel 24). De eerste keer wordt namens de Staat Emiel D'Orjo de Marchovelette aangeduid; hij woont in Izegem en is ontvanger van de directe belastingen. Voor de provincie is Henri D'Artois bestuurder en voor de stad Cyrille Staes, die op dat ogenblik burgemeester is. Emile Vanden Bogaerde vertegenwoordigt de Burgerlijke Godshuizen en Robert Holvoet het Bureel van Weldadigheid. De andere bestuurders zijn Eugène Carpentier, Henri Dewaele, Georges Vanwtberghe en Leopold D'Hondt (artikel 47).

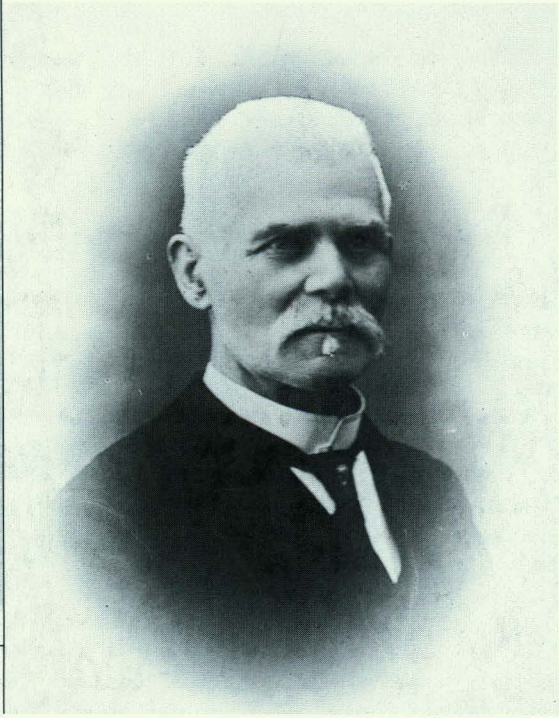

Edmond Staelens, de eerste zaakvoerder (1923-1931).

Drie commissarissen, eveneens voor drie jaar door de algemene vergadering gekozen, oefenen toezicht uit op de maatschappij (artikel 30). De eerste keer worden Adhemar Vandemoortele, Amand Vandenberghe en Jules Vandeputte benoemd (artikel 47).

Jaarlijks moeten drie van de bestuurders en een van de commissarissen aftreden, maar ze zijn herverkiesbaar (artikel 32). De bestuurders en commissarissen worden door de algemene vergadering benoemd en afgezet (artikel 31) en moeten elk vijf aandelen tot waarborg van hun beheer neerleggen; hun mandaten blijven tot 1969 onbezoldigd (artikel 33). De algemene ledenvergadering bestaat uit alle leden die in orde zijn met de financiële bijdrage; men heeft zoveel stemmen als men aandelen heeft, maar niemand mag meer stemmen hebben dan 1/5 van het aantal aandelen of 2/5 van het aantal vertegenwoordigde aandelen (artikel 35).

Een bijzonder belangrijke functie is die van zaakvoerder, die door de raad van bestuur wordt benoemd, maar er niet noodzakelijk lid moet van zijn (artikel 24). Emile Vanden Bogaerde wordt voorzitter en Edmond Staelens zaakvoerder.

25 jaar later worden de statuten door de algemene vergadering gewijzigd. Dat gebeurt op 24 oktober 1948[43]. Het aantal bestuurders wordt op elf gebracht. Zowel de stad als de privé-aandeelhouders krijgen een mandaat bij, maar dat laatste gaat naar iemand van de familie Raphaël baron Gillès de Pélichy. De reden hiervoor is dat baron Raphaël een belangrijke geldschieter van de Bouwmaatschappij wordt.

Het echtpaar Baron Raphaël Gillès de Pélichy en Marie Anastasia de Turck de Kersbeek krijgt elf kinderen. Ze verliezen

[43] *Belgisch Staatsblad*, 7 november 1948, nr. 21146.

twee zonen in de Tweede Wereldoorlog. Baron André sneuvelt op 25 mei 1940 in de slag bij Wevelgem als onderofficier in het 4e Linieregiment. Ter herinnering aan zijn zoon André schenkt baron Raphaël op 1 mei 1945 500.000 frank aan de Bouwmaatschappij[44].

Op het moment van de eerste schenking is al een tweede zoon overleden, maar dat wordt pas later duidelijk. Het gaat om het jongste kind, Joseph, genaamd José. Hij wordt als koerier in het Belgisch Geheime Leger gevangen genomen door de Gestapo. Uiteindelijk komt hij terecht in het concentratiekamp van Gusen-Mauthausen (Oostenrijk), waar hij op 26 oktober 1944 overlijdt. Ter herinnering aan deze zoon schenkt baron Raphaël op 21 september 1949 nog eens een half miljoen.

Een derde gift van 225.000 frank volgt op 16 maart 1951. Een vierde gift, op 15 april 1955, bestaat uit een stuk grond van 1429 m² in de Slagmeersenstraat, geschat op 178.625 frank. De baron wil dat op dat stuk grond met zijn geldelijke giften zes huurwoningen voor behoeftige kinderrijke gezinnen worden gebouwd. De huizen moeten groter zijn dan gewone arbeidershuizen en mogen door de gezinnen bewoond worden zolang ze kinderrijk zijn. Op de huizen moet een herinneringsplaat komen. Omdat de Bouwmaatschappij daarvoor geld te kort komt, volgen in de loop van 1957 nog eens drie giften voor een totaalbedrag van 130.000 frank[45].

Wijzigingen aan de statuten van de Bouwmaatschappij gebeuren nog eens in de algemene vergadering van 8 maart 1953[46]. De belangrijkste is dat de duur van de maatschappij met een termijn van dertig jaar verlengd wordt (artikel 2). Ook gaat het mandaat dat voordien aan de godshuizen van Izegem was toegewezen, naar de Commissie van Openbare Onderstand (artikel 24). De algemene vergadering van 9 maart 1969 vervangt artikel 3 van de statuten, met de doelstelling, door de volgende tekst[47]: *De maatschappij beoogt de aankoop, de bouw, de verbetering, de verkoop, het beheer of de huur van volkswoningen en van gebouwen of gedeelten van gebouwen van maatschappelijk of van gemeenschappelijk belang, die noodzakelijk mochten zijn binnen een complex van volkswoningen, evenals de aankoop van gronden bestemd om ingericht of wederverkocht te worden met het oog op de oprichting van deze gebouwen of het aanleggen van tuinen.* Vanaf nu kan er ook een ondervoorzitter worden gekozen binnen de raad van bestuur (artikel 24) en kan het aantal bijeenkomsten van de raad van bestuur statutair gehalveerd worden (artikel 29). Ook artikel 33 wordt gedeeltelijk vervangen: *Het ambt van beheerder en commissaris zijn onbezoldigd. Een zitpenning kan aan de beheerders en commissarissen worden toegekend, waarvan de voorwaarden en het bedrag worden vastgesteld door de beheerraad, mits goedkeuring van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en mits bekrachtiging door de eerstvolgende algemene vergadering.*

De buitengewone algemene vergaderingen van 28 februari 1983 en 24 februari 1986 verlengen de bestaansduur telkens met drie jaar[48]. Bij beslissing van de raad van bestuur wordt de zetel van 18 september 1985 af naar de Brugstraat 16 overgebracht[49]; sedert 1973 was die gevestigd in de Zonnebloemlaan 8, nl. op de bovenste verdieping

[44] In werkelijkheid wordt het geld nog vóór de bevrijding gestort; jaarverslag over 1944.
[45] Jean-Marie LERMYTE, *Het Blauwhuis en Izegem*, p. 96, 98-100 en 182-183. *Ontstaan*, p. 28-30. Calligrafisch notulenboek in bezit van de heer J. de Schietere de Lophem.
[46] *Belgisch Staatsblad*, 19 maart 1953, nr. 4119.
[47] *Belgisch Staatsblad*, 22 maart 1969, 522-9.
[48] *Belgisch Staatsblad*, 17 maart 1983, nr. 819-15.
[49] *Belgisch Staatsblad*, 11 oktober 1985, nr. 851011-335.

De kantoren van de Izegemse Bouwmaatschappij in de Brugstraat 16.

FOTO TERMA

van het eerste appartementsgebouw van de Bouwmaatschappij. Op 20 februari 1989 verlengt de buitengewone algemene vergadering de bestaansduur met dertig jaar[50], maar dat wordt teruggebracht tot drie jaar in de buitengewone algemene vergadering van 27 mei 1991[51].

Op 19 maart 1991 wordt de Izegemse Bouwmaatschappij erkend door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) onder nummer 322. De oprichting van de VHM is het gevolg van de regionalisering in België. De VHM vervangt in Vlaanderen van 1990 af de Nationale Maatschappij voor Huisvesting (NMH) en de Nationale Landmaatschappij (NLM)[52].

Op 25 april 1991 keurt de raad van bestuur van de Izegemse Bouwmaatschappij een bijkomend mandaat van bestuurder goed[53]. Op 1 juni 1993 komen de aandeelhouders in buitengewone algemene vergadering bijeen voor notaris Luc Sagon[54]. Na een uiteenzetting door de voorzitter worden met eenparigheid van stemmen drie besluiten genomen.

EERSTE BESLUIT

De vergadering besluit dat de rechtsvorm van de vennootschap voortaan een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid zal zijn.

TWEEDE BESLUIT

De vergadering stelt vast dat het kapitaal

[50] *Belgisch Staatsblad*, 14 maart 1989, nr. 890314-113. Van 1986 af staat de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij bouwmaatschappijen slechts een verlenging van de bestaansduur van drie i.p.v. dertg jaar toe. Van 1987 af worden de verlengingen selectief toegestaan voor 3 tot 30 jaar; *Bouwstenen*, dl. I, p. 174.

[51] *Belgisch Staatsblad*, 11 juni 1991, nr. 910611-8. Op dat moment worden ook de modelstatuten - die door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zijn goedgekeurd met het oog op het bekomen van de erkenning door haar - aangenomen.

[52] *Bouwstenen*, dl. I, p. 131-136.

[53] Jaarverslag over 1991.

[54] *Belgisch Staatsblad*, 23 juni 1993, nr. 930623-438.

van de vennootschap thans acht honderd en een duizend twee honderd vijftig frank bedraagt, verdeeld in drie duizend twee honderd en vijf aandelen met een nominale waarde van twee honderd vijftig frank elk, waarbij ieder aandeel voor minimum veertig procent volstort is.

DERDE BESLUIT

De vergadering besluit de statuten aan te passen en te wijzigen om deze in overeenstemming te brengen met de wettelijke bepalingen van de wet van twintig juli negentien honderd een en negentig, alsmede om deze te aktualiseren en de onjuiste en overbodige bepalingen ervan te schrappen, en meer bepaald als volgt:
(...)

Artikel 3 - De vennootschap beoogt:

1 het kopen, slopen, bouwen, verbouwen, verkopen, beheren, huren of verhuren van gebouwen in het kader van de sociale huisvesting en alles wat hiermee verband houdt;

2 het kopen van gronden, bestemd om ingericht of wederverkocht te worden met het oog op de oprichting van in 1 bedoelde gebouwen of op de aanleg van tuinen en alles wat hiermee verband houdt.

In artikel 5 wordt vastgesteld wie de aandeelhouders zijn. Er zijn 3205 aandelen. Een van de elf bestuursmandaten is voorbehouden voor de provincie; drie zijn bestemd voor de stad, twee voor het OCMW en vijf voor de andere inschrijvers (artikel 15). In het vervolg hebben de openbare besturen dus de meerderheid in de raad van bestuur. Van de familie Gillès de Pélichy als zodanig is geen sprake meer, al zal ze een mandaat blijven uitoefenen. Er blijft maar één commissaris meer over. Hij wordt door de Vlaamse regering benoemd en neemt met raadgevende stem aan alle mogelijke vergaderingen deel (artikel 16).

Om te voldoen aan de nieuwe wet van 20 juli 1991 op de handelsvennootschappen, beslist de raad van bestuur op 27 april 1992 om over te gaan tot een kapitaalsverhoging. Vierhonderd nieuwe aandelen van 250 frank zullen worden uitgeschreven. De oude aandelen moeten 20% bijstorten. Op 1 juni 1993 bevestigt de buitengewone algemene vergadering deze maatregel en krijgt de Bouwmaatschappij de vorm van een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid. Op 16 mei 1994 besluit de buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders *de duur van de vennootschap te verlengen voor een periode van dertig jaar*[55].

Op dit moment zijn er 35 aandeelhouders, die samen 3205 aandelen bezitten. De vier grootste aandeelhouders (elk meer dan honderd aandelen) beschikken over driekwart van de aandelen. Het zijn:

het Izegemse stadsbestuur	760
het Vlaams Gewest	725
de provincie West-Vlaanderen	725
Jean-Pierre Van den Bogaerde	173

Met 50 tot 99 aandelen volgen:

de Stichting Gillès de Pélichy	90
het OCMW	80
Piet Seynaeve	62
Jean-Louis Ameye	61
Willy Verledens	55
Geert Bourgeois	55
vzw West-Flandria	55
het ACW	50

[55] *Belgisch Staatsblad*, 9 juni 1994, nr. 940609-221.

DE BOUWKUNDIGE REALISATIES VAN DE IZEGEMSE BOUW-MAATSCHAPPIJ[56]

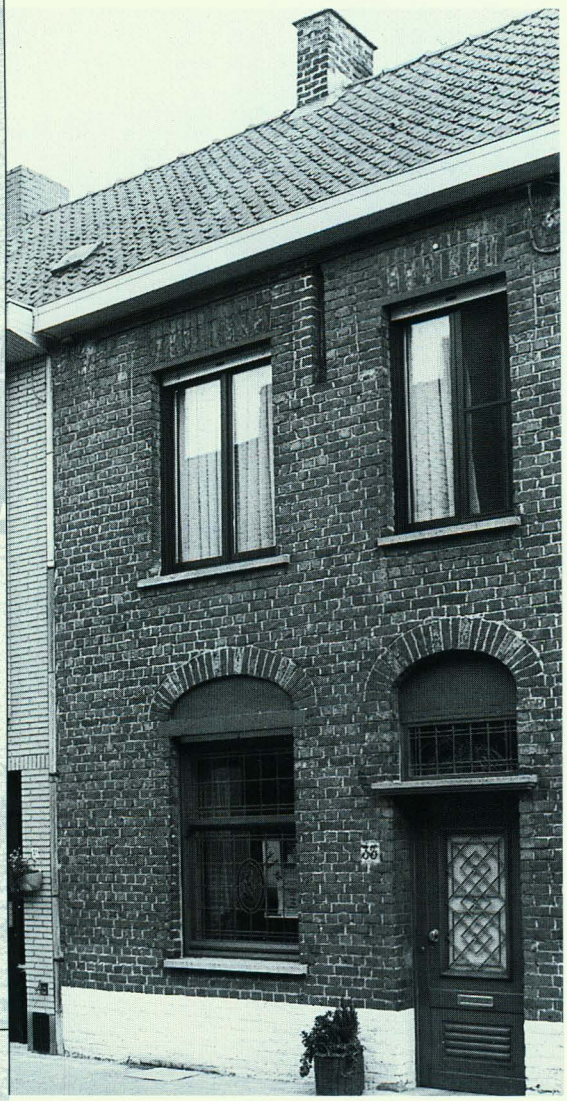

De eerste huizen van de Izegemse Bouwmaatschappij worden in de Krekelstraat nr. 23-39 opgetrokken. Het nummer 33 is vrijwel intact gebleven.

FOTO TERMA

Het interbellum

Vóór de Tweede Wereldoorlog bouwt de Izegemse Bouwmaatschappij 227 huizen, waarvan er 36 in de jaren 1930 worden aanbesteed. De laatste aanbesteding vóór 1949 vindt plaats op 8 november 1935[57].

Gedurende het eerste jaar wordt er helemaal niet gebouwd en wordt er zelfs aan gedacht de maatschappij te ontbinden. *Verslag der Beheerders. De heer voorzitter geeft lezing van 't algemeen verslag, waarin hij betreurt, dat tot nu toe niets gedaan is geweest bij gebrek aan de credieten, waarop de Maatschappij mocht rekenen bij de Nat. Maatsch. Dit verslag is goedgekeurd na eene ernstige bespreking over ontbinding*[58]. De eerste aanbesteding gebeurt op 29 juli **1924** voor negen huizen in de Krekelstraat (nr. 23-39), waarvan Karel Laloo de architect is en Desmet & Windels de aannemers zijn. De grond is een gedeelte van de inbreng van het stadsbestuur in de Bouwmaatschappij. De dag van vandaag is alleen het huis nr. 33 nog in vrij originele staat. Twee maanden later (30 september 1924) worden veertien huizen aanbesteed in de Kortrijksestraat (nr. 291-317). De architect is Carlos Beyaert, de aannemers zijn Christiaens & Bonheure. Oudere mensen hebben het nog over 'de lange reke'. De volgende twee bouwwerven liggen in de Roeselaarsestraat (nr. 446-468) en de Dweersstraat (nr. 16-30) waar respectievelijk op 26 oktober en 23 december 1924 twaalf en acht huizen aanbesteed worden; van de eerste groep is Carlos Beyaert de architect en Jules Dejaeghere de aannemer, bij de tweede groep gaat het om architect Camiel Spriet en de aannemers Buyse & Denys. De huizen in de Roeselaarsestraat hebben tot op vandaag hun oorspronkelijk uitzicht behouden, maar van die in de Dweerstraat is alleen nummer 16 origineel te noemen. De grond in de Roeselaarsestraat is de inbreng van het Bureel van Weldadigheid[59].

In het jaarverslag over **1925** lezen we dat

[56] Tenzij anders aangeduid halen we de gegevens uit de jaarverslagen. We vermelden ze slechts als onduidelijk kan zijn over welk jaarverslag het gaat.
[57] *Ontstaan*, p. 19-20.
[58] Jaarverslag over 1923.
[59] *Ontstaan*, p. 9 en 19.

als de goedgekeurde plannen gerealiseerd zullen zijn, de Izegemse Bouwmaatschappij 96 huizen zal gebouwd hebben. Er zijn al 27 huizen verkocht, in het begin van 1925 is een aanbesteding gebeurd voor een nieuwe groep van 28 huizen - die een goed jaar later nagenoeg voltooid en bewoond zijn - en de Nationale Maatschappij heeft toestemming gegeven voor nog eens 25 woningen. De 28 huizen liggen in de Nederweg (nr. 83-93, 97/1-107, 123-129 en 135-157). De 25 woningen zullen gebouwd worden *op ons terrein langs de ontworpene straat gaande van de Rousselaerestraat naar den Nederweg*, d.w.z. de Wantje Pieterstraat; daarvan zijn er op dat moment zeventien (nr. 15-47) al in aanbesteding gegeven en de plannen van de acht andere (nr. 12-26) liggen ter studie. *Wij hebben verleden jaar onze eerste huizen verpacht. De pacht gaat van 60 tot 70 fr. per maand. Wij hebben de wenken der Nationale Maatschappij gevolgd en pachtvermindering toegestaan voor kroostrijke gezinnen; deze ontlasting bedraagt Fr.5. per maand voor ieder minderjarig kind boven de twee. De betrekkingen der pachters met de Maatschappij zijn uitmuntend.*

Hoe de bouw van de eerste huizenblokken vordert, leert ons *De Volksmacht* van 10 januari 1925. *Die eerste reeks huizen in de Krekelstraat zijn reeds gansch in 't droog. Een tweede reeks van den Molenhoek zijn reeds goed aan gang en ook de derde reeks over de Paterskerk. De vierde reeks, in de Dweersstraat, is ook in aanbesteding genomen en weldra zal ook hier hand aan 't werk geslagen worden* (...) *Volgens bekomen inlichtingen zal men nu beginnen in de Mandelstraat en langs den Nederweg, op de grond van Wantje Vandeputte. Ze spreken reeds van te beginnen met rond de twintig huizen. Ze zullen ook het heele stuk land effen maken en den zavel er uithalen. Ook de nieuwe straat zal er getrokken worden.*

In september 1924 worden de huizen in de Kortrijksestraat nr. 291-317 aanbesteed. Let op de omheining rond de voortuinen.

Het huis nr. 291 in de Kortrijksestraat anno 1998. De voortuin is ingekrompen en de oorspronkelijke omheining is verdwenen.

FOTO TERMA

Een van de huizen aan Boerslinde in de Roeselaarsestraat nr. 446-468. De huizenrij is tot op vandaag opvallend onveranderd gebleven.

FOTO TERMA

In 1924 wordt in de Dweerstraat gebouwd, maar alleen het nummer 16 is nog origineel te noemen.

FOTO TERMA

In deze tekst is sprake van de Mandelstraat, maar de straat waarin deze huizen gebouwd zullen worden, zal de naam krijgen van Wantje Pieterstraat.

De Iseghemnaar had al op 1 december 1923 reclame gemaakt om een huis bij de Bouwmaatschappij te kopen. De Staat geeft 'een premie' - we zouden nu spreken van subsidie - van 2500 frank en de provincie van 1250 frank. Bij de kredietmaatschappij Eigen Huis kan tot 70% aan een redelijke intrest worden geleend. Daardoor is voor de aankoop van een huis van bv. 18.000 frank slechts een basiskapitaal van 4.250 frank nodig, aldus het blad.

In werkelijkheid is 18.000 frank voor een huis een minimumprijs, want we kennen benaderende huur- en aankoopprijzen van 1925[60]. De huizen aan Boerslinde in de Roeselaarsestraat (nr. 446-468) kosten 19.500 frank of worden verhuurd aan 60 à 65 frank. De prijzen in de Kortrijksestraat (nr. 291-317) bedragen, afhankelijk van de gevelbreedte - 5, 5,5 of 6 meter -, respectievelijk ongeveer 18.000 en 60, 20.500 en 65, 22.000 en 70 frank. De huizen in de Nederweg en de Wantje Pietersstraat hebben een voorgevel van 5,25 meter. Ze bestaan uit een voorplaats, keuken van vijf bij vier meter, achterkeuken, drie slaapkamers, een grote kelder en hebben elk een steenput. Er zijn twee types. Voor type A, met mansarde, bedraagt de aankoopprijs ongeveer 20.000 frank en de huurprijs ongeveer 60 à 65 frank. Voor type B, geen mansarde maar verdieping, zijn de bedragen zowat 20.500 en 65 tot 70. De schrijfkosten bedragen 8% van de koopsom, maar die neemt de Staat voor haar rekening. Volgens *De Mandelbode* van 4 september 1926 zijn werkmanshuizen met diepe kelder voor de oorlog een grote zeldzaamheid. De Bouwmaatschappij heeft

[60] *De Mandelbode*, 11 april 1925; *De Ontwaking*, 12 april 1925.

Van 1925 tot 1927 is de Nederweg en de Wantje Pietersstraat een bouwwerf. Hier een gedeelte van de Wantje Pietersstraat (nr.37-47).

Foto Terma

op dat moment nog geen andere gezet en ze tellen nooit minder dan drie slaapkamers[61].

In **1926** worden de geplande 25 (17 en 8) huizen in de Wantje Pietersstraat gebouwd en nog eens zeven huizen (nr. 34-46) in dezelfde straat aanbesteed. Om deze straat tot aan de Roeselaarsestraat te kunnen doortrekken, onteigent de stad een perceel grond. In het totaal komt de Bouwmaatschappij aan 103 huizen, waarvan er 44 verpacht en 59 verkocht zijn. Door een grondruil kunnen in **1927** nog eens vijf huizen in de Wantje Pieterstraat (nr. 5-13) gebouwd worden. *Daarmede is het terrein tusschen Nederweg en Mandelstraat volbouwd en bevat vijf en zestig woningen.* Het gaat om de 28 woningen in de Nederweg en 37 in de Wantje Pieterstraat, wat het totaal aantal woningen van de Bouwmaatschappij op 122 brengt, waarvan er 79 verkocht zijn of zullen worden en 43 verpacht zijn.

Op één bouwopdracht voor veertien huizen in de Bellevuestraat na, worden alle volgende huizen van de Bouwmaatschappij vóór de Tweede Wereldoorlog opgetrokken in de zgn. Kestelootverkaveling. *Na kennis genomen te hebben van het nieuw algemeen rooingsplan door het stedelijk bestuur opgemaakt, hebben wij onderhandelingen aangeknoopt met de weled. familie Gillès de Pelichy voor het aankoopen van eenen bouwgrond van ongeveer twee hectaren en half gelegen aan de Kesteloot. Deze onderhandelingen waren wij gelukkig tot een goed einde te voeren; de familie Gillès de Pelichy heeft het hoog sociaal nut onzer instelling gewaardeerd en ons den beoogden grond aan gunstige voorwaarden verkocht. Deze grond zal met drie straten doorkruist worden, die onmiddelijke aansluiting zullen geven met het centrum der stad. Er zullen*

[61] Dat de krant op dat moment aandacht heeft voor de Bouwmaatschappij heeft alles te maken met de gemeenteraadsverkiezing van 10 oktober 1926. Het artikel is trouwens getiteld *Het Gemeentebestuur en de Woningnood.*

In 1928 worden in de Bellevuestraat de huizen nr. 127-153 opgetrokken. De vensters van dit huis hebben ondertussen een andere vorm gekregen.

FOTO TERMA

nagenoeg negentig huizen kunnen gebouwd worden. Het blijkt - na een herberekening - om 23.787 m² grond te gaan, die door de familie Gillès de Pélichy wordt verkocht aan tien frank per vierkante meter. Dat het om een gunstprijs gaat, bewijst de verkoop in 1930 en 1932 van drie percelen grond van twee andere eigenaars, want die krijgen 35 fr. en ongeveer 21 fr. per vierkante meter[62].

In **1928** wordt op 23 augustus de bouw van veertien huizen in de Bellevuestraat (nr. 127-153) en op 18 september de bouw van twaalf woningen in de Kesteloot aanbesteed. Voor het volgende jaar wordt nog meer gepland. *De aangroeiende vraag naar huizen heeft ons genoopt voor het jaar 1929 nog een breder programma op te vatten: wij beoogen op den grond van den Kesteloot twee nieuwe groepen van samen een-en-veertig woningen te bouwen. De groote duurte, die wij bij de laatste aanbestedingen reeds bestatigd hebben, heeft ons doen uitzien naar wat eenvoudiger typen, die nochtans aan de vereischten van deftige woningen voor kinderrijke gezinnen blijven beantwoorden. Een twintigtal huizen zullen volgens deze typen gebouwd worden. De plannen zijn reeds in bewerking.* Doordat de subsidie van staat en provincie voor kroostrijke gezinnen zijn verhoogd, hoopt de Bouwmaatschappij dat veel kinderrijke gezinnen een woning zullen kopen. Dat is trouwens haar politiek: *Om onze geldmiddelen beschikbaar te maken, wakkeren wij de pachters aan om hunne woning te koopen.* Vanaf 1 november 1928 worden de pachten opgetrokken tot 85 à 95 frank per maand en wordt de vermindering voor kroostrijke gezinnen verdubbeld[63].

Zeker vanaf 1 januari 1928 geeft ook het stadsbestuur subsidie. We laten het reglement volgen[64].

REGLEMENT TOT HET VERLEENEN VAN PREMIEN VOOR HET BOUWEN OF KOOPEN VAN NIEUWE WONINGEN.

Tot aanmoeding voor 't bouwen of koopen van nieuwe woningen en in 't bijzonder tot vermindering der lasten van die werklieden en bedienden, hoofden van gezinnen met kinderen beneden de 16 jaren, die zich eene nieuwe woning willen aanschaffen waarvoor de Staatspremie is toegekend, worden de volgende besluiten genomen:

Artikel 1. - Alwie binnen het grondgebied van Iseghem een huis bouwt of een huis afkoopt van de Iseghemsche Maatschappij voor goedkoope woningen waarvoor de Staatspremie werd toegekend, zal gedurende 5 jaren volledig ontslagen zijn van de Stadsbelasting op de

[62] *Ontstaan*, p. 10. De herberekening gebeurt pas in 1951. Het verschil van 433 m² wordt dan door de baron terugbetaald aan de Bouwmaatschappij (4.330 frank).
[63] Aangekondigd in het jaarverslag over 1927.
[64] O.a. afgedrukt in *De Ontwaking*, 18 november 1928.

wegenis.

Artikel 2. - Aan gezinshoofden eenige geldwinners met last van kinderen beneden de 16 jaar, worden de volgende premien toegestaan voor het bouwen of het afkoopen van een nieuw huis van de Iseghemsche bouwmaatschappij:

Gezinshoofden met		
3 kinderen ten laste	*fr.*	*1500*
4		*2000*
5		*2500*
6		*3000*
7		*3500*
8		*4000*
9		*4500*
10		*5000*

Wanneer al de kinderen ten laste beneden de 8 jaar oud zijn, worden de hoogergenaamde premien volgenderwijze verhoogd:

3 kinderen ten laste fr.	*1500+500 = 2000*
4	*2000+1000 = 3000*
5	*2500+1500 = 4000*
6 kinderen en meer	*3000+2000 = 5000*

De gezinshoofden, die in den loop van 2 jaren na het bouwen of aankoopen van een huis, een derde kind in leven hebben, kunnen ook de premie genieten zooals toegekend aan deze met 3 kinders.

Artikel 3. - Voor oude huizen afgekocht van de Iseghemsche Bouwmaatschappij wordt de premie met 40% verminderd.

Artikel 4. - Het getal in leven zijnde kinderen komt alleen in rekening voor het bekomen der premie. De huisvrouw wordt nooit als geldwinster aanzien, evenmin de kinderen beneden de 18 jaren die geen volledig loon genieten, alleenlijk wanneer er ten minste 5 kinderen in leven zijn.

Artikel 5. - Het tegenwoordig besluit komt in voege van af 1 Januari 1928 tot 31 December 1932 en is alleen van toepassing aan degenen die Iseghem sedert 2 jaar bewonen of het vroeger gedurende minstens 2 jaar bewoond hebben doch sedert min dan 5 jaar de Stad hebben verlaten.

Artikel 6. - De belanghebbende die ervan willen genieten zullen eene aanvraag moeten indienen bij het gemeentebestuur.

De wijk 'Nieuwe Wereld' komt hoofdzakelijk in de periode 1928-1935 tot stand. Hier de Eigen Haardstraat (1998), maar ook in de Vlasgaardstraat, de Schoolstraat, de Groeningestraat en de Zwingelaarstraat was de Bouwmaatschappij werkzaam.

FOTO TERMA

We weten dat in **1929** in de Kesteloot de voorziene 22 en 19 woningen worden aanbesteed of gebouwd[65]. In de archiefstukken heeft men het over 'de Kesteloot'. De gegevens laten niet toe heel precies te zeggen om welke woningen het gaat. We weten wel dat er toen en in de volgende jaren wordt gebouwd in de Eigen Haardstraat, De Vlasgaardstraat, de Schoolstraat, de Groeningestraat en de Zwingelaarstraat. De wijk zal de naam 'Nieuwe Wereld' krijgen. In **1930** komen er geen huizen bij. *De aanvragen tot koopen van huizen hebben verleden jaar [1930] aan onze verwachtingen niet volledig*

[65] *Ontstaan*, p. 19. Voor het jaar 1929 zijn wel boekhoudkundige stukken beschikbaar, maar het jaarverslag ontbreekt.

beantwoord. De wonings nood schijnt minder scherp geworden en de heerschende crisis heeft menig gezin terug gehouden in het aanschaffen eener eigene woning. Deze toestand heeft ons genoopt onze ontwerpen voor het jaar 1930 voorloopig niet uit te voeren. Ook **de volgende jaren** zijn stille jaren. Er wordt voortgebouwd aan de Kesteloot: twaalf huizen in 1931, zeven huizen in de Eigen Haardstraat in 1932, geen in 1933, tien in 1934 en zeven in 1935-1936[66]. Daarmee is volgens de Bouwmaatschappij dank zij haar eigen initiatieven en die van de privésector de woonsituatie in Izegem ongeveer normaal geworden; wel moeten nog vijftien barakken verdwijnen[67]. Daarna wordt er tot 1949 zelfs helemaal niet meer gebouwd.

Eind 1932, na tien jaar bestaan heeft de Bouwmaatschappij al 210 huizen gebouwd ter waarde van 5.381.726 frank, zonder de grond. Daarvan zijn er 186 verkocht voor een bedrag van 5.427.235 frank; van vijftien andere huurwoningen is de verkoopakte nog niet verleden. In de 201 verkochte huizen wonen 759 personen, of gemiddeld 3,8 per gezin. Vijf huizen worden bewoond door gezinnen van acht personen. In één huis wonen negen mensen, in twee huizen tien, en er is zelfs een huis van elf personen. Eenpersoonsgezinnen komen toen nog niet voor. In de negen huurhuizen wonen 49 mensen of 5,4 per gezin. De staat heeft al 509.500 fr. (9,4%) toelagen verleend, de provincie 256.000 (4,7%) en de stad Izegem 26200 frank (0,5%). De maatschappij Eigen Huis heeft al voor 2.264.150 frank (41,7%) leningen toegestaan en het Woningfonds der Kroostrijke Gezinnen voor 251.000 frank (4,6%).

In het jaarverslag over **1936** heeft de Bouwmaatschappij een ander plan. *Uw Beheerraad had zich sinds verscheidene maanden bekommerd om het nuttig gebruik der reserven welke de Maatschappij door een voorzichtig beheer heeft kunnen samenstellen. Wij hebben gemeend dat het aanleggen van een volkspark volledig in de lijn zou blijven en de bekroning zou zijn van ons bouwprograma en van ons werk van urbanisatie ten dienste van het volk.* De Nationale Maatschappij heeft de toelating verleend om twee stukken grond aan te kopen. *Zij behelzen eene gezamentlijke oppervlakte van 3 ha. 75a. voor eene waarde van frs. 408.120.50, registratierechten enz. inbegrepen. Deze eigendom staat in onzen bilan geboekt onder de rubriek "onroerende goederen Heye". Deze grond heeft eene voorhoofding van 140 meters op den van den Bogaerdelaan en zal afgepaald zijn door den nieuwen ringlaan op eene lengte van ongeveer 300 meters. Hij is daarboven nog in onmiddelijke verbinding met het centrum der stad over de verlengde Guido Gezellestraat en de Ommegangstraat.* De Guido Gezellestraat is de huidige Sint-Jorisstraat. Het gaat om grond van barones d'Overschie de Neeryssche en baron Raphaël Gillès de Pélichy. Alle kosten inbegrepen betekende dit 10,9 fr. per vierkante meter, wat in het verslag *uiterst voordeelige voorwaarden* wordt genoemd.

Het zal anderhalf decennium duren vooraleer dit plan gerealiseerd wordt en niet eens door de Bouwmaatschappij. Op 31 december 1941 vervalt de pacht voor deze grond en de raad van bestuur van de Bouwmaatschappij besluit *dezen grond voorloopig te verhuren aan "Winterhulp" voor het winnen van landbouwprodukten ten behoeve van de "Volkssoep"*[68]. In het jaarverslag over 1946 blijkt dat er plannen zijn om deze grond aan het stadsbestuur te verkopen. *Deze vooruitzichten konden tot hiertoe niet verwezenlijkt worden.* Pas in 1951 verkoopt de Bouwmaatschappij de grond aan het stadsbestuur dat

[66] De jaarverslagen over 1932 t.e.m. 1935 werden niet teruggevonden in het archief van de Izegemse Bouwmaatschappij. Ze werden evenwel ook afgedrukt in de plaatselijke pers.
[67] Jaarverslag over 1936.
[68] Jaarverslag over 1941.

er oefenpleinen, een stadion en een volkspark op zal bouwen of aanleggen. Met de opbrengst zullen de volgende jaren meer woningen kunnen worden gebouwd.

Dat in **1937** niet gebouwd wordt, is het gevolg *van het geleidelijk verdwijnen van den woningnood*. Wel moeten er nog noodwoningen verdwijnen. *De strijd tegen de noodwoningen, welke de Provincie besloten heeft door groote geldelijke opofferingen doeltreffend te steunen, is in het stadium van werkdadigheid getreden. Er zijn nog een dertigtal zulke woningen op het grondgebied van Iseghem. Onze maatschappij zal het hare bijdragen om deze laatste sporen van het hachelijke tijdstip van den woningsnood te doen verdwijnen*. Met het oog daarop wordt in **1938** grond gekocht in de Beiaardstraat. *Op dezen grond zullen wij een eerste groep van 8 eenvoudige woningen oprichten welke zullen betrokken worden door bewoners van noodwoningen. De plannen dezer woningen zijn opgemaakt en zullen eerstdaags in aanbesteding uitgegeven worden*[69]. De verslechterde internationale toestand is de oorzaak voor het uitstel. *Een geschil met den laagsten aanbieder kon ten gevolge van de mobilisatie niet beslecht worden en eene nieuwe aanbesteding scheen ons ongepast en werd ons overigens door de Nationale maatschappij ontraden*[70].

231 huizen in acht jaar, voor het overgrote deel in de Kasteelwijk (1949-1956)

Het jaar 1944 bracht het einde der vijandelijke bezetting, die zoo loodzwaar op ons land woog. God dank, Belgie is bevrijd. Wij zien den dageraad van een nieuw leven, waar iedereen moet kunnen genieten van de stoffelijke en zedelijke bronnen van welvaart, welke ons land in werk en orde en tucht zal weten te doen opwellen, staat in het jaarverslag over **1944** te lezen. De verslaggevers hopen dat de Bouwmaatschappij zo vlug mogelijk weer aan de slag kan, want volgens hen zal de woningnood wellicht nog scherper zijn dan na de Eerste Wereldoorlog. Toch moet men nog een eind werkloos blijven. Het is wachten op richtlijnen van de Nationale Maatschappij. *De overdreven prijzen in de bouwmaterialen zouden overigens thans deze pogingen belemmeren*. Het Werk der Volkssoep heeft nog 150.000 frank in kas en schenkt die aan de Bouwmaatschapij met het oog op het bouwen van huizen voor kroostrijke gezinnen[71].

Wordt **1948** een jaar van voorbereiding genoemd, dan is **1949** een jaar van grote bedrijvigheid. *Wij hebben ons aangepast aan het prachtig urbanisatieplan dat het Gemeentebestuur voor de uitbreiding der stad ontworpen heeft. In deze geest, heeft onze collega de Heer Baron Raphaël Gillès de Pélichy bereidwillig vijf blokken bouwgrond op de Kasteelwijk verkocht aan onze maatschappij, hebbende ene totale oppervlakte van 93a07ca voor een bedrag van frs 987.396.—, registratie- en overschrijvingsrechten inbegrepen. Op deze grond zijn thans vier blokken, samen vijf-en-dertig huizen in opbouw*. Het gaat om tien (nr. 17-35), acht (nr. 2-16) en acht (nr. 50-64) huizen op drie stukken grond in de Boomforeeststraat en negen huizen (nr. 29-45) in de Blauwhuisstraat. *Wij hebben daarboven, met behulp der stichting Gillès de Pélichy, negen huizen gebouwd in de Zwingelaarstraat Wijk Kesteloot, ten behoeve van kroostrijke gezinnen*, gaat het jaarverslag verder (nr. 8-18 en 19-23). Op te merken valt dat de huizen die baron Raphaël met zijn schenkingen wil, pas in 1956 zullen worden gebouwd, maar dat men ondertussen zijn kapitaal gebruikt. Een aantal voorzieningen komt er pas in 1950 en 1951.

[69] Jaarverslag over 1938.
[70] Jaarverslag over 1939.
[71] Jaarverslag over 1945.

In 1949, 1950 en 1952 wordt in de Blauwhuisstraat gebouwd.

FOTO TERMA

Een aantal woningen in de Zwingelaarsstraat wordt gebouwd voor grote gezinnen. De foto maakt dat duidelijk.

Op 25 februari 1950 bezoekt minister Adolf Van Glabbeke de werven van de Izegemse Bouwmaatschappij in de Zwingelaarsstraat

De krachtdadige inspanning van het Gemeentebestuur is er in geslaagd de bebouwde straten op de kasteelwijk in een korte tijdspanne met riool-, water-, gas- en electrische leiding te voorzien, en de uitmuntende vooruitzichten geven ons de verzekering dat de uitrusting dezer straten in de loop van het jaar 1951 ook met betonbanen, voetpadborduren, beplanting en onderaardse electrische leiding zal vervolledigd worden[72]. Alleen de onderaardse elektrische leiding is er in 1952 nog niet.

In **1950** worden negen huizen op dat vijfde stuk grond, in de Blauwhuisstraat (nr.18-34), gebouwd. Op 25 februari 1950 komt Adolf Van Glabbeke, minister van Volksgezondheid en van het Gezin, naar de werven van de Izegemse Bouwmaatschappij. Hij bezoekt o.a. die negen huizen voor grote gezinnen in de Zwingelaarstraat. Er wordt een boekje met foto's over gemaakt[73]. **1951** is een slecht jaar, want er komen geen woningen bij. De reden is dat de ASLK geen geld genoeg heeft om leningen aan kandidaatkopers toe te staan. Geld lenen gebeurt niet alleen bij Eigen Huis, maar ook bij Woninghulp, in Ingelmunster gevestigd. In **1952** worden 31 huizen gebouwd: twee maal acht woningen in de Slagmeersenstraat (nr. 84-98 en 100-114), vijf woningen in de

[72]Jaarverslag over 1950.
[73]Exemplaar in ATM.

Beiaardstraat (nr. 68-76) en tien woningen in de Blauwhuisstraat (nr. 9-27). De grond in de Slagmeersenstraat en in de Blauwhuisstraat heeft men het jaar voordien van de baron gekocht. Tot nu toe zijn al 21 woningen met vier slaapkamers, dus voor kroostrijke gezinnen, gebouwd (vijftien) of in opbouw (zes). Daarvoor heeft men geld van de baron gebruikt.

1953 is een kalm jaar wat de bouw betreft, slechts vier huizen, in de Slagmeersenstraat (nr. 76-82), maar er wordt heel wat grond aangekocht. Het gaat om twee stukken grond die de familie Van Naemen in de Slagmeersenstraat verkoopt, want die straat wordt verlengd, aan de oostkant tot aan de Lendeleedsestraat en aan de westkant tot aan de Kortrijksestraat; om grond in de Lendeleedsestraat die de Commissie van Openbare Onderstand verkoopt; en om grond van baron Raphaël Gillès de Pélichy gelegen langs beide zijden van een nieuwe dwarsstraat die de Slagmeersenstraat met de Lendeleedsestraat zal verbinden. Die dwarsstraat is de Zaligmakerstraat.

De volgende jaren daarentegen betekenen de grote sprong voorwaarts, want in drie jaar worden maar liefst 178 huizen op die gronden bijgebouwd, een stijging met 56,5%! In **1954** zijn 62 eengezinswoningen in opbouw in de Kasteelwijk: veertien (nr. 11-37) en elf huizen (nr. 22-42) in de Slagmeersenstraat, vijftien huizen in de Lendeleedsestraat (nr. 28-56) en twaalf (nr. 2-24) en tien (nr. 1-19) huizen in de Zaligmakerstraat. In **1955** worden twaalf (nr. 2-24) en achttien huizen (nr. 26-60) gebouwd in de

In de Slagmeersenstraat bouwt de Izegemse Bouwmaatschappij 31 huizen tussen 1952 en 1954.

Archief Ten Mandere

In de Zaligmakerstraat start de Izegemse Bouwmaatschappij in 1954 met de bouw van 22 huizen.

Foto Terma

Vijftien huizen in de Lendeleedsestraat (nr. 28-56) dateren van 1954.

FOTO TERMA

Dertig huizen in de Ter Wallenstraat worden in september 1955 aanbesteed.

FOTO TERMA

Ter Wallenstraat op grond die wordt gekocht van de familie Van Naemen. Aanvankelijk had men veertig woningen gepland in de Ter Wallenstraat, maar dat worden er slechts dertig, *tengevolge van nieuwe bouwplannen welke ons door de Nationale Maatschappij werden aanbevolen en welke de evolutie van de moderne bouwtrant volgen*[74]. De woningen worden dus groter.

De Stichting Gillès de Pélichy (1956)[75]

Zoals eerder gemeld schenkt baron Raphaël in diverse keren een totaalbedrag van 1.355.000 frank aan de Bouwmaatschappij. Op 15 april 1955 komt daar nog ter waarde van 178.625 frank een stuk grond bij in de Slagmeersenstraat (circa 48 meter breed en 30 meter diep). Daarop worden, naar wens van de adellijke familie, in **1956** zes huurhuizen (nr. 83-93) gebouwd voor kroostrijke gezinnen. De aanbesteding vindt plaats op 30 april 1956. De architect is Carlos Beyaert, de aannemer Jérôme De Ceuninck. De huizen kosten ongeveer 241.000 frank en worden van 1 januari 1957 af verhuurd tegen 250 frank per maand. De huur is bedoeld voor het onderhoud en het herstel van die huizen en om na 66 jaar nieuwe huizen te kunnen bouwen.

[74] Jaarverslag over 1954.
[75] Jean-Marie LERMYTE, *Het Blauwhuis en Izegem*, p. 183-184; Jaarverslagen over 1944, 1949, 1950 en 1956.

Met geld van de familie Gillès de Pélichy worden in 1956 zes huizen in de Slagmeersenstraat gebouwd. Later komen ze onder het beheer van de Bouwmaatschappij.

FOTO TERMA

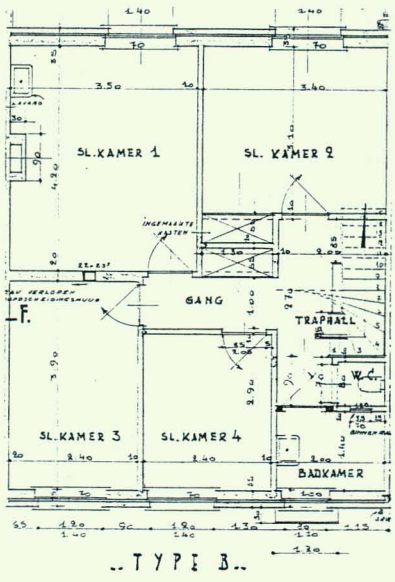

Ze worden op 26 januari 1957 gewijd. Eén van de bewoners leest daarbij het volgende gedicht voor:

HEB DANK O EDELE FAMILIE

Daar ginds op dat wit kasteel,
woont een liefdadig heer.
U zij dank.
Daar wandelt langs de laan,
Een zeer minzame dame.
U zij dank.
Een mooie school rees hier alras,
Omdat U mild in 't geven was.
U zij dank.
Maar hoe mild U dat ook deed,
U zijt steeds tot meer gereed.
U zij dank.
God zeeg'ne uw grote liefde,
Met God'lijke wederliefde.
U zij dank.
Wij wonen in een schoon huis,
Dat herinnert aan uw kruis.
Zo rijst uw offer uitgebeeld,
In steen, dat kinderzielen teelt.

Met die zes huizen van de Stichting Gillès de Pélichy komt een einde aan de bouwbedrijvigheid van de Izegemse Bouwmaatschappij op de Kasteelwijk. Op deze wijk zijn de voorbije jaren 172 huizen opgetrokken door de Bouwmaatschappij. Op deze zes huizen na, zijn alle woningen verkocht: 401 van de 407. Het stadsbestuur heeft al meer dan drie miljoen aan bouwpremies uitgekeerd.

Tussen 1956 en 1958 worden tachtig huizen op de Negenhoek gebouwd. Hier de Negenhoekstraat in 1956.

Archief Ten Mandere

Zo ziet de afgewerkte Negenhoekstraat eruit.

Archief Ten Mandere

De Roterijstraat in opbouw, 1956-'57.

Archief Ten Mandere

Tachtig huizen op de Negenhoek (1956-1958)

Vanaf 1956 komt de Negenhoek in het zuidelijke deel van Izegem aan de beurt. De maatschappij heeft van de families Vandoorne, Van Overberghe en Cappuyns en van de Commissie van Openbare Onderstand ongeveer drie hectare grond aangekocht tussen de Meensesteenweg en de Blekerijstraat. Voor het eerst vernemen we dat krotten ter afbraak worden aangekocht. In 1953 is er een wet op de krotwoningen tot stand gekomen. Het gaat om acht krotten van 'Claerbouts Hof' (op de Negenhoek). In 1956 gaat de bouw van tachtig huizen van start: 72 in de Negenhoekstraat 1-11, 13-27, 29-39, 41-55, 57-75, 2-36 en 38-68 en acht huizen in de Roterijstraat (nr. 1-15). In **1957** en **1958** worden die tachtig huizen afgewerkt.

Uit het jaarverslag over 1959 halen we het volgende:

Bij de bezoeken welke wij ambtshalve brachten aan de huizen op de Negenhoek, mochten wij met voldoening vaststellen op welke uitstekende wijze deze huizen - zowel verhuurde als verkochte - bewoond zijn. Alle bewoners wedijveren om hun huizen ordentelijk, met netheid en met smaak op te tooien. De gewezen bewoners van krotwoningen verdienen hierin zoveel lof als de andere gehuisvestigden en het is ons een aangename opdracht langs deze weg de bewoners hierover de feliciteren.

De taak voor het slopen der krotwoningen ligt ons nauw aan het hart en wij werden in dit werk doeltreffend gesteund door het Gemeentebestuur en door de onderzoeken van de Commissie van Openbare Onderstand. Ook het Provinciaal Bestuur heeft de strijd tegen de krotten in brede zin opgevat: een tussenkomst in de huurprijs van praktisch frs. 200,- per maand gedurende vijf jaar wordt verleend aan

de krotbewoners die een gezonde woning betrekken.

Van 1957 **tot en met 1960** wordt er geen enkele woning meer bijgebouwd, tot spijt en ergernis van de Izegemse Bouwmaatschappij. De schuld ligt volgens de Bouwmaatschappij bij de Nationale Maatschappij voor Huisvesting. *Op gevaar van ons te herhalen, kunnen wij niet nalaten te betreuren het gemis aan begrip voor onze noodwendigheden, dat wij in de laatste jaren bij onze betrekkingen met de Nationale Maatschappij moesten vaststellen. Wij waren weliswaar in alle afdelingen van het Bestuur der Nationale Maatschappij steeds vriendelijk ontvangen. Het is echter niet aanvaardbaar dat in onze nijverheidsstad in de loop van vier jaar geen enkel huis door onze Maatschappij kon gebouwd worden. Noch onze gunstige financiële toestand, noch onze belangrijke reserves van verkoopopbrengsten, noch onze doelmatige strijd tegen de krotten, noch de hier steeds heersende woningnood: niets werd in aanmerking genomen om ons werk te bemoedigen.* Aldus het jaarverslag over 1960.

Met 38 huizen in de Kapucijnenlaan begint in 1961 voor de Izegemse Bouwmaatschappij de uitbouw van de Linde.

FOTO TERMA

Michel Dalle , zaakvoerder van 1931 tot 1969.

De Linde aan de beurt (1961-1966)

Na vier magere jaren, kan de Bouwmaatschappij in **1961** weer bouwen: 38 eengezinswoningen, op grond die het jaar daarvoor op de Linde is aangekocht. Het gaat om huizen in de Kapucijnenlaan (nr. 1-75).

Op het einde van het jaar kan gevierd worden. *Het is in deze gunstige stemming dat op 10 december 1961 de eerste steen gelegd werd van het vijfhonderdste huis door onze maatschappij gebouwd. Alle feesttoespraken, in het bijzijn van de Voorzitter van de Raad van Beheer der Nationale Maatschappij en van hoge ambtenaren, hebben gewezen op de economische uitbreiding van onze stad en op de noodzakelijkheid ten overstaan van deze ontwikkeling en van de dringende en vroeger zo doeltreffend ingezette strijd tegen de krotten, de grondslagen te vestigen van een meer omvangrijke bouwpolitiek*, lezen we in het jaarverslag. Tijdens het feest krijgen zeven personen uit handen van de nationale voorzitter de medaille van erkentelijkheid wegens meer dan 25 jaar inzet: de bestuurders Robert Holvoet, Emiel Allewaert, Emile Vanden Bogaerde - die op 18 oktober 1962 zal overlijden - en Octave Sintobin, de commissarissen Jules Vandeputte en David Decoene en zaakvoerder Michel Dalle. Het is in voorbereiding op dit feest dat de niet-gepubliceerde overzichtsbrochure *Izegemse Bouwmaatschappij Samenwerkende Vennootschap Izegem. Ontstaan, werking, overzicht. 1925-1960* wordt gemaakt door de zaakvoerder.

In **1962** wordt niet bijgebouwd en in **1963** worden 38 woningen in de Kapucijnenlaan (nr. 30-42 en 68-80), de Sint-Sebastiaanslaan (nr. 38-52 en 37-47) en de Vuurkruiserslaan (nr. 45-63) afgewerkt. De verdere plannen moeten nog even worden opgeborgen. *De heldere atmosfeer waarin onze bedrijvigheid in 1961 en 1962 zich kon ontwikkelen (...) heeft zich gedurende het jaar 1963 enigzins beneveld*, schrijft de verslaggever. En plannen zijn er: in 1961 had de Bouwmaatschappij 47.576 m² grond gekocht, nog eens 7.376 m² in 1962 en 6.869 m² in 1963. In **1964** worden achttien eengezinswoningen als BA-woning in de Sint-Sebastiaanslaan (nr. 2-36) opgetrokken. 'BA' staat voor Belofte van Aankoop. Het gaat dus om 'koopwoningen'. De erkende lokale bouwmaatschappij verbindt zich ertoe een huis te bouwen voor rekening van de kandidaat-koper die op zijn beurt belooft de woning aan te kopen. Een eerste versie (BA I) van dit systeem is in 1949 ontstaan. Eind 1959 komt een tweede versie (BA II) tot stand, die minder stroef en financieel interessanter is voor de kandidaat-koper[76].

Omdat de Nationale Maatschappij niet instemt met de bouw van 38 eengezinswoningen op gewone kredieten, beslist de Izegemse Bouwmaatschappij in **1965** ze dan maar als BA-woningen te bouwen. Ze liggen in de Kapucijnenlaan (nr. 6-28), de Sint-Sebastiaanslaan (nr. 1-35) en de Vuurkruiserslaan (nr. 38-52). Een nieuwigheid is de bouw van garages. *Met ons ontwerp een vijf-en-twintig-tal autoloodsen op verschillende plaatsen op te trekken ten behoeve van de bewoners van de wijk, waarvan er reeds vijf opgebouwd zijn, wordt deze [Linde]wijk voltooid.* In **1966** start men met nog eens twaalf eengezinswoningen in de Kapucijnenlaan (nr. 44-66).

Daarmee beëindigt de Izegemse Bouwmaatschappij haar bouwwerkzaamheden op de Linde. Ze heeft er 144 eengezinswoningen opgetrokken, waarvan er op dat moment nog vijftig in opbouw zijn. Alle huizen zijn verkocht. Er zijn ook al 17 afzonderlijke garages gebouwd *ten behoeve van de bewoners der huizen door ons opgebouwd op deze wijk* en 15 andere zullen in de loop van 1967 worden opgetrokken. Samen met de huizen die een garage hebben, zal dat 84 garages betekenen. *Op de 144 gebouwde huizen zijn er 52 voorzien van een bergplaats met bijzondere ingang op de straat die als autogarage kan aangewend worden. Dit maakt dus*

[76] *Bouwstenen*, dl. I, p. 107-108.

dat op de 144 woningen 84 eigenaars over een eigen garage of een afzonderlijke autoloods beschikken, hetgeen beantwoordt aan de evolutie van de tijd, aldus het jaarverslag over 1966. Wel zal er enkele jaren later nog beplanting en een speelplein komen.

In **1967** overweegt de raad van bestuur ook de mogelijkheid *de bedrijvigheid onzer maatschappij uit te breiden tot het oude grondgebied van Emelgem. Grootse plannen zouden daar kunnen verwezenlijkt worden en het ware wenselijk, voor de eenvormigheid der werking op het grondgebied van Izegem - en zonder in het minst de activiteit van de zeer verdienstelijke maatschappij "de Mandelbeek" in Ingelmunster te willen schaden - dat dit programma aangevangen ware door de Izegemse Bouwmaatschappij in eng samenwerken met het Gemeentebestuur.* Het zal nog zowat dertig jaar duren voor er op Emelgem een bescheiden realisatie van de Izegemse Bouwmaatschappij komt. In 1965, het jaar waarin Emelgem met Izegem fuseert, zijn al bijna 700 sociale woningen in Izegem gebouwd, waarvan 35 door de Kleine Landeigendom en 22 door de Commissie van Openbare Onderstand. Dat betekent 13,88% van de zowat 5000 Izegemse woningen. In Emelgem staan op dat moment 95 sociale woningen, 90 van De Mandelbeek en vijf van de COO van Emelgem, wat 6,33% van de zowat 1500 woningen betekent.

Met de woningen inbegrepen waarvan de koopakte nog in januari en februari 1968 moet verleden worden, zijn in 1967 607 van de 637 huizen verkocht, *zijnde 95%, hetgeen het hoogste percentage van het ganse land beduidt.* Alleen in de Beiaardstraat worden vier huizen verhuurd, twintig op de Negenhoek en de zes huizen van de Stichting Gillès de Pélichy. Dat jaar (1967) worden er geen huizen bijgebouwd.

De activiteit in de Wijk Klein Harelbeke begint in 1968 met 22 huizen in de Vlasbloemstraat.

FOTO TERMA

De wijk Klein Harelbeke wordt volgebouwd (1968-1976)

In de wijk Klein Harelbeke is sedert 1963 circa twaaf hectare grond aangekocht. Wat concretere plannen vernemen we in het jaarverslag over 1966. *In gans het complex van "Klein Harelbeke" dat ongeveer 250 huizen of appartementen zal bevatten zoeken wij ook types te bouwen van woningen die aan dragelijke prijzen kunnen verhuurd worden.* Na drukke voorbereidende werkzaamheden,

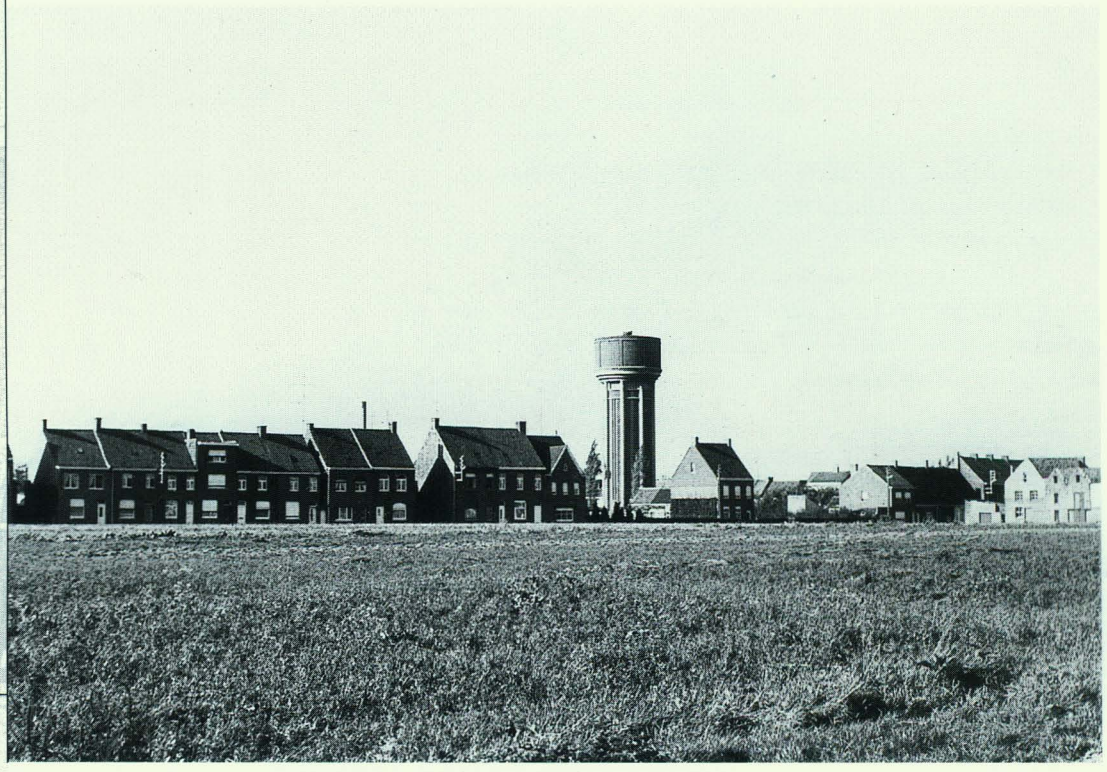

Dit vergezicht op de Molenhoekstraat bewijst hoe landelijk Izegem lange tijd is. Op de wijk Klein Harelbeke bouwt de Izegemse Bouwmaatschappij pas vanaf 1968.

Archief Ten Mandere

kan in **1968** worden gestart met een eerste blok van 22 eengezinswoningen in de Vlasbloemstraat (nr. 2-32 en 13-32). Ze worden met gewone kredieten gebouwd, maar er zijn plannen voor woningen op belofte van aankoop (BA), woningen op gewone kredieten, en appartementen in hoogbouw. Ook kwalitatief zijn de huizen verbeterd. *Uw beheerraad volgt in brede mate de evolutie van de tijd en de drang naar hoger welstand: alle woningen zijn uitgerust met badinrichting en centrale verwarming; alle bewoners beschikken over eigen garage of hebben gelegenheid een afzonderlijke autoloods te bezitten.*

In **1969 en 1970** is de wijk een echte bouwwerf, met maar liefst 118 huizen in opbouw. Er wordt gebouwd in de Anjelierenlaan (nr. 1-21 en 2-30), de Rozenlaan (nr. 1-21), de Slabbaardstraat-Noord (nr. 93-107) en de Tulpenlaan (nr. 1-29 en 2-32). In de Molenhoekstraat worden zes bejaardenwoningen gebouwd (nr. 68-78). Het zijn de eerste bejaardenhuizen die de Izegemse Bouwmaatschappij bouwt. Voorts worden 22 woningen afgewerkt waarmee al in 1969 is gestart. *Wij hebben ook de studie aangevangen tot het optrekken in deze wijk van een winkelcentrum bevattend o.m. winkels van koloniale waren, van brood- en banketbakkerij en beenhouwerij. Aldus zal deze wijk met ruim 300 eengezinswoningen en appartementen in afzienbare tijd volledig oprijzen*[77]. Het zal later... Delhaize worden. In 1970 wordt er verder afgewerkt, maar niet bijgebouwd, omdat de aanbesteding van de wegeniswerken vertraging heeft opgelopen. Er zijn al 58 van die 104 eengezinswoningen bewoond: 22 voorlopig verhuurd en 36 BA-woningen. Op 25 april 1970 organiseert de Bouwmaatschappij een info-avond (een 'inlichtingszit-

[77] Jaarverslag over 1969.

ting') voor de bewoners van de wijk over het gebruik van aardgas, *dat voor al de huizen van deze wijk, zowel voor het keukengebruik als voor de badinrichting en de huisverwarming toegepast wordt.*

De Lindewijk wordt ondertussen afgewerkt. In hun verslag over 1969 schrijven de voorzitter en de zaakvoerder: *Het versieren van deze wijk is aangevangen en deze zal, bij de aanstaande lente, met de beplantingen en het speelplein een smaakvol en keurig uitzicht aantonen en bijdragen tot het programma van stadsverfraaiing dat de Heer Burgemeester in zijn nieuwjaarsrede heeft kenbaar gemaakt.*

Van dat speelplein was al eerder sprake, maar pas in het verslag over 1970 vernemen we meer. *De oproep gedaan aanvang Januari 1970 door het Gemeentebestuur tot verfraaiing en versiering der stad gaf aanleiding tot bijzondere pogingen van Uw beheerraad op de wijk: "De Linde" om deze oproep te beantwoorden. Het was een gelegenheid om de hogere instanties uit te nodigen tot een bezoek aan onze realisaties. Deze uitnodiging werd met veel tegemoetkoming aanvaard door de heer Minister van het gezin en van de Huisvesting, door afgevaardigden van de Provincie en het Gemeentebestuur en door de heer Directeur-generaal*

In 1968 komen in de Molenhoekstraat de eerste bejaardenwoningen van de Izegemse Bouwmaatschappij tot stand.

FOTO TERMA

In de Anjelierenlaan komen kort daarna andere types van woningen tot stand. Ze worden in 1969 en 1970 gebouwd.

FOTO TERMA

In de Tulpenlaan bouwt de Izegemse Bouwmaatschappij vanaf 1969.

FOTO TERMA

van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting. Deze gezamelijke ontvangst op 30 Mei ll. werd feestelijk ingericht door een bezoek aan de voltooide wijk: "De Linde" en aan de wijk: "Klein Harelbeke", waar de eerste huizen pas bewoond waren. Aan de bevolking dezer wijken en aan de muziekmaatschappijen richten wij onze welgemeende dank om de luister welke zij door hun inspanning aan deze bezoeken bijbrachten. Dit alles werd besloten door een feestelijke ontvangst van de genodigden in de feestzaal van het Rustoord, die ons welwillend door de Commissie van Openbaar Onderstand werd ten dienste gesteld. In 1970 worden nog elf garages bijgebouwd in de Lindewijk - aansluitend aan het blok van veertien garages in de Vuurkruiserslaan -, wat het totaal daar op 98 garages brengt.

In **1971** zijn al 140 woningen van de Bouwmaatschappij betrokken. Voorts worden de 35 BA-woningen in de Tulpenlaan (nr. 31-49 en 34-42) en de Rozenlaan (nr. 23-61) afgewerkt; men was er eind 1970 aan begonnen. Er wordt gestart met de eerste hoogbouw van 24 appartementen in de Zonnebloemlaan (nr. 6/1-8/13). Van achttien verschillende eigenaars wordt 8.081 m² grond aangekocht, wat het totale grondbezit van de Bouwmaatschappij in de wijk Klein Harelbeke op 127.275 m² brengt. In **1972** kan 91.013 m² grond op de Bosmolens worden aangekocht en zijn 35 huizen in opbouw op Klein Harelbeke, die in 1974 zullen worden afgeleverd. De hoogbouw is afgewerkt. De dossiers zijn intussen veel dikker geworden want op Klein Harelbeke

In 1972 is de eerste hoogbouw in de Zonnebloemlaan afgewerkt. Het gaat om 24 appartementen.

FOTO TERMA

ting') voor de bewoners van de wijk over het gebruik van aardgas, *dat voor al de huizen van deze wijk, zowel voor het keukengebruik als voor de badinrichting en de huisverwarming toegepast wordt.*

De Lindewijk wordt ondertussen afgewerkt. In hun verslag over 1969 schrijven de voorzitter en de zaakvoerder: *Het versieren van deze wijk is aangevangen en deze zal, bij de aanstaande lente, met de beplantingen en het speelplein een smaakvol en keurig uitzicht aantonen en bijdragen tot het programma van stadsverfraaiing dat de Heer Burgemeester in zijn nieuwjaarsrede heeft kenbaar gemaakt.*

Van dat speelplein was al eerder sprake, maar pas in het verslag over 1970 vernemen we meer. *De oproep gedaan aanvang Januari 1970 door het Gemeentebestuur tot verfraaiing en versiering der stad gaf aanleiding tot bijzondere pogingen van Uw beheerraad op de wijk: "De Linde" om deze oproep te beantwoorden. Het was een gelegenheid om de hogere instanties uit te nodigen tot een bezoek aan onze realisaties. Deze uitnodiging werd met veel tegemoetkoming aanvaard door de heer Minister van het gezin en van de Huisvesting, door afgevaardigden van de Provincie en het Gemeentebestuur en door de heer Directeur-generaal*

In 1968 komen in de Molenhoekstraat de eerste bejaardenwoningen van de Izegemse Bouwmaatschappij tot stand.

FOTO TERMA

In de Anjelierenlaan komen kort daarna andere types van woningen tot stand. Ze worden in 1969 en 1970 gebouwd.

FOTO TERMA

In de Tulpenlaan bouwt de Izegemse Bouwmaatschappij vanaf 1969.

FOTO TERMA

van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting. Deze gezamelijke ontvangst op 30 Mei ll. werd feestelijk ingericht door een bezoek aan de voltooide wijk: "De Linde" en aan de wijk: "Klein Harelbeke", waar de eerste huizen pas bewoond waren. Aan de bevolking dezer wijken en aan de muziekmaatschappijen richten wij onze welgemeende dank om de luister welke zij door hun inspanning aan deze bezoeken bijbrachten. Dit alles werd besloten door een feestelijke ontvangst van de genodigden in de feestzaal van het Rustoord, die ons welwillend door de Commissie van Openbaar Onderstand werd ten dienste gesteld. In 1970 worden nog elf garages bijgebouwd in de Lindewijk - aansluitend aan het blok van veertien garages in de Vuurkruiserslaan -, wat het totaal daar op 98 garages brengt.

In **1971** zijn al 140 woningen van de Bouwmaatschappij betrokken. Voorts worden de 35 BA-woningen in de Tulpenlaan (nr. 31-49 en 34-42) en de Rozenlaan (nr. 23-61) afgewerkt; men was er eind 1970 aan begonnen. Er wordt gestart met de eerste hoogbouw van 24 appartementen in de Zonnebloemlaan (nr. 6/1-8/13). Van achttien verschillende eigenaars wordt 8.081 m² grond aangekocht, wat het totale grondbezit van de Bouwmaatschappij in de wijk Klein Harelbeke op 127.275 m² brengt. In **1972** kan 91.013 m² grond op de Bosmolens worden aangekocht en zijn 35 huizen in opbouw op Klein Harelbeke, die in 1974 zullen worden afgeleverd. De hoogbouw is afgewerkt. De dossiers zijn intussen veel dikker geworden want op Klein Harelbeke

In 1972 is de eerste hoogbouw in de Zonnebloemlaan afgewerkt. Het gaat om 24 appartementen.

FOTO TERMA

Groepsfoto genomen bij de viering van 50 jaar Izegemse Bouwmaatschappij in 1973.

FOTO TERMA

zullen in het totaal 346 woningen worden gebouwd: 254 gewone eengezinswoningen, 40 woningen voor bejaarden en 52 appartementen. *Alle deze woningen worden verwarmd door radiatoren, aangevuurd door aardgas, zij zijn voorzien van een badkamer en uitgeruste keuken, en overgrote meerderheid bezitten een autogarage*, aldus het jaarverslag. Ondertussen heeft De Mandelbeek al 138 huizen gebouwd in Emelgem. In **1973** komen er maar drie woningen bij, plus de 35 die het vorige jaar in opbouw waren.

In 1973 neemt Robert Holvoet afscheid van de Izegemse Bouwmaatschappij, die hij van 1924 tot 1973 heeft voorgezeten.

Op 26 mei 1973 viert de Bouwmaatschappij. Ze is niet alleen vijftig jaar oud, ze begint - nogal voorbarig - te denken aan haar duizendste woning en dat jaar neemt Robert Holvoet afscheid van 'zijn' Bouwmaatschappij. Het programma bestaat uit: *kreatie door de izegemse architecten van een inplantingsplan der woonwijken, gebouwd door onze maatschappij - een prijskamp in de weekbladen - een jeugdwedstrijd - feestzitting - volksspelen - banket - volksbal.* De volksspelen beginnen om 16 uur op de Grote Markt. De deelnemers zijn de inwoners van de wijken opgericht door de Bouwmaatschappij. Voor het volksbal 's avonds, opgeluisterd door het ensemble De Thoriz, moet men naar de stedelijke feestzaal ISO trekken.

In **1974** worden 36 woningen afgewerkt: 22 voor gezinnen en 14 voor bejaarden of gehandicapten. De gezinswoningen

De raad van bestuur in 1973. V.l.n.r. Albert De Klerck, André Deprez, Agnès Gilles de Pélichy, Jozef Tytgat, Gustaaf Nyffels, Hendrik Sintobin, Florent Vandenberghe, Roger Claus, Roger Parmentier, Pierre Van Staay, Jozef Normon en Jean-Pierre Van den Bogaerde.

FOTO TERMA

liggen in de Dahlialaan (nr. 2-28) en de Tulpenlaan (nr. 44-58), de bejaardenwoningen in de Azalealaan (nr. 10-24) en de Tulpenlaan (nr. 51-61). Er komen 29 BA-woningen langs de Rozenlaan (nr. 4-60) en 20 BA-woningen langs de Azalealaan (nr. 1-39). In **1975** is een gedeelte van de wijk nog altijd een bouwwerf: er worden 22 woningen opgetrokken: veertien eengezinswoningen in de Molenhoekstraat (nr. 84-90), de Rozenlaan (nr. 63-69) en de Zonnebloemlaan (nr. 13-23) en acht bejaardenwoningen in de Molenhoekstraat (nr. 80-82) en de Zonnebloemlaan (nr. 1-11). In **1976** wordt de wijk afgewerkt, met twaalf bejaardenwoningen in de Azalealaan (nr. 26-32), de Tulpenlaan (nr. 63-69) en Molenhoekstraat (nr. 60-66).

De Bosmolens aan de beurt in financieel moeilijke jaren (1976-1985)

In 1975 wordt ook begonnen aan 44 huurwoningen op de Bosmolens; in **1976** worden er 14 afgewerkt.

Van 1977 t.e.m. 1985 boekt de Izegemse Bouwmaatschappij jaarlijks verlies. Het begint met 1.619.774 frank verlies in 1977. In 1985 bedraagt het gecumuleerd verlies al meer dan twintig miljoen: 20.252.604 frank om precies te zijn. Daardoor kan de Bouwmaatschappij een aantal projecten niet realiseren. Dat verlies heeft ook te maken met initiatieven van de nationale overheid. Op 1 juli 1980 wordt een nieuwe huurwet van kracht (Koninklijk Be-

sluit van 18 december 1979) die door de Bouwmaatschappij van 1 januari 1980 af wordt toegepast. Die houdt o.a. in dat de kostprijs van de woningen geactualiseerd wordt en dat de huurprijs aan het gezinsinkomen aangepast wordt. De huur mag niet meer bedragen dan 1/60 van het jaarinkomen van de huurder(s). Daardoor zien 174 van de 208 (84%) huurders bij de Izegemse Bouwmaatschappij hun huur verlaagd. Het gros van de huurders betaalt van dan af tussen de 2.500 en 2.999 (63 gezinnen) en 3000 en 3.499 frank (47 gezinnen). *Het verlies van onze maatschappij is te wijten aan de "sociale taak" die voor de bouwmaatschappijen weggelegd werd*, noteert de verslaggever over 1983. De Bouwmaatschappij moet kandidaat-huurders met een laag inkomen een aangepaste woning bezorgen en de vermindering voor de basisverhuur voor eigen rekening nemen. Er is al enkele jaren sprake van de aankoop van een groot stuk grond in Emelgem-Noord waarop veertig huurwoningen worden gepland, als in het jaarverslag over 1984 vermeld wordt dat hiervan afgezien wordt bij gebrek aan fondsen. Dat is ook de reden waarom op dat moment geen 22.603 m² bijkomende grond op de Bosmolens kan worden aangekocht. Van 1986 af wordt jaarlijks weer winst geboekt, maar het zal nog tot 1995 duren voor het gecumuleerde verlies helemaal is weggewerkt.

Wat wordt wél gerealiseerd in die periode?

Het jaarverslag over **1977** beschouwt de bouw van een aantal bejaardenwoningen als een fundamentele opdracht. In 1977 kunnen 56 nieuwe woongelegenheden betrokken worden. Daarvan zijn er twaalf woningen op de wijk Klein Harelbeke voor bejaarden. Ze worden van 1 april 1977 af verhuurd. Op de Bosmolens worden die 44 eengezinswoningen afgewerkt, waarvan er 18 van 1 februari af en 26 van 1 juni af worden verhuurd. Hoewel de Bouwmaatschappij daar geen ruchtbaarheid aan geeft, betekende dat toch dat ze op dat ogenblik duizend woningen heeft gebouwd: 996 woningen in eigen beheer en zes woningen met het geld van de Stichting Gillès de Pélichy, maar die vormt een onderdeel van het kapitaal van de Bouwmaatschappij.

In **1978** komen er geen woningen bij. In het jaarverslag over 1978 vernemen we dat het de uitdrukkelijke wens van de Raad van bestuur is dat de sociale woningen pas verkocht worden na een minimale huurperiode van vijf jaar. In **1979** wordt door de pvba Calemein uit Menen volop gebouwd aan een tweede appartementsgebouw, dat in de Zonnebloemlaan (nr. 10/1-12/12). Het gaat om 24 appartementen en 18 garages, die van 1 februari **1980** af verhuurd worden. Op 15 november 1979 wordt gestart met de bouw van de 48 huurwoningen in de Jan Breydelstraat (nr. 1-75) en de Pieter de Coninckstraat (nr. 2-20). De huur gaat in op 1 juli 1981.

Eind 1979 wordt in de Jan Breydelstraat gestart met 48 woningen.

FOTO TERMA

De raad van bestuur in 1980. V.l.n.r. Guido Vanhaverbeke, Odiel Devoldere, Agnès Gillès de Pélichy, Marguerite Timperman-Popelier, Henri Vanhauwaert, John Verlinde, Hendrik Sintobin, Wilfried Vandevoorde, Rudy Maes, Roger Parmentier, Pierre Van Staay, Gerard Wulleman, Jean-Pierre Van den Bogaerde, Louis Crochon en Jean-Louis Ameye.

FOTO TERMA

In **1981** houdt de Bouwmaatschappij een enquête, die aan het licht brengt dat er zéér grote vraag is naar bejaardenwoningen. Er blijkt ook een ruime vraag naar appartementen te bestaan. Kandidaten verkiezen huurwoningen met optie tot aankoop boven de echte BA II-woningen.

Na een kalm jaar, kunnen op 1 maart **1982** nog eens twintig huurwoningen in de Jan Breydelstraat (nr. 38-76) betrokken worden. De 22 BA II-woningen in de Jacob van Arteveldestraat (nr. 1-43), waarmee in oktober 1980 was gestart, worden verkocht in april 1982. Budgettaire problemen vertragen andere grootse plannen.

In het jaarverslag over 1983 wordt het project Michiels, in de Kruis- en Wijngaardstraat, voor het eerst vermeld. In het jaarverslag over 1986 wordt het *nog steeds prioritair* genoemd. *Verwacht mag worden dat in 1987 de goedkeuring zal bekomen worden.* In 1988 vernemen we dat het project bestaat uit de bouw van 42 appartementen en 37 garages, te bouwen in drie fases. Wat de appartementen betreft: in de eerste fase vijf in de Kruisstraat, in de tweede fase drieëntwintig op de Melkmarkt en tenslotte veertien in de Wijngaardstraat. Geregeld wordt aan het project gesleuteld, teveel om hier op te noemen. De huurders zullen nog tot 1997 geduld moeten oefenen voor het gewijzigde project wordt gerealiseerd! Op 26 april 1983 wordt een woning in de Pieter de Coninckstraat weer opgekocht door de Bouwmaatschappij. In de loop van 1983 worden zes woningen van de Bouwmaatschappij grondig gerenoveerd. Het gaat om de huizen van de Stichting Gillès de Pélichy in de Slagmeersenstraat.

In **1984** zijn er al 21,8% woningen voor bejaarden. Op 3 mei 1983 is nl. een nieuwsoortig bouwproject op de Bosmolens opgestart: de bouw van tien bejaardenwoningen plus - en dat is nieuw - twee woningen voor gehandicapte bejaarden in de Jacob van Arteveldestraat (nr. 2-24). Men wil rolstoelgebruikers en valide senioren samenbrengen, maar het zal bij deze ene poging blijven, want er zal blijken dat deze mensen te ver van het centrum wonen. Van 1 juli 1984 af worden die twaalf woningen verhuurd.

In de Jacob van Arteveldestraat nr. 2-24 worden in 1983 tien bejaardenwoningen en twee woningen voor gehandicapte bejaarden gebouwd.

FOTO TERMA

In **1985** komen geen nieuwe woningen klaar. Er wordt verder gebouwd aan vijftien appartementen, acht gegroepeerde garages en een administratief gebouw in de Brugstraat (nr. 18/1-18/7 en 20/1-20/8). Drie panden - de brouwerij Vandromme en twee cafés - waren daarvoor in 1983 aangekocht en gesloopt. Daarmee wordt voor het eerst de idee van stadsinbreiding in de praktijk gebracht. Al in het jaarverslag over 1978 heeft de verslaggever het over *een uitbouw die thans ook gefundeerd wordt op een nieuwe visie, die duidelijk aan belang wint: nl. de renovatie van de stadskernen*. Eerstdaags, zo lezen we verder, zal in samenwerking met het stadsbestuur begonnen worden aan de uitbouw van het nieuwe marktcentrum. Het gaat om sociale appartementen in de Markt- en Brugstraat, maar dat project zal later gerealiseerd worden door private initiatiefnemers. Het zal evenwel nog vijf jaar duren voor de Bouwmaatschappij een begin maakt met die stadskernvernieuwing! In het administratief gebouw waarvan sprake huist officieel sedert 18 september 1985 de Izegemse Bouwmaatschappij.

De overgangsjaren (1986-1994)

Omdat in 1986 voor het eerst weer winst wordt gemaakt, maar er tot 1994 nog steeds een gecumuleerd verlies is, noemen we de periode tussen die data overgangsjaren. In 1991 is het gecumuleerde verlies op de helft teruggebracht.

Van 1 juli **1986** af kunnen de vijftien appartementen en acht garages in de Brugstraat (nr. 18/1-18/7 en 20/1-20/8), waaraan vanaf 1 oktober 1984 was gebouwd, verhuurd worden. Twee andere panden in de Brugstraat worden op 6 februari 1986 aangekocht en in juni afgebroken. Ze zullen worden vervangen door acht appartementen en zestien garages (nr. 22/1-22/8) en negen appartementen zonder garages (nr. 25/1-25/9). Van 1 april tot 8 oktober 1986 worden dertien huurwoningen in de Negenhoekstraat gerenoveerd én van centrale verwarming voorzien.

De volgende jaren wordt er niet gebouwd, uit geldgebrek. *De stadskernvernieuwing en het opvangen van het huurwoonprobleem zijn de voornaamste doelstellingen*, aldus het jaarverslag over **1987**. *Daarnaast wordt ook het probleem van de huurachterstallen drastisch maar succesvol aangepakt*, schrijft de nieuwe voorzitter, Piet Seynaeve, toen. Een nieuwe trend is dat in 1987 van vijf woningen in de Roterijstraat het houten schrijnwerk door PVC wordt vervangen. Het is de eerste keer, maar talrijke woningen zullen volgen.

In **1989** schrijft de voorzitter in het jaarverslag: *In de voorbije jaren, die gekenmerkt waren door een gebrek aan financiële mogelijkheden, hebben we gewerkt in functie van betere tijden. Niettegenstaande deze betere tijden voor de sociale woningbouw niet in het verschiet liggen, bevindt onze maatschappij zich toch aan de vooravond van belangrijke realisaties. De verkoop van de eerste sociale kavel op de wijk Bosmolens in december '89 is daarvan het eerste teken.* Het gaat om een verkaveling in de Maria van Bourgondiëstraat, waarop particuliere woningen zullen gebouwd worden, dus niet voor rekening van de Bouwmaatschappij. De eerste kavel (540 m²) wordt in 1989 verkocht, de overige vijftien in 1990.

De tijd van de grootschalige projekten ligt ver achter ons en daar blijkt ook, in het laatste decennium van deze eeuw, geen verandering in te komen. Kleinere projekten, +/- 10 woonéénheden, zullen wel gerealiseerd worden. De Bouwmaatschappij staat klaar om op die trend in te spelen, aldus de voorzitter in het jaarverslag over **1990**. Dat opnieuw kan worden gebouwd, heeft te maken met de huurcompensatiewet, die in Izegem zijn eerste toepassing krijgt. Dat is een alternatieve financieringsmethode die de overheid mogelijk heeft gemaakt. Daarbij gaat het niet om een echte verwerving, veeleer om een tijdelijke inbezitneming van goederen voor rekening van derden[78]. In ons geval betekent dit dat de Bouwmaatschappij in de Roeselaarsestraat de onderwijzerswoning (nr. 15) en de refter van de vroegere gemeenteschool (nr. 13/1-13/4) voor duizend frank per maand van de stad voor 27 jaar kan huren en van 17 september 1990 af zal ombouwen tot vijf appartementen met één slaapkamer. De stad blijft eigenaar van het gebouw, maar de huuropbrengst en de renovatiekosten zijn voor de Bouwmaatschappij. Van 1 mei **1991** af kunnen die vijf appartementen verhuurd worden. *Door het op de voet volgen en onmiddellijk reageren op nieuwe mogelijkheden zoals de huurcompensatiewet, slaagden we er in om 5 nieuwe woongelegenheden te verhuren. Slechts twee maatschappijen*

naast de onze, slaagden er in om in het kader van deze huurcompensatie een dergelijk projekt te realiseren, beweert een fiere voorzitter in het jaarverslag over 1991.

Maar in 1991 gebeurt er nog meer. De bouw van een tweede appartementsgebouw in de Brugstraat (zie verder) wordt ingezet. En in de Tulpenlaan worden vijf garages gebouwd tussen 1 april en de verhuur van 1 juni 1991 af. En van 8 april 1991 tot 1 april 1992 wordt het houten schrijnwerk van 25 appartementen en tien woningen op Klein Harelbeke vervangen door PVC. Er lijkt wat schot in het project Michiels te komen, want de gronden worden op 26 augustus 1991 eigendom. Ook wordt een eigen herstellingsdienst voor kleine herstellingen en kleine renovaties opgestart. Het gaat om een paar mensen die via het OCMW worden aangeduid. Dat wordt allerminst een succes. Enkele jaren later wordt daarom een beroep gedaan op de dienst Wonen en Werken van het OCMW.

De jaren 1990 zijn er van stadsinbreiding. Het eerste project is de verbouwing van een deel van de oude gemeenteschool en onderwijzerswoning in de Roeselaarsestraat.

FOTO TERMA

78 *Bouwstenen*, dl. I, p. 188.

De raad van bestuur in 1990 gefotografeerd in Het Blauwhuis. V.l.n.r. Didier Vandeputte, Jacques Buyse, John Verlinde, Roger Parmentier, Rudy Maes, Walter Deprauw, Odiel Devoldere, Piet Seynaeve, Jean-Pierre Van den Bogaerde, Wilfried Vandevoorde, Jean-Louis Ameye en Willy Verledens.

FOTO TERMA

In 1993 wordt een begin gemaakt met de uitvoering van het project Michiels in de Kruisstraat nr. 30.

FOTO TERMA

In **1992** komt de tweede realisatie in de Brugstraat klaar: op 1 juli worden de acht appartementen en zestien garages (nr. 22/1-22/8) verhuurd. Daartoe waren al in 1986 verkrotte eigendommen aangekocht en afgebroken. De bouwwerken waren op 1 april 1991 gestart.

1993 en 1994 zijn kalme jaren, wat de realisaties betreft. In 1993 komen er voor het eerst sedert lange jaren geen huurwoningen bij. Op 1 juli 1993 wordt een begin gemaakt met de uitvoering van het project Michiels: vijf appartementen en vijf garages in de Kruisstraat (nr. 30/1-30/5). Ze worden op 1 augustus 1994 verhuurd.

De wind in de zeilen (1995-1998)

Vanaf 1986 maakt de Bouwmaatschappij weer winst en in **1995**, een jaar vroeger dan gepland, is het gecumuleerde verlies in winst omgezet. Dat betekent dat meer initiatieven mogelijk worden. Voor de nieuwe voorzitter, Didier Vandeputte, is dat een opsteker. Zijn vele ideeën zal hij de volgende jaren (gedeeltelijk) kunnen realiseren. Het wordt ook een periode van vernieuwing. Vanaf 1995 wordt ook meer aandacht besteed aan het contact met de huurders of kandidaat-huurders. Er wordt gestart met een infokrantje voor de huurders. In Ruytershove, Century, Mandeldaele (Emelgem) en 't Nieuw Gemeentehuis (Kachtem) worden eind februari, begin maart infovergaderingen georganiseerd, waarbij het nieuwe huurbesluit van 29 april 1994 van de Vlaamse executieve wordt uitgelegd. Twee maal wordt de Izegemnaar via de *Stadsperiodiek* geïnformeerd over de Bouwmaatschappij. Met De Mandel en De Mandelbeek wordt een overeenkomst gesloten die het de Izegemse Bouwmaatschappij mogelijk maakt in de toekomst in Emelgem en in Kachtem te bouwen. Al in het jaarverslag over 1977 (!) was sprake van *nieuwe realisaties te Kachtem en te Emelgem*, een voornemen dat ook elders in dat verslag herhaald wordt: *Voor de onmiddellijke toekomst opteert onze maatschappij zeer duidelijk naar de realisatie van nieuwe woonwijken op het grondgebied van het voormalige Kachtem en Emelgem*. De eerste realisatie buiten klein-

De 'eerste steenlegging' in de Residentie Robert Holvoet op 7 september 1996.
Minister Leo Peeters wordt, o.a. door voorzitter Didier Vandeputte (aan zijn rechterhand), op de vingers gekeken.

Foto Terma

Izegem gebeurt in Emelgem, in... 1998. Papier is inderdaad geduldig.

1996 noemt voorzitter Didier Vandeputte een blijvende *mijlpaal* in de geschiedenis van de Bouwmaatschappij: want op 7 september 1996 *kregen wij voor het eerst bezoek van een minister in functie*. Blijkbaar kan niemand zich nog herinneren dat al in 1950 een minister op bezoek is geweest! Leo Peeters, van 24 juni 1995 af Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, komt inderdaad 'de eerste steen' leggen van de Residentie Robert Holvoet. Het gaat om twintig appartementen in de Wijngaardstraat (nr. 11/1-8, 13/1-4 en 15/1-8)[79]. In werkelijkheid zijn de werken in de Wijngaardstraat op 1 augustus gestart. Holvoet was de eerste voorzitter van de Bouwmaatschappij. Na zo'n dertien jaar bakkeleien heeft de minister op 17 juni 1996 zijn toestemming voor de bouw van twintig appartementen en evenveel garages gegeven. Het gaat om het eerste IKB-project in Izegem. IKB staat voor Inbreidingsgerichte Huisvestingsprojecten in Kansarme Buurten. Sedert het Besluit van 2 augustus 1991 van de Vlaamse Regering kan een speciale subsidiëring (60%) bekomen worden voor inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in kansarme buurten. Daarbij wordt voor elk project nagegaan of de betrokken buurt beantwoordt aan een aantal criteria[80]. Deze Izegemse inplanting voldoet aan de criteria. Trouwens, in deze omgeving stonden ooit twee 'koeren' (beluiken): de Cour St.-Pierre en de Cour St.-Paul. Met een bus worden de minister en de genodigden ook naar enkele andere projecten geleid.

Op 8 juli 1996 wordt Werkerslust opgekocht om later te verbouwen tot vier sociale appartementen[81]. Dit leegstaande café van het Emelgemse ACW op de hoek van de Prinsessestraat en de Kerelsstraat is eigendom van de coöperatieve Ons Eigen Brood. Daarmee treedt de Izegemse Bouwmaatschappij voor het eerst in Emelgem op. De buitengevel zal bij de verbouwing behouden blijven.

In 1996 wordt Werkerslust, het leegstaande café van het Emelgemse ACW opgekocht, om te verbouwen tot vier sociale appartementen.

Foto Terma

In 1996 komt de Bouwmaatschapij met nog een anderssoortig nieuws in de belangstelling[82]. Er is beslist om een deel van de veel te grote tuinen van de vijf huisjes in de Lendeleedsestraat nr. 57-65, tussen de Zevekotestraat en de Vlietmanstraat, aan te kopen. De koop van 2121 m² vindt plaats op 30 september 1996. De Bouwmaatschappij wil langs de Zevekotestraat elf nieuwe huurwoningen met voor- en achtertuintje, twee slaapkamers en

[79] *De Weekbode*, 13 september 1996.
[80] *Bouwstenen*, dl. I, p. 143.
[81] *Het Nieuwsblad*, 23 april 1996.

De wind in de zeilen (1995-1998)

Vanaf 1986 maakt de Bouwmaatschappij weer winst en in **1995**, een jaar vroeger dan gepland, is het gecumuleerde verlies in winst omgezet. Dat betekent dat meer initiatieven mogelijk worden. Voor de nieuwe voorzitter, Didier Vandeputte, is dat een opsteker. Zijn vele ideeën zal hij de volgende jaren (gedeeltelijk) kunnen realiseren. Het wordt ook een periode van vernieuwing. Vanaf 1995 wordt ook meer aandacht besteed aan het contact met de huurders of kandidaat-huurders. Er wordt gestart met een infokrantje voor de huurders. In Ruytershove, Century, Mandeldaele (Emelgem) en 't Nieuw Gemeentehuis (Kachtem) worden eind februari, begin maart infovergaderingen georganiseerd, waarbij het nieuwe huurbesluit van 29 april 1994 van de Vlaamse executieve wordt uitgelegd. Twee maal wordt de Izegemnaar via de *Stadsperiodiek* geïnformeerd over de Bouwmaatschappij. Met De Mandel en De Mandelbeek wordt een overeenkomst gesloten die het de Izegemse Bouwmaatschappij mogelijk maakt in de toekomst in Emelgem en in Kachtem te bouwen. Al in het jaarverslag over 1977 (!) was sprake van *nieuwe realisaties te Kachtem en te Emelgem*, een voornemen dat ook elders in dat verslag herhaald wordt: *Voor de onmiddellijke toekomst opteert onze maatschappij zeer duidelijk naar de realisatie van nieuwe woonwijken op het grondgebied van het voormalige Kachtem en Emelgem*. De eerste realisatie buiten klein-

De 'eerste steenlegging' in de Residentie Robert Holvoet op 7 september 1996.
Minister Leo Peeters wordt, o.a. door voorzitter Didier Vandeputte (aan zijn rechterhand), op de vingers gekeken.

Foto Terma

Izegem gebeurt in Emelgem, in... 1998. Papier is inderdaad geduldig.

1996 noemt voorzitter Didier Vandeputte een blijvende *mijlpaal* in de geschiedenis van de Bouwmaatschappij: want op 7 september 1996 *kregen wij voor het eerst bezoek van een minister in functie*. Blijkbaar kan niemand zich nog herinneren dat al in 1950 een minister op bezoek is geweest! Leo Peeters, van 24 juni 1995 af Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, komt inderdaad 'de eerste steen' leggen van de Residentie Robert Holvoet. Het gaat om twintig appartementen in de Wijngaardstraat (nr. 11/1-8, 13/1-4 en 15/1-8)[79]. In werkelijkheid zijn de werken in de Wijngaardstraat op 1 augustus gestart. Holvoet was de eerste voorzitter van de Bouwmaatschappij. Na zo'n dertien jaar bakkeleien heeft de minister op 17 juni 1996 zijn toestemming voor de bouw van twintig appartementen en evenveel garages gegeven. Het gaat om het eerste IKB-project in Izegem. IKB staat voor Inbreidingsgerichte Huisvestingsprojecten in Kansarme Buurten. Sedert het Besluit van 2 augustus 1991 van de Vlaamse Regering kan een speciale subsidiëring (60%) bekomen worden voor inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in kansarme buurten. Daarbij wordt voor elk project nagegaan of de betrokken buurt beantwoordt aan een aantal criteria[80]. Deze Izegemse inplanting voldoet aan de criteria. Trouwens, in deze omgeving stonden ooit twee 'koeren' (beluiken): de Cour St.-Pierre en de Cour St.-Paul. Met een bus worden de minister en de genodigden ook naar enkele andere projecten geleid.

Op 8 juli 1996 wordt Werkerslust opgekocht om later te verbouwen tot vier sociale appartementen[81]. Dit leegstaande café van het Emelgemse ACW op de hoek van de Prinsessestraat en de Kerelsstraat is eigendom van de coöperatieve Ons Eigen Brood. Daarmee treedt de Izegemse Bouwmaatschappij voor het eerst in Emelgem op. De buitengevel zal bij de verbouwing behouden blijven.

In 1996 wordt Werkerslust, het leegstaande café van het Emelgemse ACW opgekocht, om te verbouwen tot vier sociale appartementen.

Foto Terma

In 1996 komt de Bouwmaatschapij met nog een anderssoortig nieuws in de belangstelling[82]. Er is beslist om een deel van de veel te grote tuinen van de vijf huisjes in de Lendeleedsestraat nr. 57-65, tussen de Zevekotestraat en de Vlietmanstraat, aan te kopen. De koop van 2121 m² vindt plaats op 30 september 1996. De Bouwmaatschappij wil langs de Zevekotestraat elf nieuwe huurwoningen met voor- en achtertuintje, twee slaapkamers en

[79] *De Weekbode*, 13 september 1996.
[80] *Bouwstenen*, dl. I, p. 143.
[81] *Het Nieuwsblad*, 23 april 1996.

Op 6 september 1997 komt Hubert Lyben, administrateur-generaal van de VHM de 'eerste steen' van elf woningen in de Zevekotestraat leggen. V.l.n.r. Dirk Van Walleghem, Didier Vandeputte, Hubert Lyben en Carl Decaluwé, ondervoorzitter van de VHM.

Het project in de Zevekotestraat medio 1998.

FOTO TERMA

garage optrekken. Door die vijf tuinen - die honderd meter diep zijn - zal een verbindingsstraat getrokken worden. De Provinciale Commissie voor Studiebeurzenstichtingen in West-Vlaanderen, van wie die vijf huisjes met bijhorende grond eigendom zijn, gaat daarbij het engagement aan die vijf huisjes zelf ook te renoveren. Het kapitaal haalt de Bouwmaatschappij van de verkoop van een stuk grond op de Bosmolens in de omgeving van de hofstede Descheemaecker aan de bouwfirma Huyzentruyt, die daar sociale koopwoningen zal op bouwen. De 'eerste steen' van die elf woningen wordt op 6 september 1997 gelegd door Hubert Lyben, administrateur-generaal van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Ook dat is een IKB-project[83].

[82] *Het Volk*, 23 mei en 19 juni 1996; *Het Nieuwsblad*, 14 juni 1996; *Het Laatse Nieuws*, 21 juni 1996.
[83] *Het Nieuwsblad*, 8 september 1997; *Het Volk*, 9 september 1997; *De Weekbode*, 12 september 1997.

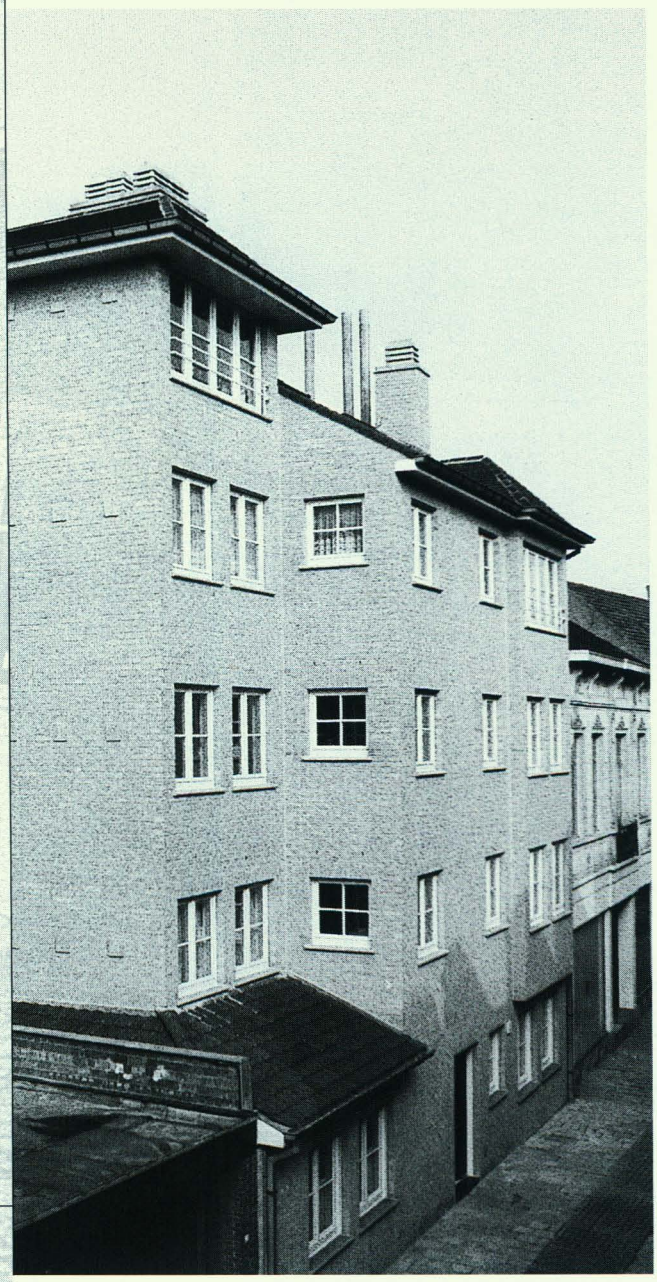

Negen appartementen in de Brugstraat 25 zijn sedert eind 1996 in gebruik.

Foto Terma

Eind januari **1997** - in realiteit van 1 december 1996 af - kunnen nog eens negen appartementen in de Brugstraat (nr. 25/1-25/9) officieel in gebruik worden genomen. Vier appartementen hebben één slaapkamer, vier hebben er twee, en het dakappartement telt drie slaapkamers[84]. De huurprijs ligt tussen de 6.500 en 9.000 frank. Met de bouw is op 1 september 1995 gestart. Op 19 juni 1997 vindt de officiële ingebruikname plaats van vijf appartementen en twee studio's in de Stationsstraat (nr. 8-8/6), allen met één slaapkamer. Ze worden - vanaf mei 1997 - bewoond door alleenstaanden. Het pand is ooit eigendom geweest van het Gemeentekrediet en wordt opgekocht en omgebouwd door het stadsbestuur, die het in ruil voor aandelen overmaakt aan de Bouwmaatschappij[85]. Voor de symbolische eerste sleutel-uitreiking van de woningen in de Wijngaardstraat, aan mevrouw Marianne Fremaut op 12 december 1997, is minister Peeters opnieuw paraat[86]. In de loop van 1997 wordt van 39 huurwoningen her en der het houten schrijnwerk door PVC vervangen.

Op 31 december 1997 bezit de Izegemse Bouwmaatschappij bijna 300 woongelegenheden: 171 eengezinswoningen, 113 appartementen in eigendom en vijf appartementen in erfpacht; ze verhuurt daarenboven 91 garages die geen deel uitmaken van een woning. Van de eengezinswoningen zijn er 52 met één slaapkamer, geen met twee, 110 met drie en 9 met vier slaapkamers. Een van die woningen dient als doorgangswoning voor het OCMW. De meeste appartementen (76) hebben twee slaapkamers. Er zijn er 40 met één slaapkamer, één met drie en één met vier slaapkamers.

[84] *De Weekbode*, 7 februari 1997; *Het Nieuwsblad*, februari 1997.
[85] *Het Nieuwsblad*, 22 juni 1997.
[86] *De Weekbode*, 12 december 1997.

De afgewerkte Residentie Robert Holvoet in de Wijngaardstraat. Eind 1997 worden de appartementen betrokken.

FOTO TERMA

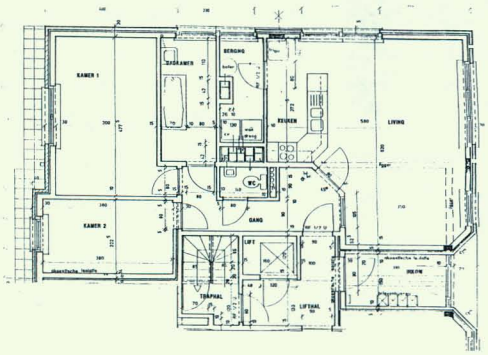

Projecten

In oktober 1996 koopt de West-Vlaamse Intercommunale voor Huisvestingsbeleid (WIH) drie leegstaande, verkrotte bedrijfsgebouwen aan, gelegen tussen de Roeselaarsestraat, de Camiel Ameyestraat, de Nederweg en de Molenweg met een totale oppervlakte van zo'n 6800 m² [87]. Voor het eerst werken de Bouwmaatschappij en de WIH samen. Deze intercommunale ging

[87] *Het Nieuwsblad*, 18 juni 1996.

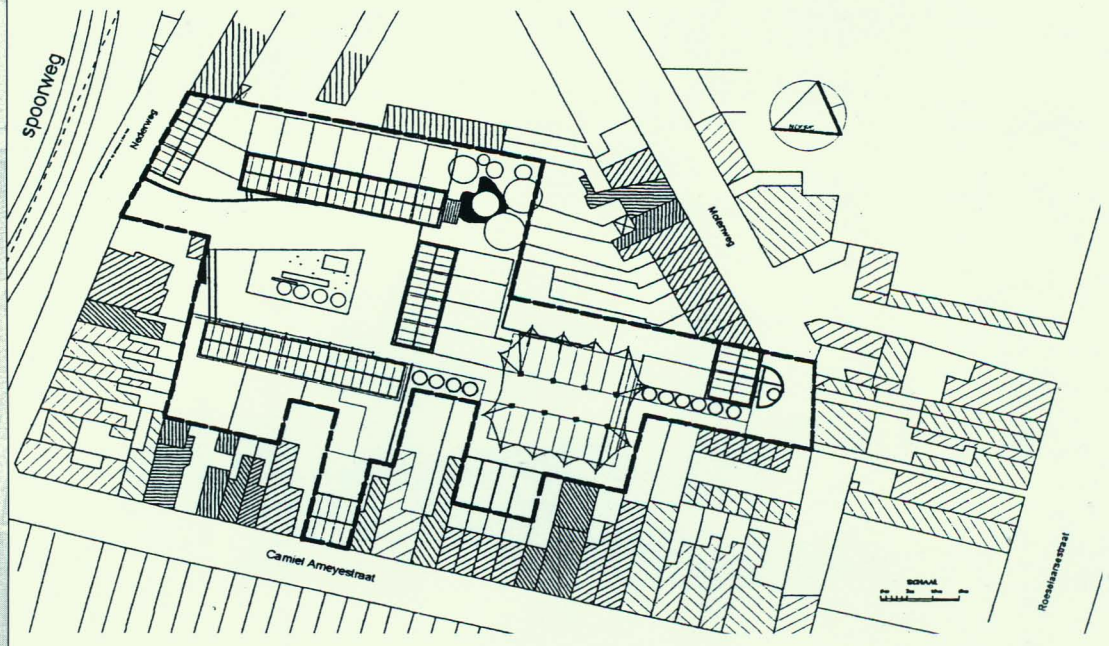

van start in 1964. Het is na het uitvaardigen van de wet van 1959 op de streekontwikkeling dat intercommunales zijn aangetreden die zich in de uitvoering van het grondbeleid en, in mindere mate, het huisvestingsbeleid hebben ingeschakeld[88]. Opnieuw wordt vrij kort op de bal gespeeld. Pas bij Besluit van 19 mei 1993 van de Vlaamse Regering is bij wijze van experiment een subsidie ingesteld om vernieuwingsprojecten in verlaten bedrijfsruimten te stimuleren[89].

Die drie bedrijfsgebouwen zijn La Persienne Nordique, die zonneweringen produceerde, de borstelfabriek Dejonghe en de borstelfabriek Bourez. Er wordt een ideeënwedstrijd uitgeschreven en die wordt halfweg 1997 gewonnen door de architecten Dirk Moerman en Philippe Roobrouck. Ze plannen 21 woningen. Ze zullen worden gebouwd rond een centraal binnenpleintje dat ontsloten wordt aan de kant van de Nederweg. Ze zullen meestal twee slaapkamers tellen, maar er zijn er ook van drie; ieder huis krijgt ook zijn eigen terras en tuintje. Het gaat uiteindelijk om veertien huurhuizen en zeven koopwoningen, waarvan twee voor de WIH. De 'traditonele' garages worden vervangen door wat verderop gelegen staanplaatsen[90].

Er zijn ook projecten rond de Maandagmarkt, op de grond van de voormalige schoenfabriek Tanghe. Ook de rest van de gemeenteschool, dit keer de kant van de de Pélichystraat, zal worden afgehuurd voor een symbolische frank. De vier klaslokalen worden omgebouwd tot vier appartementen met één slaapkamer[91]. Een gedeelte van Maria Rustoord, dat na de bouw van het nieuwe rustoord (De Plataan) in 1999 zal vrijkomen, zal door de Bouwmaatschappij worden afgehuurd van de stad en worden omgebouwd tot twaalf appartementen en zes studio's[92].

Op dit moment bedraagt de gemiddelde wachttijd voor een huurwoning nog twee jaar of iets minder. In de tachtigerjaren kon dat tot zes jaar zijn!

88 *Bouwstenen*, dl. I, p. 165.
89 *Bouwstenen*, dl. I, p. 40.
90 *De Weekbode*, 4 juli 1997.
91 *De Weekbode*, 12 september 1997.
92 Ibidem (*De Weekbode*, 12 september 1997).

JAAR	*HUUR*	*VERKOCHT*	*GEBOUWD (OF IN OPBOUW)*
1923			
1924		35	
1925	44	27	71
1926	44	59	103
1927	43	79	122
1928	30	120	150
1929		134	191
1930	26	165	191
1931	29	174	203
1932	24	186	210
1933			210
1934			220
1935			227
1936	8	215	227
1937	7	219	227
1938	7	219	227
1939	7	219	227
1940	8	219	227
1941	8	219	227
1942	8	219	227
1943	8	219	227
1944	8	219	227
1945	8	219	227
1946	8	219	227
1947	8	219	227
1948	8	219	227
1949	8	219	271 waarvan 44 in opbouw
1950	8	263	280 waarvan 9 in opbouw
1951	8	272	280
1952	3	277	311 waarvan 31 in opbouw
1953	7	308	315 waarvan 4 in opbouw
1954	7	308	377 waarvan 62 in opbouw
1955	6+38*	333	407 waarvan 30 in opbouw
1956	6+34*	367	493 waarvan 80 in opbouw
1957	12+30*[93]	389	493
1958	40+14*	439	493
1959	40	453	493
1960	38	455	493
1961	38	455	531 waarvan 38 in opbouw
1962	37	456	531 waarvan 38 in opbouw
1963	37+21*	456	569 waarvan 55 in opbouw

[93]Vanaf dit jaar telkens de zes huurhuizen van de Stichting Gillès de Pélichy inbegrepen.

jaar	*HUUR*	*VERKOCHT*	*GEBOUWD (OF IN OPBOUW)*
1964	39	492	587 waarvan 56 in opbouw
1965	35+16*	536	625 waarvan 38 in opbouw
1966	34	553	637 waarvan 50 in opbouw
1967	30+47*	560	637
1968	30	607	659 waarvan 22 in opbouw
1969	30	607	777 waarvan 140 in opbouw
1970	52+37*	606	777 waarvan 82 in opbouw
1971	107	670	836 waarvan 59 in opbouw
1972	97	704	836 waarvan 35 in opbouw
1973	82+35*	720	839 waarvan 2 weer ingekocht
1974	116+3[94]	755	875 waarvan 1 weer ingekocht
1975	110+50*	758	[984] waarvan 66 in aanbouw
1976	131+10*	799	996 waarvan 56 in aanbouw
1977	182+3*	817	1002
1978	146+2*	854	1002
1979	142	860	1074 waarvan 72 in opbouw
1980	162	864	1116 waarvan 90 in opbouw
1981	208	866	1116 waarvan 42 in opbouw
1982	228	875	1103
1983	229	882	1111
1984	239	888	1127
1985	240	889	1129
1986	254	891	1145
1987	253	892	1145
1988	248	897	1145
1989	247	898	1145
1990[95]	246	899	1145
1991	246	899	1145
1992	252	901	1153
1993	248	905	1153
1994	250	908	1158
1995	249	909	1158
1996	257	909	1166
1997	289	909	1198
1998			

* = *voorlopig verhuurd, in afwachting van het verlijden van de koopakte*

[94]Drie BA woningen waarvan de verkoopakte niet verleden is.
[95]Nergens wordt in de cijfers rekening gehouden met de vijf appartementen met huurcompensatie in de Roeselaarsestraat (idem voor de volgende jaren).

DE HUURDERS EN KOPERS

Onderzoek heeft uitgewezen dat er sociale verschillen zijn tussen kopers en huurders en dat er zelfs nog mensen zijn die uit de boot vallen en hun toevlucht moeten zoeken bij privé-verhuurders[96].

Niet iedereen kan kopen van of huren bij een sociale bouwmaatschappij. Er zijn grenzen wat het inkomen betreft, maar ook wat de grootte - zowel oppervlakte als volume - van een woning aangaat; de grond mag ook maar een bepaalde waarde hebben. Tot 1964 is er geen inkomensgrens, maar beletten de andere normen misbruiken. Bij de berekening van het inkomen speelt het aantal gezinsleden een rol[97]. Wat de subsidiëring betreft, eind 1996 legt de provincieraad een premie vast voor kansarmen die een woning willen kopen[98]. Omdat een voorwaarde is dat het gemeentebestuur een premie van minstens hetzelfde bedrag moet toekennen, keurt de gemeenteraad van Izegem op 2 juni 1997 de toelage goed. Daardoor krijgen kansarmen recht op maximum 100.000 frank. Hun inkomen mag niet meer dan 750.000 frank netto-belastbaar bedragen en de woning die ze kopen mag uiteraard geen ongezonde of onverbeterbare woning zijn.

Volgens Hugo De Smet, ere-administrateur-generaal van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, kan het er bij de toewijzing van de huizen vanaf 1967 eerlijker aan toegaan, omdat van dan af een commissaris namens de Nationale, later Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, deel gaat uitmaken van de raad van bestuur[99]. In de Izegemse Bouwmaatschappij zien we evenwel dat in 1968 een Beperkt Comité wordt gevormd, dat de huizen toewijst. Dat comité vergadert voor het eerst op 12 augustus 1968 en vloeit voort uit een beslissing die de raad van bestuur op 8 juli 1968 nam. De eerste keer zijn zes bestuurders en de zaakvoerder, die als secretaris fungeert, aanwezig[100]. Uit de notulen blijkt dat niet[101], maar we weten dat de leden ervan elk een aantal kandidaten naar voren mogen schuiven, waarover dan gestemd wordt[102]. Dat er misbruiken - steekpenningen! - kunnen zijn, hoeft geen betoog. In 1977 verandert dat. Dan worden de lokale bouwmaatschappijen verplicht te werken met een register van kandidaathuurders en is gesjoemel theoretisch niet meer mogelijk.

In 1983 - vijftien jaar geleden dus - verhuurt de Bouwmaatschappij 229 woningen, nl. 181 gezinswoningen (79%) en 48 appartementen (21%); van dat totaal zijn er veertig woningen (17,5%) bestemd voor bejaarden. Van de huurders zijn er 42 alleenstaanden (18,3%). 87 gezinnen (38%) tellen twee personen. Dat kunnen twee echtgenoten zijn, twee samenwonenden, een man of vrouw met een kind. Grote gezinnen zijn een grote uitzondering geworden: slechts acht (3,5%) tellen zeven of meer personen.

[96] Zie Luc GOOSSENS, in *Bouwstenen*, dl. I, p. 253-294.
[97] Zie *Bouwstenen*, dl. I, p. 37 en dl. II, p. 148-159.
[98] Een overzicht van de subsidiëringspolitiek van de provincie West-Vlaanderen i.v.m. de bouw of aankoop van goedkope woningen, in : *Bouwstenen*, dl. II, p. 15-18.
[99] *Bouwstenen*, dl. I, p. 197.
[100] Die zes waren burgemeester André Bourgeois (CVP, Middenstand), Albert De Klerck (vertegenwoordiger van de Nationale Maatschappij), Florent Vandenberghe (CVP-ACW), Jean Carpentier (die we 'onafhankelijk' of neutraal mogen noemen), Roger Parmentier (SP) en Jozef Tytgat (CVP-ACW). De enige verandering is dat Bourgeois vervangen wordt door Gustaaf Nyffels, toen die begin 1971 burgemeester wordt. Vanaf 1973 valt op dat als een van die mensen afwezig is, er een vervanger van dezelfde strekking komt, op 12 maart 1973 juffrouw Agnès Gillès de Pélichy i.p.v. Jean Carpentier, vanaf 1 april 1974 André Deprez i.p.v. Florent Vandenberghe.
[101] Er staat in de notulen van 12 augustus 1968: *Gehoord de Heer Burgemeester in zijn uiteenzetting nopens de te volgen procedure voor het toewijzen.*
[102] Archief Izegemse Bouwmaatschappij, Dossier *Beperkt Comité*, met notulen van 12 augustus 1968 tot 3 mei 1976.

De situatie op 31 december 1997 is als volgt. Er zijn 127 alleenstaanden (44,1%), een verdrievoudiging in vijftien jaar dus, hoewel het aantal bejaardenwoningen precies hetzelfde is gebleven. In 69 (24%) woningen of appartementen wonen twee personen, wat een serieuze daling is; alarmerend is dat het bij 46, of twee op drie van die tweepersoonswoonsten, om éénoudergezinnen gaat. Bijna zeventig procent (68 om precies te zijn) van de woonsten tellen één of twee personen, een stijging van bijna twaalf procent tegenover 1983 (toen 56,3%). Er zijn 39 (13,5%) woonsten met drie personen, 28 (9,7%) met vier, achttien (6,3%) met vijf, zes (2,1%) met zes, geen met zeven en één (0,3%) met acht personen.

In de meeste gevallen (72 op 288 of precies 25%) bedraagt de maandhuur tussen de 5000 en 5999 frank en voor 54 woningen (18,75%) wordt tussen de 6000 en 6999 frank betaald. Er wordt 44 keer (15,3%) minder dan 5000 frank betaald en 118 keer (41%) meer dan 7000 frank. Van die laatste categorie betalen drie huurders boven de 12.000 frank maar noteren we niemand boven de 14.000 frank. Niemand betaalt minder dan 3000 frank huishuur[103].

Hoeveel kostte een huis van de Izegemse Bouwmaatschappij in de loop der jaren? Een pas gebouwd huis van 5 meter breedte op 330 m² grond in de Bellevuestraat wordt op 3 mei 1928 verkocht voor 29.300 frank. Voor een huis in de Zwingelaarstraat wordt op 17 juni 1937 33.800 frank betaald, maar de totale oppervlakte is slechts 82 m² . Een huis op 304 m² in de Boomforeeststraat wordt op 19 juli 1951 verkocht voor 257.800 frank. Een huis op 236 m² grond in de Negenhoekstraat kost op 19 september 1958 268.700 frank. Tien jaar later, op 26 februari 1968, betaalt een echtpaar voor een huis op een perceel van 148 m² in de Vuurkruiserslaan 430.400 frank. Uit een akte verleden op 23 maart 1978 halen we het bedrag van 925.000 frank voor een huis gelegen op 224 m² grond in de Tulpenlaan. Nog eens tien jaar later wordt op 1 september 1988 een eengezinswoning op 194 m² grond in de Dahlialaan verkocht voor 1.600.000 frank. Op 10 juni 1996 wordt een huis in de Jan Breydelstraat, gelegen op 245 m² grond, verkocht voor 2.361.800 frank.

[103] *Verhuring: statistische inlichtingen op 31-12-97.*

WIE KOMT IN AANMERKING VOOR EEN WONING VAN DE IZEGEMSE BOUWMAATSCHAPPIJ?

1. *Men moet ingeschreven zijn in het kandidatenregister.*
2. *De kandidaat-huurder of een lid van het gezin mag in de periode van drie jaar die de datum van de inschrijving voorafgaat geen enkele woning volledig in volle eigendom of vruchtgebruik bezitten in binnen- of buitenland.*

   Deze voorwaarde geldt niet voor een kandidaat-huurder van minstens 65 jaar die een onaangepaste woning met een kadastraal inkomen van maximaal 45.000 frank die hij zelf bewoont in eigendom of vruchtgebruik heeft, voor zover hij bij zijn inschrijving de verbintenis heeft aangegaan de woning te verhuren aan de sociale huisvestingsmaatschappij.
3. *Een waarborg van maximum 20.000 frank storten bij de vennootschap.*
4. *Het netto belastbaar inkomen mag (cijfers d.d. 1 januari 1998) niet meer bedragen dan 820.000 frank voor gehuwden en samenwonenden;*
   776.200 voor alleenstaanden met één of meer personen ten laste;
   524.800 frank voor anderen.
   De bedragen van 820.000 en 776.200 frank worden verhoogd met 45.000 frank per persoon ten laste.

Wie aan alle voorwaarden voldoet kan een woning toegewezen krijgen volgens de keuze die hij maakte bij de inschrijving.

Bij de toewijzing moet rekening worden gehouden met de toewijzingsregels, de voorrangsregels en de datum van inschrijving. Die staan in registers ingeschreven, die de kandidaat-huurder kan inkijken. Wat zijn die toewijzings- en voorrangsregels?
Er wordt o.a. rekening gehouden met de rationele bezetting, d.w.z. met de gezinssituatie en de chronologische volgorde op de wachtlijst. Volgende kandidaten krijgen voorrang:

- ≤ *De huurder van een niet-aangepaste woning van de sociale huisvestingsmaatschappij die wenst te verhuizen naar een woning die aangepast is aan de gezinssituatie.*
- ≤ *De persoon die sedert minimum zes maanden zijn/haar hoofdverblijfplaats heeft in een kampeerwagen.*
- ≤ *De bewoner van een woning die ongezond onverbeterbaar wordt verklaard, die onteigend wordt, of die getroffen wordt door een bevel tot sloping.*
- ≤ *De oorlogsinvalide of ex-politieke gevangene of zijn rechthebbende.*

De kandidaat-huurder moet minstens drie jaar in Izegem wonen of er drie jaar verbleven hebben in de zes jaar die de toewijzing voorafgaat.

DE ARCHITECTEN

Tot nu toe hebben 21 architecten 1389 bouwopdrachten uitgevoerd. De top drie bestaat uit Jacques Renier, Emiel Allewaert en Guy Beernaert. Onder hun drieën bouwen ze bijna 1/3 van de woningen (32%) en laatstgenoemde tekent bijna de helft van de appartementen (46%). Renier tekent o.a. de bejaardenwoningen in de wijk Klein Harelbeke (1969), Allewaert de tuinwijk op Klein Harelbeke (1968-1976) en Beernaert is betrokken bij de stadskernrenovatie vanaf 1985.

	woningen	appartementen	garages	renovatie
Emiel Allewaert	131			
Luc Allewaert	36			
Guy Beernaert	78	48		
Carlos Beyaert	84			
Sandrien Blieck	11		11	
Etienne Declercq	57			
Lieven Dejaeghere		4		
Pieter Derieuw	69			
Gabriël Gits	5			
Karel Laloo	63			
Hendrik Maes	48			22
Dirk Moerman	14			
Jacques Renier	169		22	
Albert Spriet	26			
Camiel Spriet	36			
Leon Spriet	84			
Bart Tyberghein		9		
Kris Vandommele	66	24	14	
Roger Vandommele	41			
Jan Vangheluwe		24	23	
Louis Verstraete	80			
Freddy Wylein		5		
Serafien Wylein	85			
	1183	114	70	22

De verbouwing van één bureel door Kris Vandommele is niet in deze cijfers inbegrepen. Met schilderwerken of vernieuwing van het houten schrijnwerk door PVC wordt hier geen rekening gehouden.

Vyncke en Leye, Jozef Boucherie, Walter Vanderhaeghe en Robert Roose kregen opdrachten toegewezen i.v.m. de stabiliteit van de gebouwen en de plaatsing van liften.

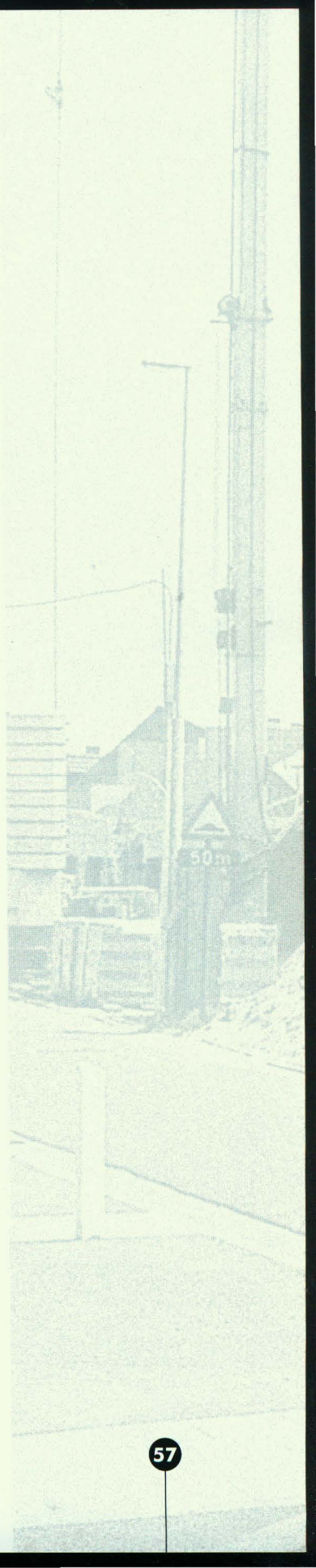

HET BESTUUR

De voorzitters

Emile Vanden Bogaerde[104]

De allereerste voorzitter wordt Emile Vanden Bogaerde. Hij oefent die functie maar anderhalf jaar uit: van 18 maart 1923 tot zijn ontslag op 30 september 1924. Hij blijft wel bestuurder, namens de Commissie van Openbare Onderstand.

Hij wordt in Izegem geboren op 24 november 1884 als zoon van Valère, die in het begin van de twintigste eeuw burgemeester van Izegem en volksvertegenwoordiger zal worden. Zelf trouwt hij in 1907 met Augusta Marguerite, een dochter van Guillaume De Brouwer, die van 1883 tot 1884 gouverneur van West-Vlaanderen is en voor- en nadien magistraat is in Egypte. Het echtpaar krijgt drie zonen en twee dochters. Van hen is Jean-Pierre nog steeds actief in de Izegemse Bouwmaatschappij. Anders dan zijn vader en voorouders, laat Emile Vanden Bogaerde zich niet in met partijpolitiek.

Hij neemt ontslag als voorzitter van de Bouwmaatschappij omdat hij beroepshalve in 1924 bankier wordt, eerst van de Bank Delaere in Roeselare. Deze bank fusioneert in 1935 met de Bank van de Leie in Kortrijk en Vanden Bogaerde wordt afgevaardigde-bestuurder van de Bank van de Leie. Als de Bank van Brussel deze bank later overneemt, blijft hij afgevaardigde-beheerder. In zijn latere beroepsloopbaan wordt hij bestuurder van de nationale Bank van Brussel, waarvoor hij wekelijks naar Brussel trekt. Hij is ook bestuurder van wat tegenwoordig Caramic heet (dakpannen, Kortrijk).

Emile Vanden Bogaerde is een stille sociaal voelende kasteelheer. Zo is hij bestuurder en de vierde voorzitter van de kredietmaatschappij Eigen Huis, die in 1893 is gesticht met als enig doel *geldleeningen te doen, bestemd tot het bouwen of het koopen van onroerende goederen geschikt voor werkmanswoningen*. Tijdens de Eerste Wereldoorlog is hij oorlogsvrijwilliger. Na de oorlog zet hij zich in voor de oorlogsslachtoffers. Hij wordt penningmeester van de stedelijke feestcommissie die op 20 juni 1920 de 'Herinneringsfeesten' organiseert, een 'Groots dankfeest van de Izegemse bevolking aan de oorlogsslachtoffers 14-18'. Hij wordt lid van het steuncomité van de in 1922 gestichte Bond voor Oorlogsverminkten; zijn vrouw wordt trouwens een van de erevoorzitsters van de Bond der Invalieden en Verminkten. Als eerste voorzitter van de kerkfabriek van de H. Familie maakt hij al de perikelen mee met de bouwdossiers. Het gebouw heeft hij nooit gezien. Precies de nacht voordat met de bouw gestart wordt, moet hij in de kliniek worden opgenomen. Hij overlijdt in Leuven op 18 oktober 1962.

[104]Vooral gebaseerd op gegevens van zijn zoon Jean-Pierre Van den Bogaerde.

Robert Holvoet (1924-1973)[105]

Na het ontslag van Emile Vanden Bogaerde wordt Robert Holvoet op 1 oktober 1924 voorzitter van de Bouwmaatschappij. Hij blijft dat tot in de loop van 1973. Robert Holvoet is ontzettend bedrijvig. Onder zijn voorzitterschap worden meer dan 600 sociale woningen gebouwd, vooral in de wijken Nieuwe Wereld, Klein Harelbeke, Kasteelwijk, Negenhoek en Lindewijk.

Robert Holvoet is geboren in Izegem op 29 juni 1882 als zoon van Eduard en Florine Van Outryve. Hij zal acht broers en zussen krijgen. Hij loopt school in wat toen nog het Sint-Jozefsgesticht wordt genoemd en is er primus perpetuus. Robert Holvoet mag als allereerste laureaat van de lagere cyclus van de middelbare afdeling in augustus 1896 de eremedaille en een prijs uit handen van baron Gillès de Pélichy ontvangen. Zijn humaniora beëindigt hij in 1898 aan het Collège Bellevue in Dinant. Daarna start hij met zijn vader in de Baron de Pélichystraat een textielbedrijf op.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog wordt er een Voedingscomité en een Hulpcomité opgericht. Robert Holvoet is de voorzitter van het Hulpcomité, dat te maken heeft met de werkloosheidsproblematiek. Na de Eerste Wereldoorlog wordt hij voorzitter van De Broederliefde, die na meer dan een eeuw bestaan te hebben, onder zijn voorzitterschap in 1969 zal fusioneren met Verbroedering-Izegem, de ziekenbond van het NCMV. Op 19 april 1919 wordt hij bestuurslid van het Bureel van Weldadigheid ofte Armbestuur, waarvan hij al op 27 juni 1919 voorzitter wordt en wat hij blijft tot in 1965. Door een nieuwe nationale wet versmelten armbesturen en burgerlijke godshuizen in 1925 tot Commissie van Openbare Onderstand (COO). Onder zijn voorzitterschap wordt door de COO het rusthuis in de Meensesteenweg gebouwd. De naam van Maria Rustoord is een herinnering aan Marie Maselis, zijn vrouw, die in Izegem op 22 maart 1957 is overleden. Op 12 juni 1971 wordt Robert Holvoet gehuldigd als lid van de COO.

Hij behoort ook tot de eerste ploeg van bestuurders van de Verrekenkas voor Izegem en Omliggende die in 1930 ontstaat. Ook in de Tweede Wereldoorlog maakt hij zich heel verdienstelijk bij het lenigen van de noden. Als voorzitter van Winterhulp is hij dé man achter 'het werk van de volksoep' en 'de schoolsoep'. Hij wordt erevoorzitter van de Izegemse afdeling van het Nationaal Verbond der Verminkte en Invalide Militairen van de Oorlog (KNVI). Hij is van 25 juni 1970 tot zijn dood de eerste erevoorzitter van de CRM, de Club voor Rustende Middenstanders, en is o.a. lid van de Orde van de Prince en prins van de toneelgroep Overwinders in Eendrachtigheydt. Holvoet overlijdt op 2 januari 1978, 95 jaar oud.

Meer dan 25 jaar na zijn dood kan de Izegemse Bouwmaatschappij een groot voorzitter eren door naar hem de twintig appartementen in de Wijngaardstraat Residentie Robert Holvoet te noemen.

Robert Holvoet is geen politieke figuur geweest. Toen we ooit Jozef Tytgat interviewden, noemde hij Holvoet 'een katholieke liberaal'. Na Robert Holvoet wordt het voorzitterschap wél een 'politieke functie'. Niet alleen zijn het mensen van duidelijk politieke signatuur die de Bouwmaatschappij leiden, het voorzitterschap van de Bouwmaatschappij is pasmunt bij de verdeling van de mandaten na gemeenteraadsverkiezingen[106].

[105] Rafaël VERHOLLE, *Heer Robert Holvoet*, - TM, 14, 6/1, 1966, p. 34 + fotobladzijde. en Rafaël VERHOLLE, *In memoriam dhr. Robert Holvoet, gewezen voorzitter van de C.O.O. en van de Bouwmaatschappij*, - TM, 50, 18/1, 1978, p. 71 en foto p. 72. Krantenknipsels, o.a. *De Weekbode*, 13 september 1996. Spreekbeurt van Jean-Louis Ameye n.a.v. eerste steenlegging residentie Holvoet. Jean-Marie LERMYTE, *Sint-Jozefscollege Izegem. Honderd jaar middelbaar (1894-1994)*. Izegem, Sint-Jozefscollege, 1994, p. 6. Jean-Marie LERMYTE, *Een eeuw Middenstandsleven in Izegem*. Izegem, NCMV-Izegem, 1996, p. 261, 296 en 347. Raf MAERTENS en Marcel NUIJTTENS, *Het Nationaal Verbond der Verminkte en Invalide Militairen van de Oorlog, Afdeling Izegem*. - TM, 95, 33/1, 1993, p. 29. Dagboek Jules Gits, 9 november 1916.

[106] Het burgemeesterschap telt voor twee punten, die van schepen, OCMW-voorzitter en voorzitter van de Izegemse Bouwmaatschappij voor telkens één punt.

Florent Vandenberghe (1973-1980)[107]

Florent Vandenberghe wordt op 8 oktober 1973 voorzitter van de Izegemse Bouwmaatschappij. Hij blijft dat tot 4 november 1980. Hij is in Lendelede geboren op 1 juni 1928. Halfweg zijn vierde Grieks-Latijnse verlaat hij het Izegemse Sint-Jozefscollege. Hij werkt enkele maanden bij de firma Rousseau, maar kan begin 1946 starten als bediende in het ACV en de CM-ziekenbond Voorzienigheid, twee diensten die aanvankelijk nog niet gescheiden zijn. Hij wordt een echte 'Gildeman'. Van 1949 tot 1950 is hij hoofdleider van de KAJ. Van september 1955 tot in de jaren 1960 is hij secretaris van de KWB. Hij blijft bediende van de ziekenbond tot 31 januari 1964, toen hij benoemd wordt tot hoofdagent van De Volksverzekering in Izegem. Hij keert later naar de mutualiteit terug, in die zin dat hij voorzitter is van 1966 tot 1976. Op 11 oktober 1964 wordt hij voor het eerst gemeenteraadslid gekozen, meer zelfs, hij wordt in januari 1965 schepen van Openbare Werken. In april 1980 volgt hij Werner Vens op als burgemeester. Vandenberghe is van 21 februari 1983 af lid van het dagelijks bestuur van het ACW, maar wordt op 16 december 1986 niet meer gekozen. Hij kan zijn burgemeesterschap niet verlengen, want na de gemeenteraadsverkiezing van 10 oktober 1982 komt de hele CVP in de oppositie terecht. Bij de gemeenteraadsverkiezing van 9 oktober 1988 wordt hij niet meer verkozen. Dat betekent meteen het einde van zijn politieke loopbaan. In 1988 gaat hij met pensioen. Hij is secretaris van de Kristelijke Beweging voor Gepensioneerden (KBG). Van 1988 tot eind 1996 is hij voorzitter van het H.-Hartkoor.

Florent Vandenberghe, voorzitter van 1973 tot 1980.

FOTO TERMA

[107] Jean-Marie LERMYTE, *Gedeelde Eenheid*, passim, vnl. p. 152-153.

Wilfried Vandevoorde (1980-1983)[108]

Wilfried Vandevoorde, voorzitter van 1980 tot 1983.

De ACW'er Wilfried Vandevoorde is voorzitter van 4 november 1980 tot 27 juni 1983. Hij is in Izegem op 14 oktober 1931 geboren. Na zijn lager middelbaar werkt hij als arbeider bij Driegelinck-Vanbeylen, een van de grootste Izegemse schoenfabrieken. Via avondlessen, zelfstudie en twee jaar sociale school - een verkorte spoedopleiding - in Heverlee, vervolmaakt hij zich later. Op 1 februari 1965 mag hij in de Gilde komen werken als bode-geldomhaler. Op 1 december 1968 wordt hij administratief bediende in het ACV, met name in de dienst werkloosheid. In 1970 wordt hij gewestelijk propagandist. Hij is ACV-afdelingssecretaris van 1 september 1972 tot 1 september 1975, tot hij gewestelijk secretaris van de Christelijke Centrale voor Hout en Bouw (Roeselare) wordt. Hij wordt lid van het paritair comité voor de stoffering en Houtbewerking (Brussel) en ondervoorzitter van de Bouwvakgroep Midden West-Vlaanderen. In 1989 gaat hij met pensioen.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 11 oktober 1970 wordt hij voor het eerst verkozen[109]. Hij is schepen van de sport, het gezin en de derde leeftijd van 1973 tot het einde van de legislatuur (eind 1976). Door zijn functie in het ACV mocht hij geen nieuw schepenambt meer aanvaarden, maar hij wordt wel opnieuw gemeenteraadslid. In 1982 is hij ook daarvoor geen kandidaat meer.

Vandevoorde is vier jaar voorzitter van het oudercomité van het VTI in Izegem geweest. Zijn vrije tijd gaat vooral naar de sport en meer bepaald naar de atletiek. Hij is gehuwd met Godelieve Desmet en vader van drie kinderen.

[108]Jean-Marie LERMYTE, *Gedeelde eenheid*, vnl. p. 115-116.
[109]En niet in 1964 zoals ik schreef in *Gedeelde Eenheid.*

Gustaaf Nyffels (1983-1987)[110]

Met Gustaaf Nyffels komt voor het eerst een socialist op de hoogste stoel te zitten. Hij is voorzitter van de Izegemse Bouwmaatschappij van 27 juni 1983 tot zijn dood.

Wilfried Vandevoorde heeft de voorzittershamer van de Bouwmaatschappij niet goedschiks losgelaten; men spreekt in - en buiten - de Bouwmaatschappij nog altijd van een Stafsgreep. Na de gemeenteraadsverkiezing van 10 oktober 1982 is heel de CVP in de oppositie verzeild. De nieuwe coalitie wordt gevormd door de SP, samen met de Volksunie en Gemeentebelangen. Dat heeft ook zijn gevolgen voor de samensteling van het OCMW en dus ook van de raad van bestuur van de Bouwmaatschappij. Hoewel ook volgens de socialisten Vandevoorde de maatschappij goed bestuurt, eist Gustaaf Nyffels het voorzitterschap van de Bouwmaatschappij op. Hij haalt het met één stem meerderheid.

Gustaaf Nyffels wordt geboren in Lendelede op 17 juli 1915. Hij volgt slechts lager onderwijs, maar valt al vlug op door zijn sterke persoonlijkheid en harde werklust. Zijn socialistische activiteit begint hij in Ingelmunster. Na de bevrijding wordt hij gewestelijk secretaris van de Algemene Centrale (ABVV). Hij moet zijn syndicale functie neerleggen als hij op 9 januari 1962 volksvertegenwoordiger wordt. Hij is gemeenteraadslid in Lendelede van begin 1947 tot hij in 1961 in Izegem komt wonen. Vanaf begin 1965 zetelt hij in de Izegemse gemeenteraad. Van 1971 t.e.m. 1976 is hij burgemeester. Na een oppositiekuur komen de socialisten begin 1983 weer aan de macht, in een coalitie met de Volksunie en Gemeentebelangen. Gustaaf Nyffels wordt opnieuw burgemeester, maar al met ingang van 1 augustus 1983 neemt hij ontslag als burgemeester en als volksvertegenwoordiger. Hij sterft op 18 juni 1987 in het Izegemse Sint-Jozefsziekenhuis.

Gustaaf Nyffels, voorzitter van 1983 tot 1987.

Foto Terma

[110] Zijn figuur zal uitvoerig worden belicht in een geschiedenis van het Izegemse socialisme.

Piet Seynaeve (1987-1995)[111]

Piet Seynaeve wordt op 28 februari 1983 lid van de raad van bestuur. Van 27 juni 1983 tot 7 juli 1987 is hij ondervoorzitter van de Bouwmaatschappij. Daarna is hij tot 25 januari 1995 voorzitter. Hij moet aftreden als de Volksunie, na twaalf jaar coalitie met de SP en Gemeentebelangen, in de oppositie terecht komt.

Piet Seynaeve wordt geboren in Izegem op 21 februari 1954 en doorloopt zijn lager en middelbaar onderwijs aan het Sint-Jozefscollege in Izegem, waar zijn vader onderwijzer en later directeur van de lagere afdeling is. Daarna studeert hij tot 1978 economische wetenschappen aan de Rijksuniversiteit van Gent. Zijn legerdienst vervult hij bij de zeemacht in Sint-Kruis-Brugge. Hij is een jaar leraar in een atheneum in Ukkel en daarna (1980-1985) in het atheneum van Diksmuide. Van 1985 tot 1989 werkt hij bij de firma Sterckx in Roeselare. Sedert 1989 is hij ontvanger van het OCMW in Ieper.

Hij is sedert 10 juli 1981 de echtgenoot van Heidi Dubaere. Het echtpaar heeft vier kinderen. Sedert 1983 is Seynaeve een van de vertegenwoordigers van de volksunie in de gemeenteraad.

Piet Seynaeve, voorzitter van 1987 tot 1995.

[111] Gegevens verstrekt door Piet Seynaeve.

Didier Vandeputte (1995-1998)[112]

Op 17 april 1989 wordt Didier Vandeputte bestuurder van de Bouwmaatschappij. Hij volgt daarmee Walter Deprauw op als vertegenwoordiger van de stad, want in de raad van bestuur vertegenwoordigt die van dan af het OCMW. Van 29 juni 1992 tot 25 januari 1995 is Vandeputte ondervoorzitter van de Bouwmaatschappij, daarna tot 12 januari 1998 voorzitter. Nu is hij opnieuw ondervoorzitter.

Het wordt zijn verdienste de Izegemse Bouwmaatschappij meer uitstraling te hebben gegeven, zowel lokaal als nationaal. Hij zorgt ook voor meer samenwerking tussen de Izegemse organisaties die met de minderbedeelden hebben te maken. Maar het belangrijkste is dat hij in Brussel werkt en zich kan vrijmaken om de behandeling van de Izegemse dossiers op de voet te volgen. De bevoegde minister heeft dezelfde politieke kleur en dat scheelt een slok op een borrel. Namens de stad Izegem of de provincie is Vandeputte lid van een aantal raden en intercommunales en ook daar kan hij zijn relaties aanspreken.

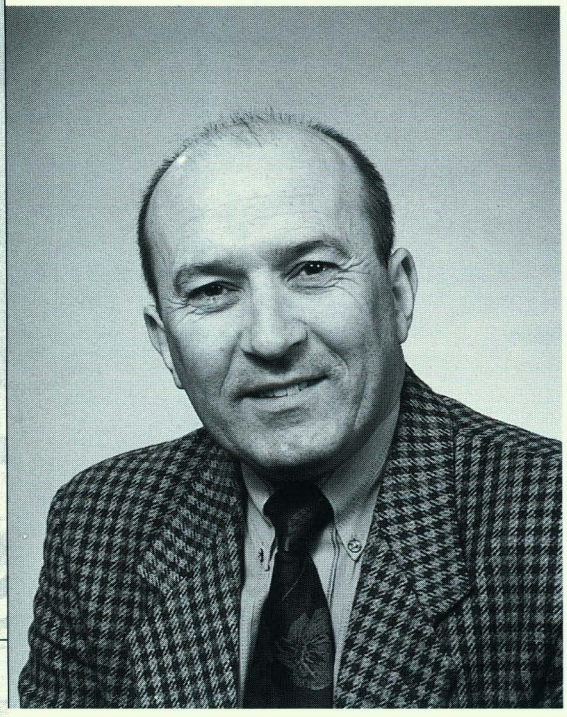

Didier Vandeputte, voorzitter van 1995 tot 1998.

Didier Vandeputte is in Izegem op 14 november 1945 geboren. Hij volgt onderwijs in de rijksscholen van Izegem en Kortrijk en studeert daarna aan de rijksnormaalschool van Kortrijk. In 1982 haalt hij ook het brevet van directeur. Hij wordt onderwijzer in 1966 en wordt op 1 januari 1984 vast benoemd directeur van de Basisgemeenschapsschool Roeselare-Centrum. Lang zien ze hun directeur niet, want hij wordt op 30 mei 1988 gedetacheerd, eerst in de kabinetten van de ministers Luc Van den Bossche en van Pierre Chevalier, van 30 maart 1991 af in de ARGO (Algemene Raad voor het GemeenschapsOnderwijs). Op 1 oktober 1991 wordt hij lid van het privésecretariaat van minister van Buitenlandse Zaken Erik Derycke.

Hij wordt SP-bestuurslid van de afdeling Izegem in 1976, het jaar dat hij voor het eerst meedoet aan de gemeenteraadsverkiezingen. Hij wordt op 4 maart 1985 gemeenteraadslid. Vanaf 1991 is hij ook kandidaat voor de provincieraadsverkiezingen. Op 24 november 1991 wordt hij provincieraadslid en in 1994 zelfs quaestor in de provincieraad. Begin 1998 volgt hij partij- en naamgenoot Emiel Vandeputte op als schepen.

Zijn vrije tijd is aan de passieve sport gewijd. Hij is in 1978 stichtend voorzitter van de Izegemse Vrijetijds Atletiekclub, beter gekend onder het letterwoord IVAC. In 1988 wordt hij voorzitter van de turnclub De Rode Ster. Hij is getrouwd met Christa Bruyneel en vader van Sybille en Samuel.

[112] Gegevens verstrekt door Didier Vandeputte.

Dirk Van Walleghem (van 1998 af)[113]

Na de gemeenteraadsverkiezing van 9 oktober 1994 gaan de SP en de CVP een coalitie aan o.l.v. burgemeester Willy Verledens. Afgesproken wordt dat beide partijen elk drie jaar het voorzitterschap van de Bouwmaatschappij worden toegewezen. De SP respecteert de overeenkomst en op 12 januari 1998 maakt Didier Vandeputte plaats voor Dirk Van Walleghem, die van 21 januari 1995 af ondervoorzitter was.

Dirk Van Walleghem wordt geboren op 1 april 1955 in Zonnebeke. Zijn lager en middelbaar onderwijs volgt hij tot 1973 aan het Sint-Jozefscollege. In 1977 studeert hij aan de IPSOC in Kortrijk af als maatschappelijk assistent. Gedurende enkele maanden (1 november 1977 tot 15 februari 1978) is hij redacteur van de Izegemse editie van *De Weekbode*. Van 23 februari 1978 tot 22 oktober 1979 volbrengt hij zijn burgerdienst bij het Instituut voor Politieke Vorming, het vormingscentrum van de CVP. Van 22 oktober 1979 tot 18 augustus 1980 blijft hij voor dezelfde organisatie werken, als verantwoordelijke voor het cursusaanbod in de provincie West-Vlaanderen. De volgende acht jaar is hij propagandist van het ACW Roeselare-Tielt: van 18 augustus 1980 tot 31 december 1988. In die periode trouwt hij op 18 mei 1984 met Lieve Christiaens en wordt hij vader van Simon. Sedert 1 januari 1989 werkt hij in de BACOB Bank, achtereenvolgens in de regionale zetel Roeselare, de provinciale zetel Brugge en de hoofdzetel Brussel.

Tot 1979 is Dirk Van Walleghem voorzitter van de CVP-jongeren. Voor de gemeenteraadsverkiezing van 11 oktober 1970 maakt hij reclame voor de middenstandslijst van André Bourgeois, wat hem lange tijd kwalijk zal worden genomen door het ACW, dat overhoop ligt met de rest van de CVP. Van 1 april 1980 tot 31 maart 1983 is hij OCMW-raadslid. Op 10 oktober 1982 staat hij als ACW'er voor het eerst op de CVP-lijst en hij wordt verkozen. Sedertdien is hij CVP-gemeenteraadslid, van 1 januari 1995 af zelfs fractieleider. Sedert 1989 is hij lid van het Dagelijks Bestuur van het ACW. Hij is ook lid van het bestuur van de coöperatieve Ons Eigen Brood, van het oudercomité van het Sint-Jozefscollege en van het Davidsfonds.

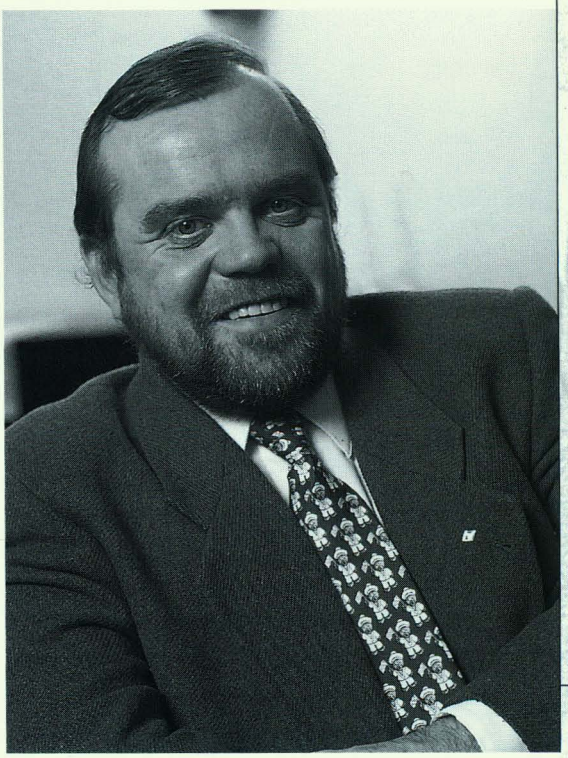

Dirk Van Walleghem, voorzitter sedert 1998.

[113] Jean-Marie LERMYTE, *Gedeelde eenheid*, passim, aangevuld met gegevens verstrekt door de betrokkene.

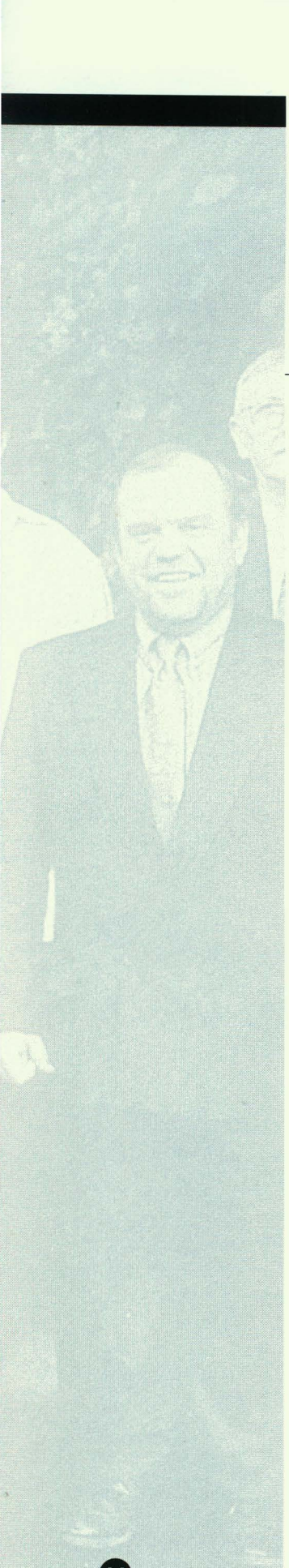

De raad van bestuur

Naam	*van*	*tot*	*mandataris namens*	*aanvullende gegevens*
Emiel Allewaert	19.02.1927	20.01.1948	de aandeelhouders	ACW-voorman;
	21.01.1948	14.03.1965	de stad	burgemeester
Jean-Louis Ameye	16.11.1992	10.06.1998	de aandeelhouders	vanaf 1 februari 1993 ondervoorzitter van de Bouwmaatschappij, tot zijn vrij plotse dood op 10 juni 1998
Renate Blondeel	15.04.1985	17.04.1989	het OCMW	
André Bourgeois	20.05.1965	29.03.1971	de stad	
Jacques Buyse	17.04.1989	15.05.1995	het OCMW	
Charles Calcoen	05.03.1939	20.11.1947	de staat	controleur der belastingen in Izegem
Eugène Carpentier	18.03.1923	26.02.1942	de aandeelhouders	brouwer; burgemeester
Jean Carpentier	10.03.1942	12.06.1973	de aandeelhouders	brouwer
Henri D'Artois	18.03.1923	25.12.1948	de provincie	ACW-voorman
Alfons Dejan	05.03.1944	19.09.1944	de COO	
Albert De Klerck	07.12.1947	28.02.1968	de staat	controleur der belastingen in Izegem; wordt nadien commissaris van de Izegemse Bouwmaatschappij
Bernard Dendauw	16.05.1983	15.04.1985	het OCMW	
Walter Deprauw	07.07.1987	17.04.1989	de stad	
	17.04.1989	29.06.1992	het OCMW	is van 7 juli 1987 tot 29 juni 1992 ondervoorzitter van de Bouwmaatschappij
André Deprez	14.03.1965	1977	de COO	
Johan de Schietere de Lophem	19.12.1983	nog	de aandeelhouders	(lees: de familie Gillès de Pélichy)
Henri Dewaele	18.03.1923	24.03.1942	de aandeelhouders	socialistisch voorman
Leopold D'Hondt	18.03.1923	18.02.1927	de aandeelhouders	toen ACW-voorman
Emile D'Orjo de Manchovelette	18.03.1923	28.02.1939	de staat	ontvanger der belastingen in Izegem
Jan Eeckhout	25.01.1995	nog	de stad	
Agnès Gillès de Pélichy	22.08.1957	21.12.1981	de familie	

De raad van bestuur in 1994. Zittend: Didier Vandeputte, Piet Seynaeve, Rudy Maes en Jean-Louis Ameye. Rechtstaand: John Verlinde, Jacques Buyse, Jean-Pierre Van den Bogaerde, Raphaël Leenknecht, Willy Lezy en Roger Parmentier.

Foto Terma

Naam	*van*	*tot*	*mandataris namens*	*aanvullende gegevens*
Raphaël Gillès de Pélichy	29.11.1948	05.07.1957	de familie	
Robert Gits	05.03.1944	16.09.1944	de COO	
Robert Holvoet	18.03.1923	1973	de COO	
Danny Jonckheere	19.02.1996	nog	de aandeelhouders	
Raphaël Leenknecht	17.06.1991	25.01.1995	de stad	omdat er één mandaat bijkwam
Willy Lezy	29.06.1992	nog	het OCMW	
Jozef Normon	08.10.1973	januari 1978	de COO	overleed op 8 mei 1978
Gustaaf Nyffels	29.03.1971	1977		
	28.02.1983	18.06.1987	de stad	
Roger Parmentier	22.03.1954	31.12.1995	de aandeelhouders	
Marguerite Popelier	07.02.1977	07.02.1983	de stad	
Piet Seynaeve	28.02.1983	25.01.1995	de stad	
Aimé Rosseel	08.05.1958	10.03.1968	de provincie	drogist; NCMV-voorman
Hendrik Sintobin	21.12.1981	26.09.1983	de familie Gillès de Pélichy	is van 28 april 1969 tot 27 juni 1983 ondervoorzitter van de Bouwmaatschappij
Jules Sintobin	29.11.1948	29.09.1964	de stad	industrieel; burgemeester; overleed op 29 sept. 1964
Octave Sintobin	05.03.1933	31.07.1964	de aandeelhouders	industrieel; overleed op 31 juli 1964.

De raad van bestuur in 1998. V.l.n.r. Danny Jonckheere, Jean-Pierre Van den Bogaerde, Rudy Maes, Willy Verledens, Kurt Grymonprez, Dirk Van Walleghem, John Verlinde, Jan Eeckhout, Didier Vandeputte en Antoon Clarys. Jacques Vandendriessche, Johan de Schietere de Lophem en Jean-Louis Ameye ontbreken.

FOTO TERMA

Naam	*van*	*tot*	*mandataris namens*	*aanvullende gegevens*
Cyriel Staes	18.03.1923	20.01.1948	de stad	burgemeester
	21.01.1948	14.03.1958	de provincie	
Jozef Tytgat	29.11.1948	06.05.1979	de aandeelhouders	ACW-voorman
Didier Vandeputte	17.04.1989	26.04.1992	de stad	
	27.04.1992	nog	de provincie	
Florent Vandenberghe	20.12.1962	14.03.1965	de COO	
	14.03.1965	04.11.1980	de stad	
Emile Vanden Bogaerde	18.03.1923	18.10.1962	de COO	
Jean-Pierre Van den Bogaerde	12.06.1973	nog	de aandeelhouders	
Jacques Vandendriessche	15.05.1995	nog	het OCMW	
Robert Vandevijvere	07.03.1943	01.03.1954	de aandeelhouders	socialistisch mutualiteitsbediende
Wilfried Vandevoorde	04.11.1980	21.12.1981	de stad	
	21.12.1981	28.06.1992	de aandeelhouders	
Willy Vandevoorde	16.05.1983	17.04.1989	het OCMW	
Henri Vanhauwaert	03.06.1980	16.05.1983	het OCMW	
Pierre Van Staay	10.03.1968	27.04.1982	de provincie	
Dirk Van Walleghem	25.01.1995	nog	de stad	
Georges Vanwtberghe	18.03.1923	17.01.1933	de aandeelhouders	industrieel
Willy Verledens	27.04.1982	26.04.1992	de provincie	
	27.04.1992	nog	de stad	
John Verlinde	07.05.1979	nog	de aandeelhouders	
Antoon Vermeersch	08.05.1978	16.05.1983	het OCMW	
Gerard Wulleman	08.05.1978	16.05.1983	het OCMW	

Huldiging van de commissarissen Jean-Pierre Van den Bogaerde en Roger Parmentier op 24 september 1994.
Vooraan: mevrouw Van den Bogaerde, Jean-Pierre Van den Bogaerde, Linda Blomme, voorzitter van de VHM, Roger Parmentier en mevrouw Parmentier.
Achteraan: Piet Seynaeve, Didier Vandeputte, Rudy Maes, en Jean-Louis Ameye.

FOTO TERMA

Niemand is langer bestuurder geweest dan Roger Parmentier: van 22 maart 1954 tot 31 december 1995. Hij is in Izegem geboren op 13 oktober 1920 als zoon van Kamiel en Maria Vandecaveye. Op 1 januari 1946 wordt hij bediende in de Bond Moyson, het socialistische ziekenfonds. Na enkele maanden wordt hij van Izegem naar Roeselare gemuteerd. In maart 1954 komt hij terug naar de Bond Moyson in Izegem, maar nu als gewestelijk secretaris. Van 1952 af is Parmentier kandidaat-gemeenteraadslid, maar hij zetelt slechts van begin 1971 af tot eind 1982 in de gemeenteraad. Een grotere rol is voor hem weggelegd in het OCMW. Hij wordt op 5 januari 1979 gehuldigd omdat hij 25 jaar lang lid is van het OCMW. Hij fungeert van 1983 tot 1989 zelfs als OCMW-voorzitter. Uit zijn huwelijk in april 1946 met Georgette Schacht zijn twee dochters geboren. Een ervan trouwt met Danny Jonckheere, die zijn opvolger wordt in de Izegemse Bouwmaatschappij.

Op 16 december 1974 worden twee bestuurders aangesteld als 'toezichters op het patrimonium'. Bij hen kunnen de mensen in het vervolg terecht met met hun klachten. Het gaat om Jean-Pierre Van den Bogaerde en Roger Parmentier. Ze oefenen die functie anderhalf jaar uit, tot 23 juni 1976, niet toevallig tot de dag dat Rudy Maes als bediende in dienst komt van de Bouwmaatschappij.

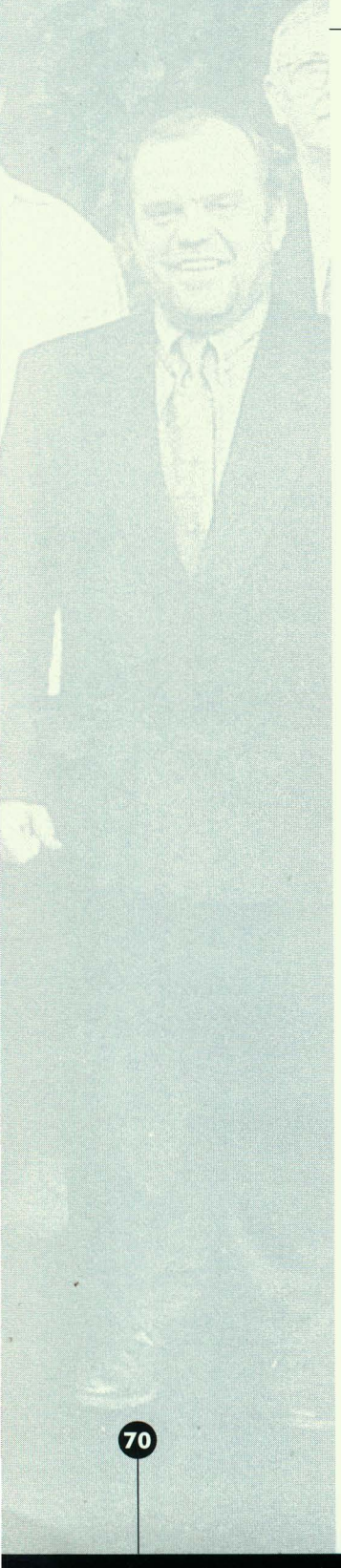

De commissarissen

Naam	*van*	*tot*	*aanvullende gegevens*
Thérèse Ameye	01.07.1973	ze woonde slechts één vergadering bij	
Jean-Louis Ameye	1977	1986	daarna controlerende vennoot
Antoon Clarys*	30.11.1994	nog	
Louis Crochon	09.03.1969	23 mei 1985	
David Decoene	06.03.1938	13.03.1960	industrieel
Albert De Klerck*	28.02.1968	26.09.1979	voordien bestuurder
Odiel Devoldere*	26.09.1979	14.02.1991	
Xavier Meurisse*	14.07.1993	30.11.1994	
Emile Neirynck	04.03.1931	05.03.1938	industrieel
Lucien Neirynck	13.02.1927	10.02.1931	industrieel
Piet Raepsaet*	14.02.1991	14.07.1993	
Adhemar Vandemoortele	18.03.1923	12.02.1927	industrieel
Raymond Vandemoortele	1927 (?)	1975	
Jean-Pierre Van den Bogaerde	13.03.1960	01.07.1973	
Amand Vandenberghe	18.03.1923	08.03.1946	industrieel
Bruno Vandenberghe	05.05.1946	25.03.1949	industrieel
René Vandenberghe	24.08.1949	13.03.1960	industrieel
Jules Vandeputte	18.03.1923	28.09.1968	industrieel; overleed op 28 september 1968
Guido Vanhaverbeke	13.03.1960	24.02.1986	industrieel

In 1967 wordt in elke Bouwmaatschappij die onder het toezicht staat van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting een commissaris namens die maatschappij aangesteld. In de Izegemse Bouwmaatschappij wordt dat Albert De Klerck, die sedert 7 december 1947 bestuurder was namens de staat. Deze 'nationale' commissaris zetelt in de raad van bestuur zonder stemrecht, maar heeft het recht om beroep in te stellen tegen beslissingen die tegen de statuten, de wet of het algemeen belang indruisen[114]. De commissarissen die namens de Nationale, later Vlaamse Maatschappij, zetelen zijn in de tabel met * aangeduid.

De andere commissarissen zijn vanaf 1986 weggevallen en vervangen door controlerende vennoten.

[114] *Bouwstenen*, dl. I, p. 196-197.

De controlerende vennoten

Guido Vanhaverbeke en Jean-Louis Ameye moeten in 1986 aftreden als commissaris omdat de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen zijn gewijzigd. Beiden worden onmiddellijk, op 24 februari 1986, controlerend vennoot, de eerste effectief, de tweede als plaatsvervanger. Op 16 november 1992 wordt het ontslag van Vanhaverbeke aanvaard. Jean-Louis Ameye wordt op 16 november 1992 bestuurder. Op 1 juni 1993 worden Renate Blondeel en Danny Jonckheere controlerend vennoot. Jonckheere neemt op 20 februari 1996 ontslag, omdat hij de vorige dag bestuurder is geworden.

zijn' voor Michel Dalle en zijn familie, de secretaris-generaal, de raad van bestuur en het schepencollege, met hun echtgenotes.

Roger Claus (1968/9-1975)[117]

Roger Claus mag zich van 1 maart 1968 af inwerken als zaakvoerder, dit op proef en aan halve wedde. Op 1 maart 1969 volgt hij Michel Dalle op en hij blijft zaakvoerder tot hij op 1 oktober 1975, al heel ziek, ontslag neemt. Hij overlijdt in Izegem op 3 november 1975.

Hij is geboren in Emelgem op 5 april 1919. Na zijn middelbaar onderwijs in Kortrijk en de oorlog - hij is oudstrijder en weerstander - wordt hij vertegenwoordiger van de firma ACOR in Stasegem (slaapcomfort). Zijn huwelijk met Paula Sintobin wordt gezegeld met vier kinderen: Frans, Freddy, Jean-Pierre en Marijke.

Hij is een actieve sportbeoefenaar en speelt voetbal in de eerste ploeg van Emelgem en in Izegem. Passief is hij wielerfanaat te noemen. Zo woont hij ettelijke wereldkampioenschappen in binnen- en buitenland bij. Aan wandelen heeft hij zijn hart verpand en daarvoor zal hij het bekendst blijven. Hij is medestichter en eerste voorzitter van de Izegemse Wandelclub, die in 1967 wordt opgericht en groeide uit talrijke familiewandelingen die Claus organiseerde met vrienden, buren en kennissen. Naar hem is het 11,2 km lange Roger Claus-pad in Emelgem genoemd, dat in 1976, het jaar na zijn overlijden, officieel wordt ingewandeld.

Hij wordt secretaris van de Commissie van Openbare Onderstand in Emelgem en is vanuit die functie actief betrokken bij de fusie Emelgem-Izegem die ingaat op 1 januari 1965.

Roger Claus, zaakvoerder van 1968/'69 tot 1975.

Daniël Charlier (1975-1979)[118]

Van 1 oktober 1975 tot 31 december 1979 is stadssecretaris Daniël Charlier de zaakvoerder. Hij wordt op 11 februari 1940 geboren in Menen. Na de Grieks-Latijnse in het Sint-Aloysiuscollege van zijn geboortestad gaat hij rechten aan de katholieke universiteit van Leuven studeren. Hij moet deze studie afbreken omdat hij bij het overlijden van zijn vader moet bijspringen in het vleesbedrijf. In 1965 behaalt hij dan toch het diploma van doctor juris, aan de rijksuniversiteit van Gent. In 1964 trouwt hij met Eleonore Kerckhove en komt hij in Lendelede wonen. Na zijn legerdienst oefent hij van 1966 tot 1974 een kaderfunctie uit in de firma Vamo-Mills (Vandemoortele) in

[117] De gegevens komen van zijn zoon Frans Claus.
[118] Gegevens verstrekt door Daniël Charlier.

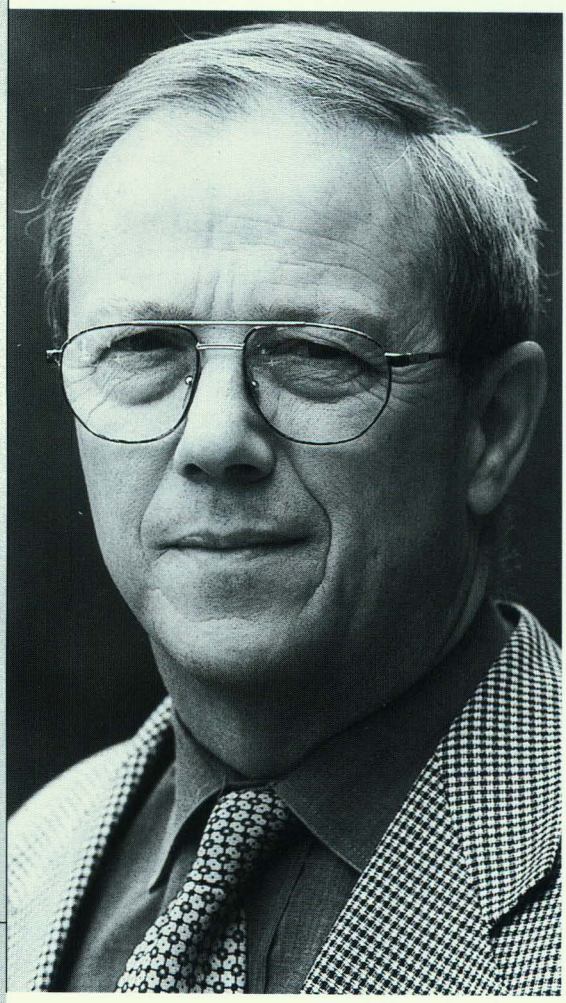

Daniël Charlier, zaakvoerder van 1975 tot 1979.

Foto Terma

Izegem. In 1974 wordt hij gemeentesecretaris in Izegem. Met de politiek heeft hij evenwel al eerder kennis gemaakt, want van 1971 tot 1976 is hij gemeenteraadslid in Lendelede.

Daniël Charlier is sedert 1982 voorzitter van Domein De Harp - het 'Patersdomein'. Van 1992 tot 1998 is hij voorzitter van de gemeentesecretarissen van West-Vlaanderen. In de School voor Bestuursrecht in West-Vlaanderen (Brugge en Kortrijk) doceert hij de cursussen staatsrecht, maatschappijleer en ambtenarendeontologie.

Rudy Maes (van 1980 af)[119]

Rudy Maes wordt op 24 juni 1976 bediende in de Bouwmaatschappij. Op 1 januari 1980 wordt hij de zaakvoerder. Sedert november 1997 spreekt men evenwel niet meer van zaakvoerder, maar van directeur.

Hij is in Izegem geboren op 12 oktober 1956. Zijn lager en middelbaar onderwijs - economische humaniora - doorloopt hij tot 1975 in het Sint-Jozefscollege. Na zijn negen maanden legerdienst in Turnhout en Soest (tot 30 april 1976) kan hij bijna onmiddellijk aan de slag in de Bouwmaatschappij. Hij is lid van de Provinciale Werkgroep Huisvesting, lid van de adviesgroep Kansenfonds van de Provincie West-Vlaanderen en docent aan de West-Vlaamse School voor Bestuursrecht. In de Sint-Rafaëlsschool is hij voorzitter van het oudercomité en lid van de participatieraad. Hij is getrouwd met Brigitte Coolen en vader van Barbara en Josefien.

[119] Gegevens verstrekt door de betrokkene.

Het personeel van de Izegemse Bouwmaatschappij (1998). V.l.n.r. Ingrid Hugelier, Sabine Baert, Rudy Maes en An Derluyn.

FOTO TERMA

Het dienstpersoneel

Dat de bouwmaatschappijen steeds meer activiteiten ontplooien, resulteert niet alleen in een voltijdse zaakvoerder. Er kan ook ander personeel aanvaard worden. In de Izegemse Bouwmaatschappij kan de zaakvoerder sedert 1975 op een bediende een beroep doen.

Sonia Vermeersch is slechts enkele maanden bediende: van 27 januari 1975 tot 31 mei 1975.
Marijke Claus, dochter van Roger, volgt haar op tot 23 juni 1976.
De huidige directeur, Rudy Maes, is van 24 juni 1976 tot 31 december 1979 bediende.
Geert Vandenberghe, zoon van Florent, is dat een jaar: van 19 november 1979 tot 15 december 1980.
Maes krijgt als voltijdse zaakvoerder van eind 1983 af de hulp van een deeltijdse bediende en vanaf begin 1997 zelfs van twee deeltijdse bedienden.
Betty Normon, dochter van Jozef, is bediende van 1 november 1983 tot 31 december 1987, als tewerkgestelde werkloze.
Sabine Baert wordt op 16 september 1991 deeltijds bediende.
An Derluyn is halftijds bediende van 1 januari 1997 af.

Van 23 september 1985 af is er ook een deeltijdse onderhoudswerkvrouw. Ingrid Hugelier vervult deze taak

BIBLIOGRAFIE

Archief Izegemse Bouwmaatschappij
vnl.:
- Statuten
- Jaarverslagen
- Persnipsels
- Fototheek

Stadsarchief Izegem
Notulen van de gemeenteraad (afgekort: SAI, Not. GR.)

Archief Ten Mandere
- Pers
- Fototheek

Privé-archieven
Papieren Camiel Sintobin
Archief ACW, Verslagboek Uitvoerend Bureel & Middenraad Christen Werkersverbond

Interviews met
Rudy Maes
Roger Parmentier
Jean-Pierre Van den Bogaerde
Didier Vandeputte

Werken en artikels
Bouwstenen van sociaal woonbeleid. ['45-'95]. De VHM bekijkt 50 jaar volkshuisvesting in Vlaanderen. Brussel, Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, 1979, 2 dln., 418 en 164 p.
CELLEN HUISVESTING VAN DE PROVINCIALE AFDELINGEN RUIMTELIJKE ORDENING, HUISVESTING EN MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (AROHM), *De staat van het woningpark in Vlaanderen. Resultaten van het kwaliteitsonderzoek 1994-1995*, Brussel, 1996, 32 p.
Henri D'ARTOIS, *Dertig jaren bestuur. 1913-1943. De geschiedenis van de samenwerkende vereniging "Ons Eigen Brood"*. Niet-gepubliceerde studie, Izegem, 1943, 316 p.
[Michel DALLE] *Izegemse Bouwmaatschappij Samenwerkende Vennootschap Izegem. Ontstaan, werking, overzicht. 1925-1960.* S.l., [1960], 36 p., gestencild. In de voetnoten afgekort als *Ontstaan.*
Jean-Marie LERMYTE, *Het Blauwhuis en Izegem.* Izegem, Ten Mandere, 1990, 256 p.
Jean-Marie LERMYTE, *Een eeuw Middenstandsleven in Izegem.* Izegem, NCMV-Izegem, 1996, 408 p.
Jean-Marie LERMYTE, *Gedeelde eenheid. De christelijke arbeidersbeweging in Izegem, Emelgem en Kachtem, 1940-1991.* Izegem, ACW Izegem, 1992, 477 p.
Jean-Marie LERMYTE, *Geworteld en vertakt. De christelijke arbeidersbeweging in Izegem tot 1940.* Izegem, ACW Izegem, 1988, 380 p.
Jean-Marie LERMYTE, *Sint-Jozefscollege Izegem. Honderd jaar middelbaar (1894-1994).* Izegem, Sint-Jozefscollege, 1994, 95 p.
Raf MAERTENS en Marcel NUIJTTENS, *Het Nationaal Verbond der Verminkte en Invalide Militairen van de Oorlog, Afdeling Izegem.* - TM, 95, 33/1, 1993, p. 27-29.
Antoon VANDROMME. *Honderd jaar 'Eigen Huis' in Izegem.* - TM, 97, 33/3, 1993, p. 25-34.
Rafaël VERHOLLE, *Heer Robert Holvoet.* - TM, 14, 6/1, 1966, p. 34 + fotobladzijde.
Rafaël VERHOLLE, *In memoriam dhr. Robert Holvoet, gewezen voorzitter van de C.O.O. en van de Bouwmaatschappij.* - TM, 50, 18/1, 1978, p. 71 en foto p. 72.

LIJST ERELEDEN TEN MANDERE 1998

in izegem

Allewaert, Luc, Marktstraat 14
Allossery, Luc, Roeselaarsestraat 327
Ameye, Jean-Louis, Ommegangstr. 9 bus 3
Artex, Roeselaarsestraat 594
Basisschool, H.Familie, Leenstr. 110
Basisschool, St.-Pieter, Prinsessestr.15
Berlamont, Paul, Prins Albertlaan 1
Bogaert Jan, O.L.Vrouwstraat 20
Boucherie, Christiane, Abelestraat 61
Bourgeois, André, Sint-Tillostraat 9
Bral-Dejonghe, Rudi, Ardooisestr.62
Bruyneel, R., Ingelmunsterstraat 57
Christiaens, Roselin, Grote Markt 17
Claeys, Jozef, Manegemstr. 39
Colpaert Hilde, Middenweg 11
Compernolle, Etienne, Heibrugstraat 17
Cornillie, Ann, Kruisstr. 4
D'Artois Johan, Hondekensmolenstraat 12
Debosschere Jean-Pierre, Reperstraat 65
Declercq, Marcel, Mentenhoekstr. 32
Decoene, E.H., Jozef, Kerkplein 13
Deforce, Marie-Claire, Nederweg 55
De Forche, Christiaan, Nieuwstr. 27 bus 7
Degezelle, Lucien, Nieuwstraat 4
Demey, Johny, Kortrijksestraat 321
De Muelenaere, José, Kasteelstraat 26
Demoen, Daniël, Sint-Crispijnstraat 26
Denys, Roland, Burg. Vanden Bogaerdelaan 67
De Poot, Paul, Prins Albertlaan 61
Derluyn, Jan, Meensesteenweg 83
Derolez, Jacques, Bellevuestr. 45
De Smedt, Dirk, Boomforeeststraat 3
Devoldere, Gaspard, Baron de Pélichystraat 14/2
De Vlieghere, Luc, Melkmarktstraat 13
Dubaere, EH. Ludwig, Kerkstraat 7
Duhamel-Deprez, F., Wallemotestraat 16
Dumoulin, Christiaan, Kerelstraat 4
Dupont Jim, Baron de Pelichystraat 34
Duyck, André, St.-Jorisstraat 55
Eeckhout, André, Baron de Pélichystraat 4
Eeckhout, Gabriël, H.-Hartstraat 7 bus 5
Eeckhout, Geert, Baronielaan 2
Flamez, José, Bosbeekstraat3
Ghekiere, R., Brugstraat 21
Guillemyn, Antoon, Meensesteenweg, 88
Handsaeme, Roland, Gentseheerweg 82
Hanssens, E.H. Staf, Roeselaarsestraat 53
Herman, Jerome, Sint-Crispijnstraat 47/1
Herman, Raphaël, Stijn Streuvelsstraat 26
Himpe, Kurt, Baronstraat 4
Hinnaert-Viaene, Anna, Krekelstraat 59
Houthoofd-Feys, Steenovenstraat 4
Joos, Maurits, Kloosterstraat 4
Kemp, autobedrijf, Rijksweg 4
Kints, Jean-Pierre, Sint-Crispijnstraat 50
Lannoo, Luc, Vlietmanstraat 2
Lecluyse, Eddy, Abelestraat 25
Loontjens, Alfons, Nieuwstraat 22
Madou, André, Roeselaarsestraat 317
Maertens, Erik, Kerelsstraat 13
Malfait, Luc, Schoolstraat 32
Mallisse, Jerome, Populierenstraat 2
Marannes, Valere, Ingelmunstersestraat 70
Mattan, Eric, Henri Dunantstraat 45
Naessens, Maurice, Ingelmunstersestr. 50
Nollet-Vanneste, Tony, Kardinaal Cardijnlaan 1
Pattyn, Theo, Lindestraat 11
Porte, Rik, Dam 15
Rosseel, Luc, Roeselaarsestraat 95
Saelen, Paul, Kruidenstraat 2
Sagon, Luc, Gentsestraat 19
Sagon-Vanden Avenne, F., Gentsestraat 17
Seynaeve, Jozef, Burg.Vanden Bogaerdelaan 93
Seynaeve, Paul, Meensesteenweg 191
Sint-Jozefscollege, Burg. Vanden Bogaerdelaan 53
Sint-Tilloschool, Roeselaarsestraat 37
Spriet, Noël, Sint-Antoniusstraat 17
Strobbe-Cardoen, Dirk, Gentseheerweg 98
Strobbe-Hochepied, M., Wallemotestraat 77
Strobbe-Staessens, Luc, Vredestraat 1

Strobbe-Vanlauwe, J., Sint-Jorisstraat 37
Strobbe, Michaël, Groenestraat 5
Terryn-Declercq, Rik, Roeselaarsestraat 60
Thibau, Eric, Rozenlaan 75
Vanacker, Robert, Steenovenstraat 10
Vanackere, Herwig, Prinsdomlaan 39
Vanbeckevoort, Jaak, Meensestraat 133
Vandenbussche, André, Dam 43
Vandenweghe, Gerard, Wallemotestr. 59
Vandeputte, Didier, Nederweg 14
Van Der Haeghen, Albert, Baronielaan 26
Vandeputte Didier, Nederweg 14
Vandewalle, Antoinette, Nieuwstraat 9
Vandommele, Kris, H. Dunantstraat 34
Vandommele, Maurice, Slagmeersenstraat 62
Vandommele, Roger, Sint-Rafaëlstraat 17
Vandorpe, Gerard, Ter Wallenstraat 34
Vandorpe, Marcel, Negenhoekstraat 9
Vandorpe, Roger, Roeselaarsestraat 457
Vandromme, Willy, Baronstraat 112
Vanhaverbeke-Leroy, Luc, Mentenhoekstr. 131
Vanlerberghe, José, Hogestraat 41
Vanneste, André, E.H. Emelgemseplein 3
Van Walleghem, Dirk, Slagmeersenstraat 41
Velghe, Joris, Kortrijksestraat 46
Vens, Werner, Merelstraat 3
Verbeke, Firmin, Nederweg 37
Verhaeghe, Luc, Oekensestraat 29
Verhelst, Gez., Hogestraat 14
Verledens, Willy, Peter Benoitstraat 11
Verschaete, Georgette, Slagmeersenstraat 32
Willaert, Herman, Stuivenbergstraat 81
Wybo, Monique, Kokelaarsestraat 107
Wybo, Romain, Ter Wallenstraat 35
Wylein, Freddy, 11 julistraat 11
Zusters van Liefde, Roeselaarsestraat 47
Zusters van Maria, Gentsestraat 31

buiten izegem

Casier, Jules Canadastraat 90, 3530 Houthalen
Deblauwe, Jules, St.-Amandstraat 107, 8800 Roeselare
Decock, Albert, Koebroekstraat 11, 8020 Ruddervoorde
Depoortere Frans, Weggevoerdenlaan 2/21, 8500 Kortrijk
Durant, Gerard, Arsenaalstraat 37, 8000 Brugge
Kerkchof, Pieter, Vlietestraat 77, 8531 Bavikhove
Maes, Willy, Dwarsstraat 33, 8531 Bavikhove
Matton, Eric, Rosedastraat 2, 9920 Lovendegem
Meyfroidt, Armand, Vlasschaardstraat 12, 8770 Ingelmunster
Ronse Chris, Rentmeesterlaan 175, Middelburg (Nederland)
Ryserhove, A., Mevr. Kloosterstraat 46, 9910 Knesselare
Strynckx, Jan, Rotsstraat 60, 9240 Zele
Vanantwerpen, Lucien, Korenstraat 19, 9800 Deinze
Vandenberghe Jan, Dovenetelstraat 8, 8770 Ingelmunster
Vandewalle, Roger, Ingelmunstersestraat 13, 8860 Lendelede
Vanneste, Guido, Tarwestraat 10, 8770 Ingelmunster
Veranneman André, Ooststraat 119, 8800 Roeselare
Vermandere-Deputter, Geert, Beemd 6, 1654 Huizingen

GEPUBLICEERDE WERKEN

SPECIALE NUMMERS :

LUC BILLIOUW, RAF. VERHOLLE, Confrerie H. Barbara, Koninklijke Bosseniersgilde, 1615-1965
5de jaargang (1965) nr. 2 (11) : uitverkocht

X., De Izegemse schoeiselnijverheid,
6de jaargang (1966) nr. 2 (15) : 100 fr.

X., St.-Jozefscollege jubileert,
8ste jaargang (1968) nr. 2 (21) : is verkrijgbaar in een complete jaargang

X., Notitie boekschen van J.-B. Vande Walle, Izegemse kroniek 18e-19e eeuw.
11de jaargang (1971) nr. 3 (31) : uitverkocht

ANTOON VANDROMME, 75 jaar Stedelijke Leergangen te Izegem
15de jaargang (1975) nr. 1 (41) : uitverkocht

A. MISTIAEN, Gedenkboek Koninklijke Harmonie der Congregatie Izegem
18de jaargang (1978) nr. 3 (52) : is verkrijgbaar in een complete jaargang

MARC VERCRUYSSE, Latijnse keuren in verband met de middeleeuwse geschiedenis van Izegem
20ste jaargang (1980) nr.1 (56) : 100 fr

HENDRIK WILLAERT, Peter Benoit en Izegem
24ste jaargang (1984) nr. 3 (70) : 100 fr.

ANTOON VANDROMME, kapellen te Izegem
25ste jaargang (1985) nr. 2 (72) : is verkrijgbaar in een complete jaargang

ROGER CALLENS, Izegemse sagen
26ste jaargang, (1986) nr. 1-2 (74-75) : is verkrijgbaar in een complete jaargang

JEAN-MARIE LERMYTE, Jules Lafaut en zijn dagboek
26ste jaargang (1986) nr. 3 (76) : 100 fr.

EDWIN DECLERCQ, Honderd jaar Rijkswachtbrigade Izegem
27ste jaargang (1987) nr. 1 (77) : 100 fr.

CHRISTIAAN DE FORCHE, Historische, geografische en sociale aspecten van het schoeisel
29ste jaargang (1989) nr; 2 (84) : uitverkocht

BERTRAND NOLF, De Bosseniersgilde St.-Barbara in Izegem 1615-1990
30ste jaargang (1990)nr.2-3 (87-88) : 200 fr.

JEAN-MARIE LERMYTE, e.a., 150 jaar drukkers in Izegem 1840-1990
31ste jaargang (1991) nr. 2 (90) : 200 fr.

X., Monumentennummer (De Minderbroeders Kapucijnen, Izegemse Dankkapel, Het Izegems kerkhof)
31ste jaargang (1991) nr. 3 (91) : 100 fr.

ANTOON VANDROMME, Rond Sint-Crispijn
32ste jaargang (1992) nr. 2 (93) : uitverkocht

JEAN-MARIE LERMYTE & MARCEL NUIJTTENS, De Izegemse vaderlandse verenigingen en de twee wereldoorlogen
33ste jaargang (1993) nr. 1 (95) : 200 fr.

RAF VANDENBERGHE, Schoenmode sinds 1900
33ste jaargang (1993) nr. 2 (96) : is verkrijgbaar in een complete jaargang

BART BLOMME, e.a., Izegem in vlaggen
34ste jaargang (1994) nr. 2-3 (99-100) : 500 fr.

CHRISTIAAN DE FORCHE, e.a., 35 jaar Stedelijk feestcomité - 35 jaar Herfstmuziekfestival in Izegem
35ste jaargang (1995) nr. 2 (102) : 100 fr.

HILDE COLPAERT, e.a., Duizend en één...., Nationaal Borstelmuseum Izegem, 15 jaar
36ste jaargang (1996) nr. 2 (105) : 400 fr.

JEAN-MARIE LERMYTE, Bibliografie van Izegem, Emelgem en Kachtem, met index op Ten Mandere
37ste jaargang (1997) nr. 2-3 : 400 fr.

BUITEN REEKS :

ROGER BEKAERT, Izegem onder het Frans Tijdvak : 250 fr.
ANTOON VANDROMME, E.H. Leopold Slosse en het Izegemse Slossefonds : 250 fr.
JEAN-MARIE LERMYTE, Het Blauwhuis en Izegem : 500 fr.

Volgende nummers zijn los te krijgen :
(doorlopende nummering)
4-8-13-14-15-17-18-23-24-26-28-30-36-37-38-40-42-43-44/45-48/49-50-51-53-55-56-58-59-61-62/63-66-67-68-70-71-73-76-77-79-81-82-**87/88-90**-91-92-94-**95**-97-**99/100**-101-102
prijs 100 fr. per los nummer.
Vetgedrukte nummers zijn speciale nummers aan 200 fr. per nummer.
Het dubbelnummer 99/100 is verkrijgbaar aan 500 fr.

Volgende jaargangen zijn eveneens nog verkrijgbaar
aan 300 fr. per jaargang
jaargang nr.
7 (1967)-8 (1968)-9 (1969)-12 (1972)-16 (1976)-17 (1977)-18 (1978)-19 (1979)-21 (1981)-22 (1982) 23 (1983)-24 (1984)-25 (1985)-26 (1986)-27 (1987)-28 (1988)
aan 400 fr. per jaargang :
jaargang nr.
31 (1991)-33 (1993)-34 (1994)-35 (1995)-36 (1996)-37 (1997)

INLICHTINGEN

U heeft belangstelling voor onze vereniging ?
Aarzel dan niet en neem contact op met één van onze bestuursleden.

Lid worden kan vanaf 500 fr. voor het lopende jaar. Ereleden betalen 700 fr. en worden in ieder nummer vermeld.
U kunt het bedrag overschrijven op rek. 712-0700260-03 van Heemkundige Kring Ten Mandere Izegem.

ONTWERP & LAY-OUT: YVES DEBAES

DRUKKERIJ JAN BOGAERT
8870 IZEGEM - (051) 30.26.59

Aangesloten bij het West-Vlaams Verbond van Kringen voor Heemkunde